

İdea Yayınevi KATALOG 2014

www.ideayayinevi.com

İÇİNDEKİLER

CEP KİTAPLARI DİZİSİ	İDEA GENÇLİK ARŞİVİ 45-47
Rousseau 3-5	
Descartes 6-8	FELSEFE TARİHLERİ
Plutark 9-11	Frederick Copleston 48-55
Burnet 12	Frank Thilly 56
Kaufmann 13	William Sahakian 57
Freud 14-17	Modern Alman Felsefesi 58
Hegel 18-24	Modern Fransız Felsefesi 59
Maxwell 25	
Leibniz 26	Walter Kaufmann 60-61
Platon 27	Herbert Marcuse 62-65
Spinoza 28-29	
Newton 30	TARİH 66-69
Kant 31	RUHBİLİM 70-73
	DOĞABİLİM, BİLİM FELSEFESİ 74-76
FELSEFE KLASİKLERİ	
Hegel 32-36	
Kant 37-39	TOPLU LİSTELER 80-82
Spinoza 40	DİZİN 85-86
Heidegger 41	
Rousseau 42	
Descartes 43	
Hume 44	

on-line alış-veriş: www.ideasatis.com

Şarap İskelesi Sk. 2/106-107 34425 Karaköy — İSTANBUL • TEL: 0212 249 8919; 0212 343 1987 FAX: 0212 233 5755
www.ideayayinevi.com • www.ideasatis.com • iletisim@ideayayinevi.com

www.ideayayinevi.com

CEP KİTAPLARI DİZİSİ / ROUSSEAU

ISSN 1309-1287
160 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Fransa'dan kaçan Calvinist bir ailenin çocuğu olan Jean-Jacques Rousseau (1712-1778) bir Huguenot cumhuriyeti olan Cenevre kentinde doğdu. Çok küçük yaşta ona romanlar okuyan babasına kendisi Plutark'ın *Yaşamlar*'ını okumaya başladı. 16 yaşından sonra bir süre onu kültür dünyası ile tanıştıran ve onda müzik ilgisini uyandıran Madame Louise de Warens ile birlikte yaşarken yoğun bir kendini eğitime dönemine girdi.

Paris'te bir süre için Diderot'nun yakın dostu oldu; Thérèse Lavoisier'den olan çocuklarına babalık etmeyi ve bakmayı başaramadı. 1752'de operası "Le Devin du Village" ("Köy Falcısı") Kral XV. Louis için sahnelendi ve büyük beğeni ve başarı kazandı; yeni bir müzikal nota dizgesi geliştirdi.

Rousseau'nun felsefesinin özekselsel kavramı **Özgürlük**tür ve buna göre İstenci insanın **öz**ü olarak ve **evrensel** olarak kabul eder, onu en yüksek

Jean-Jacques Rousseau

Toplumsal Sözleşme
ya da Politik Hakkın İlkeleri

Du contrat social ou Principes du droit politique (1762)
Çeviren: Aziz Yardımlı

**“Halk
ve Egemen
bir olmalıdır.”**

belirleniminde, Devlette inceler. İstenç onun için bir 'seçme özgürlüğü' ya da keyfi istenç, "herkesin istenci" değil, ama ussal İstenç, Genel İstençtir — *volonté générale*.

Bireyin özgürlüğü ancak Devlette gerçekleşebilir, çünkü Özgürlük bilinçsiz dürtü, itki ve alışkanlıkların üzerinde güç olan ussal İstencin kendisidir —Yurttaşın İstenç ve Duyuncunun anlatımı olan *yasa*.

Ussal, yani güzele, iyiye ve bilgiye eğilimli ve bu erek ile uyum içinde gelişmeye yetenekli bir insan doğası kavramı Rousseau'nun vargısını belirler: Yurttaş Toplumunda gelişimin önünde hiçbir engel olamaz: **“Yurttaşları eğitim yoluyla iyi yapın, başka herşey gelecektir.”** Kendisi despotik tinden doğan Yurttaş ideal politik bilince doğru gelişebilir çünkü **kendi kendisinin öğretmeni olarak özgürdür**. Bir ideoloji önermeyen Rousseau sözcüğün gerçek anlamında bir Hümanist olarak insan doğasına uygun ideal politik biçimin olanağını güzel, iyi ve ussal olan insan doğasının kendisinden çıkarsadı. Ussal Genel İstenç Rousseau'nun bir buluşu değil, ama Devletin nesnel-özselsel niteliğidir, ve 'Toplumsal Sözleşme' bir Ussal İstenç olduğu düzeye dek bir sözleşmenin bozulabilir keyfi istencini aşar, ve geri alınmayacak bir Özgürlük bilincidir.

www.ideayayinevi.com

ISSN 2146-1228
128 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Rousseau'nun insanı ussal bir varlık olarak görmesi onu insanı ve kültürlerini yalnızca türleşebilir olarak değil ama gelişebilir ve eksiksizleşebilir olarak görmeye götürür. İnsanın "doğa durumu" diye birşey yoktur, ya da "doğa durumundaki" insan salt bir hayvandır. Ama *homo sapiens* Doğadan daha çoğudur, Tindir, gelişebilir, ve insan için gelişilebilir ancak bir *gizliliğin* ya da *ilkenin*, onun kendisinin yapmadığı ama ona *verili* bir tinsel özünün olmasıyla olanaklıdır. Eksiksizleşebilmek *ilke ile bir olan ereği bütünüyle* edimselleştirmektedir. Buna göre kültür hiçbir zaman dingin olmayan ve hiçbir aşamasında dingin kalmaması gereken her zaman eksik bir süreçtir, ve yurttaş toplumuna özünü eşitsizlik önceden varolan bir eşitliğin bozulması değil, ama insanın entellektüel, etik ve estetik *eğitim* sürecindeki kaçınılmaz eşitsizliklerin ve eksikliklerin anlatımıdır.

Jean-Jacques Rousseau

İnsanlar Arasında Eşitsizliğin Köken ve Temelleri Üzerine Söylem

Discours sur l'origine et les fondements de l'inégalité parmi les hommes (1754)

Çeviren: Aziz Yardımlı

İnsan ancak ereksel olarak, ancak bütünüyle gelişmiş olarak eşit olabilir, ve erek erişilebileceği için erektiler. Rousseau insanı ve insanlığı indirgeyen Aydınlanmadan gelişimin iyiliksever despotizm yoluyla değil, ama ancak özgürlük yoluyla olabileceği varlığını çıkarmasında ayrılır. Aydınlanmanın insanı değersizleştiren kuşkucu bakış açısı ile karşıtlık içinde, Rousseau için insan özgür bir varlıktır, ve ancak özgür bir varlık olarak moral bir varlıktır: Neyin iyi, doğru, haklı, türel ve gerçek olduğunu ona ancak kendi özsel doğası bildirebilir.

Page de garde de l'édition (Amsterdam, Marc Michel Rey, 1754) du «Discours sur l'origine et les fondements de l'inégalité parmi les hommes» de Jean-Jacques Rousseau.

“Bizim için varoluş duygudur: ve duyarlığımız karşı çıkılmayacak bir yolda usumuzu önceler.”

“Exister, pour nous, c'est sentir: et notre sensibilité est incontestablement antérieure à notre raison” (Ém. IV)

ISSN 2146-3026
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Rousseau'nun üçüncü ve en az tanınan bu denemesi ilk kez 1755'te Diderot'nun *Ansiklopedi*'sinin beşinci cildinde ve üç yıl sonra ayrı bir kitap olarak yayımlandı. Çalışma *Toplumsal Sözleşme*'yi yedi yıl kadar önceler. Rousseau 'Genel İstenç' kavramını ilk kez burada kullanır.

Romantik ve idealistik eğilimleri ile Rousseau Aydınlanmanın tipik materyalizmine ve despotizmine herhangi bir duygudaşlık göstermezken, Aydınlanma ikonu olarak kabul edilen Voltaire'de çok kararlı, amansız ve neredeyse kişisel bir düşman buldu. Sivil Dini savunması ve erdeme götürdükleri ölçüde tüm dinleri eşit ölçüde değerli görmesi Fransa'da Kilise ile çatışmasına yol açtı, kitapları yasaklandı ve birçok yerde yakıldı.

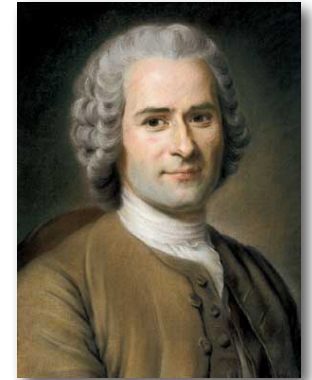
Rousseau Genel İstenci herkesin istenci olarak değil, ama ussal istenç olarak görülür ve ussal istenç görelisi, tarihsel istenç de değildir. Pozitif yasalar için ideal modeldir ve onları

Jean-Jacques Rousseau

Bilimler ve Sanatlar Üzerine Söylem
Discours sur les Sciences et les arts (1750)
Ekonomi Politik

Discours sur le e'conomique politique (1755)

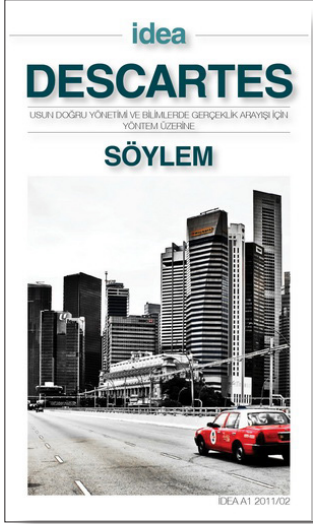
Çeviren: Aziz Yardımlı

Pastel de Maurice Quentin de La Tour, Jean-Jacques Rousseau, en 1753, (alors âgé de 41 ans)

“Yasamacının ilk ödevi yasaları Genel İstence uygun kılmaktır.”

sürekli değişim, sürekli yenileşim, sürekli gelişim dinamiği içinde tutan erektiler. “Yasamacının ilk ödevi yasaları Genel İstence uygun kılmaktır.” “Tikel durumlar için yasanın tini karar verecektir,” ve “yasaların bulunmadığı her durumda Genel İstence, tüm yasaların bu kaynak ve tamamlayıcısına danışılacaktır.” Modern Yurttaş Toplumunun istenci olan Genel İstenç özgürdür, ve Özgürlüğü dinamik ussallığının, kesintisiz bir ussallaşma süreci, ereksel gelişim süreci olmasının güvencesidir.

ISSN 2146-1244
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Yöntem Üzerine Söylem Descartes'in yayımlanan ilk çalışmasıdır. Fransızca'da yazılan çalışma anonim olarak ilk kez 8 Temmuz 1637'de Leyden'de çıktı. Her üçü de Yöntemin ürünleri olarak sunulan *La Dioptrique*, *Les Météores*, ve *La Géométrie* ile aynı ciltte yayımlandı. Bu üç çalışma aslında Descartes'in Galileo olayından sonra yayımlamaktan vazgeçtiği *Le Mond*'da bulunan kuramlarının bir bölümünü sunar. *Söylem* bu bilimsel çalışmalara bir tür yöntemsel sunuş olarak tasarlanmıştır ve bütün çalışmanın yaklaşık olarak yedide birini oluşturur.

1596'da Fransa'da doğan Descartes yaşamının çoğunu Hollanda'da geçirdi ve 1650'de Stokholm'de öldü. Descartes modern matematik okulunun ve modern felsefenin başlatıcısı olarak kabul edilir. Fizikçiler

René Descartes

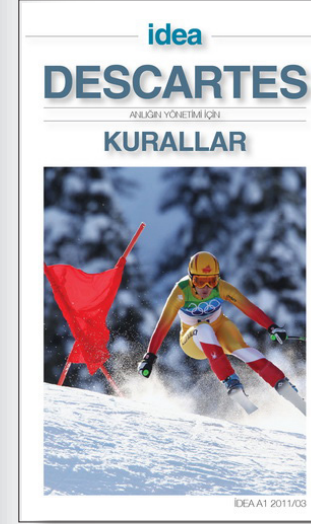
Usun Doğru Yönetimi ve Bilimlerde Gerçeklik Arayışı İçin Yöntem Üzerine Söylem

Discours de la méthode pour bien conduire sa raison et chercher la vérité dans les sciences (1637)

Çeviren: Aziz Yardımlı

tarafından mekanik ve optik alanındaki çalışmaları ile bilinen Descartes geometrik problemlerin cebirsel denklemler ile çözülmesini sağlayan analitik geometrinin bulucusudur. Kartezyen koordinat dizgesi onun adıyla bilinir ve fiziksel evrenin mekanik nedensellik terimlerinde açıklaması, aslında Mekanik kavramının kendisi Descartes'in modern bilime en önemli katkılarından yalnızca biridir (Newton hiçbir zaman fiziksel evren üzerine tanrıbilimsel açıklamaları savunmaktan ve deterministik Mekaniği reddetmekten vazgeçmedi).

ISSN 2146-1295
128 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Descartes *Anlığın Yönetimi İçin Kurallar*'ı ilk kez 1629-30 yılları arasında Amsterdam'daki ilk kışı sırasında kağıda geçirdi. Ama genel kanı notlarına 1619'da yirmi üç yaşındayken başladığı ve on yıl boyunca konularını işlediği yolundadır. Çalışma Descartes'in başlangıçtaki tasarına göre 36 Kuraldan oluşacak ve bunlar on ikişerli üç kesim altında düzenleneceklerdi. Ama çalışma 21'inci Kuralda sonlanır ve son üçü açıklanmadan bırakılır.

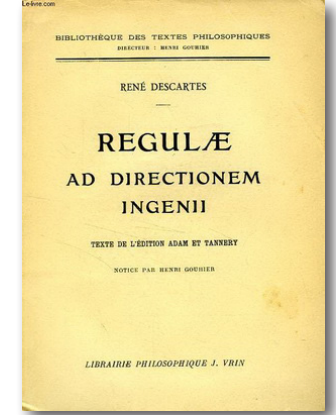
— *Regulae ad directionem ingenii*'nin elyazmaları yitiktir. Elimizdeki parça Descartes'in ölümünden sonra 1701'de Amsterdam'da *R. Des-Cartes Opuscula Posthuma, physica et mathematica* başlığı altında basılan ilk Latince yayım üzerine dayanır. Kitap yayımcıdan ve dizgiciden kaynaklanan sayısız yanlış ile doludur. A. Garnier (Paris, 1835) ve A. Buchenau (Leipzig, 1907) metni yalnızca kendi tahminleri ile iyileştirmiş ve düzeltmişlerdir. Daha sonra *Regulae*'nin Leibniz tarafından

René Descartes

Anlığın Yönetimi İçin Kurallar

Regulae ad directionem ingenii (YAZIM 1629 / YAYIM 1701)

Çeviren: Aziz Yardımlı

1859'da "Oeuvres inédites de Descartes"ta sözü edilen bir elyazması eşlemi Hannover'de Leibniz'in kitapları arasında bulunmuştur. Sonraki incelemelere temel alınan bu eşlem de sorunlar vardır ve elyazması Descartes'in değildir.

— J. H. Glazemaker tarafından erken bir Hollandaca çeviri de çevirmenin ölümünden sonra basılmıştır. Charles Adam bu çevirinin de ilk Latince baskı ile "hiç kuşkusuz" aynı eşlemi kullanmış olduğunu söyler (*AT*, X, s. 351ss).

“Sağ-duyu (Us) dünyada en iyi paylaşırlan şeydir.”

Le bon sens est la chose du monde la mieux partagée.

ISSN 2146-1211X
128 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Descartes Fransa'da Protestanlığı bastırarak Katolik kültür tarafından eğitilmiş olmasına karşın, otuz yıl süren din savaşlarının sonunda bir daha geri dönmek üzere ülkesini terketti ve yerinde bir seçimle, 1628'de Avrupa'nın o sıralar görece olarak en hoşgörülü ülkesi olan ve duyuncu özgürlüğünü tanıyan Protestan Hollanda'ya yerleşti. Orada, bilgiden korkan bir çağda ikinci, üçüncü vb. bir Galileo olmaktan korkmaksızın yirmi yıl yaşadı. Descartes yaşamının son günlerini kraliçe Christina'nın çağrısı üzerine gittiği İsveç'te geçirdi.

İlk Felsefe Üzerine *Meditasyonlar* ilk olarak 1641'de altı küme "Karşıçıkışlar ve Yanıtlar" ile birlikte Latince olarak Paris'te yayımlandı. Yedinci küme "Karşıçıkış ve Yanıt"ı da kapsayan ikinci Latince yayım 1642'de Amsterdam'da çıktı. Aynı yıl yapılan Fransızca çeviri daha sonra 1647'de yayımlandı.

Kitap görünürde altı gün boyunca yapılan altı ⇨

René Descartes

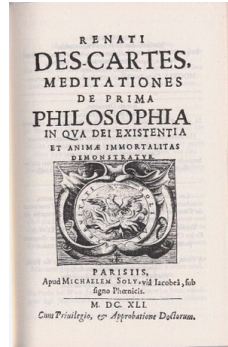
İlk Felsefe Üzerine Meditasyonlar

Meditationes de Prima Philosophia (1641)

Çeviren: Aziz Yardımlı

⇨ Meditasyondan oluşsa da, Descartes yapıt üzerine çalışmasına 1639'da başlamıştı.

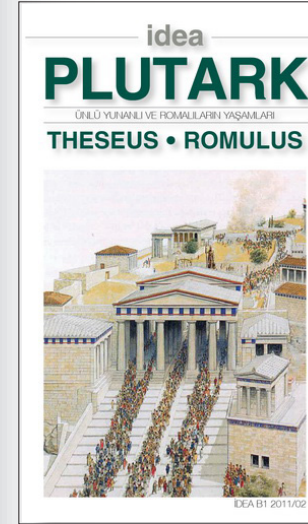
— Birinci Latince Yayım: 1641, Paris; Bu yayımda "Tanrının varoluşu ve Ruhun ölümsüzlüğü tanıtılıyor" biçiminde bir altbaşlık bulunur.

— İkinci Latince Yayım: 1642, Amsterdam

— Birinci Fransızca Çeviri: 1647, Duc de Luynes. Méditations Métaphysiques başlığını taşıyan bu çeviri Descartes tarafından okundu ve onaylandı. Bu yayımda "Okura Önsöz" bulunmuyor.

“Sunt in nobis
semina
scientiae.”

“Bilginin kaynakları bizdedir.”

ISSN 2146-1252
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Plutark

Theseus • Romulus

SOYLU YUNANLI VE ROMALILARIN YAŞAMLARI

Çeviren: Meriç Mete

İlk kez İtalyanca'ya çevrilen *Yaşamlar*'ı Batı Avrupa Jacques Amyot'nun Fransızca çevirisi (1559) ile tanıdı. Thomas North'un İngilizce çevirisi (1579) Amyot'nun çevirisi üzerine dayanır. 1683'te John Dryden *Yaşamlar*'ın Yunanca asıllarından yapılmasını sağladı. Almanca çeviri 1799-1806 yıllarında yayımlandı. ⇨

JOHN WILLIAM WATERHOUSE - ARIADNE (THESEUS TARAFINDAN TERKEDİLİYOR.)

Bugün bile zaman zaman okuduğum az sayıda kitap arasında Plutark beni en sıkı kavrayan ve bana en yararlı olan yazardır. Çocukluğumda ilk okuduğum oydu, yaşlandığımda okuduğum sonuncu o olacaktır. Hemen hemen birşey kazanmadan okumadığım biricik yazardır.

Rousseau, *Les reveries du promeneur solitaire*, 4.

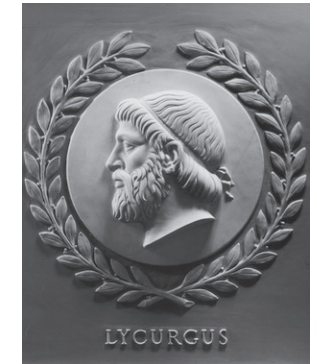
Plutark

Likurgus • Numa

SOYLU YUNANLI VE ROMALILARIN YAŞAMLARI

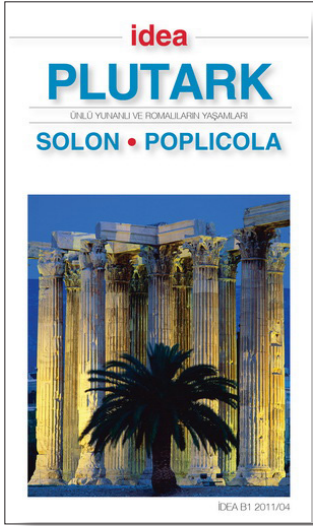
Çeviren: Meriç Mete

Plutark İS birinci yüzyılın ortalarında, imparator Cladius'un egemenliği sırasında, Orta Yunanistan'da Boeoteia'nın Kuzey bölgesinde küçük bir kent olan Khaeronea'da doğdu (yklş. İS 46) ve İS 120'de Delfi'de öldü. O günlerde hem Yunanlılar hem de Romalılar için en çekici üniversite kenti olan Atina'da felsefe eğitimi gördü.

Plutark'ın aktardığı Efsaneye göre, Likurgus reformlarının yerleştiğinden emin olunca Delfi bilcisine gideceğini ve Apollon'a adak sunacağını bildirdi. Sparta halkından ve Senatosundan geri dönünceye dek yasalarna bağlı kalacakları konusunda ant içmelerini istedi. Ama bir daha geri dönmedi. Ne olduğu bilinmemektedir. Bir açıklama yurttaşlarının yasaya bağlılıklarını sonsuza dek tutmalarını sağlamak için kendini açlıktan öldürdüğü biçimindedir. Amerikan Temsilciler Meclisinde Kanuni Sultan Süleyman, Justinian, Solon, Napoleon, Musa, Hammurabi gibi 23 büyük yasaamacı arasında Lykurgus'un da kabartma yontusu sergilenir.

ISSN 2146-1309
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

ISSN 2146-1201
104 sayfa; 170 x 100 mm / 6 TL

Plutark

Solon • Poplicola

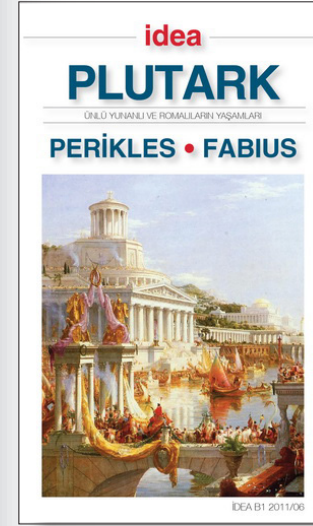
SOYLU YUNANLI VE ROMALILARIN YAŞAMLARI

Çeviren: Meriç Mete

Plutark'ın Roma'da uzun süre kalmadığı ve oraya ancak kısa süren bir iki yolculuk yaptığı kabul edilir. Sırasıyla İmparatorlar Trajan ve Hadrian tarafından konsüllük ve proküratörlük görevlerine atandı. Yazılarında anlaşıldığı gibi, Yunanistan'da birçok yeri gezdi, Anadolu, Mısır ve İtalya'ya yolculuklar yaptı. ↓

Solon (İÖ 636-558) Atinalı bir devlet adamı, yasaamacı ve şairdi. Tiranların egemenliği altında dağılmakta olan arkaik Atina için getirdiği reformlar daha sonraki Atina demokrasisine aşamalı geçiş için temel oldu.

ISSN 2146-345X
120 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

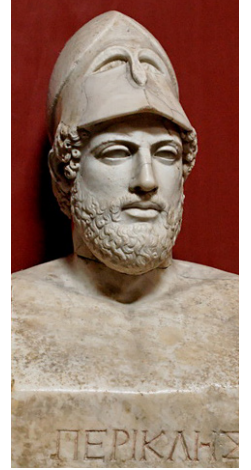
Plutark

Perikles • Fabius

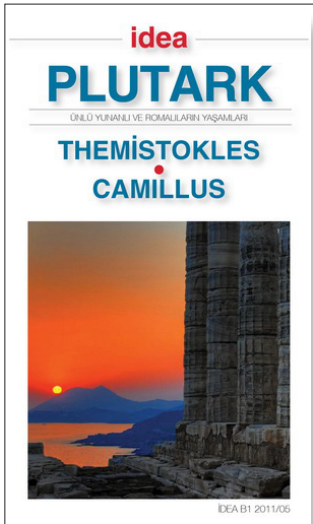
SOYLU YUNANLI VE ROMALILARIN YAŞAMLARI

Çeviren: Meriç Mete

“Sezar bir keresinde Roma'da kollarında ve kucaklarında küçük köpek ve maymun yavruları taşıyan ve onları okşayıp duran varlıklı yabancılar gördüğünde, söylendiğine göre, onlara ülkelerinde kadınların çocuk doğurup doğurmadıklarını sordu. Böylece, açıkça prenslere yaraşır bir tavırla, doğanın bize salt kendi türümüzden olanlara yöneltmek üzere bağışladığı o sevecenliği ve inceliği hayvanlar üzerinde çarçur edenleri kınadı. Biz de aynı nedenle, doğanın ruhlarımıza yerleştirdiği o bilim ve gözlem sevgisini ne gözlerin ne de kulakların dikkatine değen nesnelere harcayarak kötüye kullananları, ama buna karşı kendinde iyi ve yararlı olanı gözardı edenleri kınayabiliriz.” (*Perikles*'ten.)

Perikles (İÖ 495-429) Atina'nın altın çağının önde gelen devlet adamı idi. Sanata ve kültüre verdiği destekle Atina'nın antik çağın eğitim özeği olmasında başlıca etmendi.

ISSN 2146-295X
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

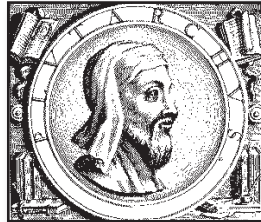
Plutark

Themistokles • Camillus

SOYLU YUNANLI VE ROMALILARIN YAŞAMLARI

Çeviren: Meriç Mete

↑ Yaşamı ile ilgili bilgilerin çoğu için kaynak yine kendi yazılarıdır. Roma'da belli kamu işleri ile görevlendirildi ve bu nedenle Demosthenes'e sunuş yazısında belirttiği gibi Latin dilini öğrenecek zaman bulamadı. Bir Platonist olan Plutark'ın *Yaşamlar* ve *Moralia* ile Batı kültürü üzerindeki etik ve estetik etkisi olağanüstü oldu.

Lucius Mestrius Plutarchus
Μέστριος
Πλούταρχος
Khaeronea (yık. İS 46) -
Delfi (İS 120)

Plutark

Alkibiades • Coriolanus

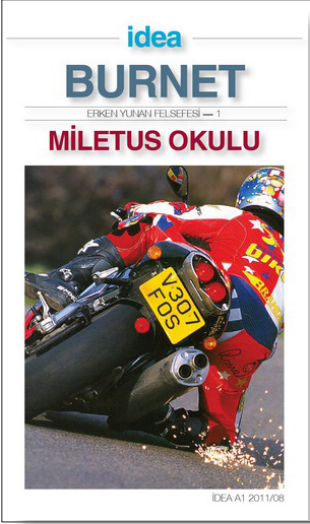
SOYLU YUNANLI VE ROMALILARIN YAŞAMLARI

Çeviren: Meriç Mete

Plutark'ın en iyi okuyucuları arasında Beethoven, Rousseau ve Shakespeare de bulunurken, Amerika Birleşik Devletleri'nin önde gelen kurucu babalarının tümü de Plutark'ın *Yaşamlar*'ında büyük esin kaynağı buldular.

Alkibiades (İÖ 450-404) önde gelen bir Atinalı devlet adamı ve general idi.

John Burnet

Miletus Okulu
ERKEN YUNAN FELSEFESİ (1. Bölüm)
Çeviren: Aziz Yardımlı

John Burnet (1863-1928) bir İskoç klasik filoloğu idi. 1892-1926 arasında St. Andrews Üniversitesinde Yunanca profesörlüğü yaptı. 1909'da Harvard Üniversitesinden gelen Yunanca Bölüm Başkanlığı teklifini kabul etmedi. Burnet özellikle Platon üzerine bugün de yaygın olarak okunan filolojik çalışmaları ile tanınır.

“Amacım erken İyonyalı öğretmenler ile dünyaya yeni bir şeyin — bilim dediğimiz şeyin — geldiğini ve ilkin onların Avrupa'nın o gündün bu yana izlediği yolu saptamış olduklarını göstermek olmuştur, öyle ki bilimin 'dünya üzerine Helenik yolda düşünmek' olduğunu söylemek onun yeterli bir betimlemesidir. Bu nedendir ki bilim Yunanistan'ın etkisi altına girmiş olan halklar arasında olmanın dışında hiçbir zaman varolmamıştır.”

Tam Felsefe Tarihi
Yazan: Anaximander

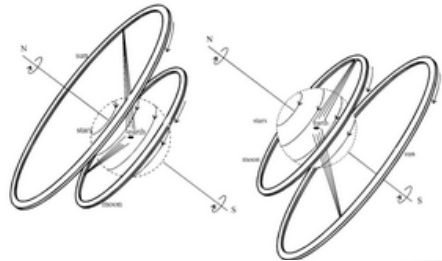
İçindekiler:
Bölüm 1. Thales: “Su tüm şeylerin kaynağıdır”
Dizin

“Anımsanmalıdır ki bilim ve felsefe başladığı zaman dünya daha şimdiden çok yaşlıydı. Özel olarak Ege Denizi Neolitik çağdan başlayarak yüksek bir uygarlığın, Mısır ya da Babil uygarlıkları kadar eski, ve önemli olan pekçok noktada ikisinden de üstün bir uygarlığın yeri olmuştu. Sonraki günlerin Yunan uygarlığının başlıca bunun yeniden dirilmesi ve sürdürülmesi olduğu her gün daha büyük bir açıklık kazanmaktadır.”

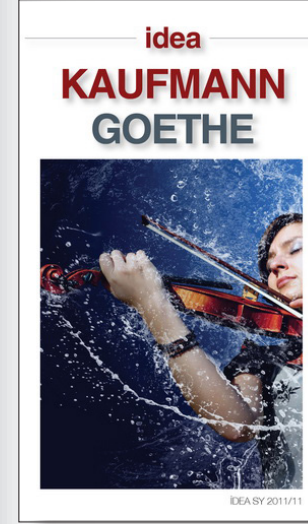
Tam Felsefe Tarihi
(Gözden Geçirilmiş Yayım)
Yazan: Anaximenes

İçindekiler:
Bölüm 1. Thales: “Su tüm şeylerin kaynağıdır”
Bölüm 2. Anaximander: “Sınırsız (apeiron) tüm şeylerin kaynağıdır”
Dizin

Anaximander'in evren modeli. Anaximander mekanik bir evren modeli tasarlayan ilk düşünür oldu. Onun modelinde yeryüzü Sınırsız (Apeiron) özeğinde dingedir, hiçbirşey tarafından desteklenmez. Çapının üçte biri kadar yüksekliği olan bir silindirdir ve üzerinde yaşadığımız düz tepe dairesel bir okyanus kütesi ile kuşatılmıştır. Evreni oluşturan içleri boş eşözeekli tekerlekler ateş ile doludur, en uzak olanın çapı dünyanın çapının 27 katıdır, Güneş üzerlerindeki deliklerden birinden görünen ateştir, ve deliğin kapanması Güneş tutulmasıdır.

ISSN 2146-3514
104 sayfa; 170 x 100 mm 6 TL

ISSN 2146-5203
96 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Goethe 28 Ağustos 1749'da Frankfurt-am-Main'de doğdu. Babası bir tüzeci ve imparatorluk danışmanı idi. 16 yaşına dek evde eğitim gördü ve İncil'i ve klasikleri tanıdı, İtalyanca, İbranice, İngilizce, resim ve çizim öğrendi. 1765'te Leipzig Üniversitesinde tüze eğitimi için hazırlığa başladıysa da ilgisiz yazın alanına yönelikti. Tüze eğitimi 1771'de Strasbourg'da tamamladı. Orada Herder ile tanıştı. O günlerin ürünü olan *Götz von Berlichingen* (1773) on altıncı yüzyıl hırsız-şövalyesi üzerine bir tiyatro oyunuydu, ve “Sanki bir uyurgezer tarafından” dört haftada yazılan *Genç Werther'in Acıları* (1774) ile *Sturm und Drang* (*Fırtına ve Gerilim*) olarak bilinen yazınsal devimi başlattı.

1775'ten sonra Dük Karl August'un çağrısı üzerine Weimar sarayına yerleşti ve yaşamının sonuna dek orada kaldı. 10 yıl boyunca devlet görevleri ile ilgilendi.

Walter Kaufmann

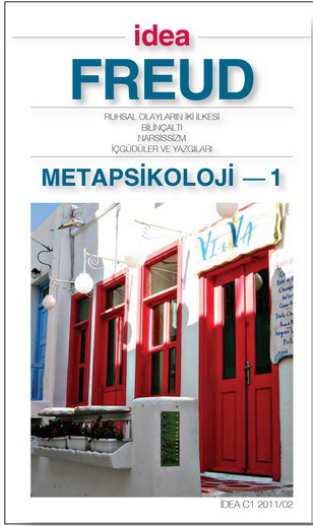
Goethe

Çeviren: Aziz Yardımlı

1782'de soyluluk düzeyine yükseltildi. Bilime ilgisi bu dönemde yeniden dirildi. Anatomi, botanik ve optik üzerine çalıştı. 1786'da devlet görevlerini “korkunç bir hastalık” olarak görmeye başladı ve “yaratıcı gücümü önemli ölçüde bozdular” diye yakındı.

1786'da Möller adı altında İtalya'ya gitti ve orada 22 ay kaldı. Kendini yeniden bir sanatçı olarak yarattı, yalnızca örneğin Yunan yontuları gibi kalıcı değerler olan konular ile ilgilenmeye karar verdi ve aralarında *Iphigene auf Tauris*, *Torquato Tasso* ve *Egmont* da olmak üzere daha önce başlamış olduğu birçok kitabın yeniden işlenmesi ve yazılması üzerinde çalıştı. 1788'de Weimar'a geri döndüğünde önceki yaşamını sürdürmenin olanaksız olduğunu gördü. Weimar için yüz kızartıcı bir tutumla, Christine Vulpius adındaki genç bir fabrika işçisini evine aldı ve onunla yıllar sonra 1806'da evlendi.

ISSN 2146-1260
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Sigmund Freud

METAPSİKOLOJİ — 1

RUHSAL OLAYLARIN İKİ İLKESİ • BİLİNÇALTI •
NARSİSSİZM • İÇGÜDÜLER VE YAZGILARI

Çeviren: Aziz Yardımlı

Avusturya İmparatorluğu'nda Freiberg'de doğan ve daha sonraki yaşamını Viyana'da geçiren Sigmund Freud (1856-1939) psikiyatride Ruhçözümleme okulunu kurdu ve insan davranışının bilinçsiz belirleyicileri üzerine büyük ölçüde tutarlı bir açıklama geliştirdi.

Çok okuyan, yolculuk yapmayı ve arkeolojik nesnelere toplamayı seven Freud ailesine ve dostlarına büyük bağlılık gösteren biriydi. Freud kişiliğin nörolojiye indirgenebileceğine inanan fizyolog profesör Ernst Brücke altında değerli yıllarını harcadıktan sonra bu kez de karşıt uca geçerek histerinin iyileştirilmesinde hipnoz uygulayımını kullanan Parisli psikiyatrist Charcot'ya katıldı.

ISSN 2146-1317
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Sigmund Freud

METAPSİKOLOJİ — 2

BASKI • BİLİNÇSİZ •
DÜŞLER KURAMINA METAPSİKOLOJİK BİR EK

Çeviren: Aziz Yardımlı

Charcot'nun yanından Viyana'ya döndükten sonra Martha Beryas ile evlendi ve özel olarak çalışmaya başladı. Bir süre sonra hipnozu bütünüyle gereksizleştiren özgür çağrışım yoluyla hastalarda patolojik belirtilerin nedenleri olan bilinçsiz ya da baskılanmış gerceğin yeniden bilinçli olmasını sağlayabildiğini keşfetti. Bu işlemin sonucunda belirtiler ortadan kalkıyordu.

ISSN 2146-1198
120 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Sigmund Freud

METAPSİKOLOJİ — 3

YAS VE MELANKOLİ •
HAZ İLKESİNİN ÖTESİNDE

Çeviren: Aziz Yardımlı

Freud sağaltım yöntemine "psikanaliz" adını verdi. Kitapları ve konferansları bir yandan ona kısa bir süre içinde büyük ün kazandırırken, öte yandan tıp topluluğunun büyük bölümü tarafından kınanmasına yol açtı. Zamanla aralarında Eugen Bleuler ve Karl Jung da olmak üzere çok sayıda parlak araştırmacı Freud'un kuramı çevresinde çalışma grupları oluşturdu. İlk Uluslararası Psikanaliz Kongresi 1908'de Salzburg'da toplandı. 1938'de Avusturya Nazi Almanyasına katılınca Freud Viyana'dan ayrılarak son yıllarını ailesi ile birlikte Londra'da geçirdi.

ISSN 2146-2941
120 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Sigmund Freud

METAPSİKOLOJİ — 4

EGO VE İD • MAZOİZMİN EKONOMİK SORUNU •
GİZEMLİ BLOKNOT • YADSIMA

Çeviren: Aziz Yardımlı

Freud'un yazıları 23 ciltten oluşan *The Standard Edition of the Complete Psychological Works of Sigmund Freud*'da toplanmıştır. Dikkati çekici çalışmaları arasında *Düşlerin Yorumu*, *Gündelik Yaşamın Psikopatolojisi*, *Totem ve Tabu*, *Uygurluk ve Hoşnutsuzlukları*, *Bir Yanılsamanın Geleceği* gibi başlıklar bulunur.

Almanya hiçbir zaman bir Yurttaş Toplumu olamadı. Almanların istenci hiçbir zaman kendilerinin değil ama her zaman şu ya da bu Führer'in istenci oldu. Almanya'nın baskılanması kesintisiz olarak bugün de sürmektedir. Ve baskı sağaltımın aracı değil ama ruhun hastalığının nedeninin kendisidir.

Sigmund Freud

Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları

Çeviren: Aziz Yardımlı

Kitap için seçilen ilk başlık "*Das Unglück in der Kultur*" ("Kültürdeki Mutsuzluk") idi. Ama "*Unglück*" daha sonra "*Unbehagen*"e değiştirildi—ki Fransızca '*malaise*' ile karşılanabilir. Freud çevirmeni Mrs. Riviere'ye bir mektupta "*Man's Discomfort in Civilization*" başlığını önerdi; ama sonunda güçlüğün ideal çözümünü bulan Mrs. Riviere'nin kendisi oldu — "*Discontent*."

Kitabın ana teması içgüdünün istemleri ve uygarlığın kısıtlamaları arasındaki karşıtlıktır, ve Freud içgüdünün her durdurulmasını "bilinçsiz" ya da "baskı" olarak gördüğü düzeye dek, sorusunun nihilistik yanıtını başından verir: Bilinçaltı insan özünde son sözü söyler, istenç ve Duyunç olanaksızdır.

Çalışmanın büyük bir bölümü (özellikle VII ve VIII'inci Bölümlerde) suçluluk duygusunun doğasının daha öte

araştırılması ve durulaştırılması ile ilgilidir, ve Freud "suçluluk duygusunu uygarlığın gelişiminde en önemli sorun olarak sunma niyetini" bildirir. Ve bu, kendi payına, bu çalışmanın ikinci büyük sorunu için — yokedicilik içgüdü için — zemindir.

"Zor ve baskı içermeyen bir kültür olanaklı mıdır?"

ISSN 2146-3492; 136 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Bu geomerik görüngünün gerçeği nefret, şiddet ve yokediciliktir. Volk despotizmi vareden ikinci bileşendir. Birincisi Führerdir. Freud bir tür Halk-Önder bileşimi olan Nazizmi *ölüm içgüdü*sü dediği şeyin anlatımı olarak gördü. Demokrasi ya da Özgür İstenç Nazizmi yendi ama yok etmedi. Freud'un ruhçözümleme kuramının terimlerinde, Avrupa'nın biricik şansı Demokrasinin Psikanalizin işlevini yerine getirme yeteneğidir.

Sigmund Freud

Bir Yanılsamanın Geleceği

Çeviren: Aziz Yardımlı

Bir Yanılsamanın Geleceği 1927'de, *Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları* 1930'da çıktı. Hitler 1933'te Führer oldu. Ve Freud Nazi rejiminin daha sonra yol açtığı trajediye tanık olmadan 1939'da İngiltere'de öldü.

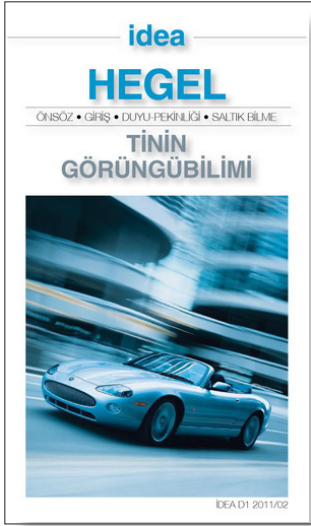
Freud'un görgül sayılıtsı insan varoluşunun Eros ile bağdaşmadığı, ama Erosun karşıtının, Nefret ya da Yokedicilik dürtülerinden gelen çok ciddi bir gözdağının altında bulunduğu endişesidir. Bu belki de bilinçsiz ögenin Freud'un kendi kuramındaki işleyişine bir ipucu yakalamamızı sağlar. Freud sık sık insanı İstenç ve Duyunç gibi ussal terimlerde olmaktan çok id, libido, bilinçaltı, üst-ben gibi terimlerde tanımlar, ve bu usdışı etmenlerin güdümünde insan özsel karakterinden, özgürlükten soyutlanır. Freud'un bu eğilimlerinde çağının insanı istençsiz, düşüncesiz ve duygusuz bir nesneye indirgeyen

materyalist, pozitivist ve nihilist tininin yarattığı etkiler ile tutarsız hiçbirşey yoktur.

Bu entelektüel terörlere Nazi terörü de eklenince, açıktır ki Freud'un özellikle yaşamının son on yılı içinde yaşadığı, onu korkutan, aslında insanlığın evrensel yazgısı açısından korkutan gözdağı salt bir yanılsama, bir kuruntu olmaktan çıkar: Ama Freud'un bu dürtüye bağımsız bir varoluş yüklemesi edimsel gözdağının kendisinden çok daha rahatsız edicidir, çünkü çok-şekilli modern saldırganlık olarak süper-egonun kendisi özgürlük güçlerinin karşısında yenilebilme olanağı altında dururken, buna karşı insan doğasının özsel olarak Yokedicilik bir eğilim ile yüklü olduğu sayılıtsı eğer doğruysa bir *a prioridir*, ve değiştirilmesi istemi insanın kendisinin yeniden yaratılmasından daha azı ile gerçekleşebilir görünmez. Eğer bağımsız bir Nefret ilkesinin insanlığın yazgısını belirlemede herşeyden önemli bir etmen olarak kabul edilmesinin mantıksal değil ama görgül bir çıkarsama sorunu, bir yaşantı, bir deneyim sorunu olduğunu kabul edersek, Freud'un 1930'lardan önce ve sonra gözlemekte olduğu olaylar böyle bir Ölüm İçgüdü'sü vargısı için ona kendi bilinçaltını aklamak ve ussallaştırmak için yeterince inandırıcı görünmüş olmalıdır.

Üst-ben insanın Özgürlüğü yalnızca yaşamasını değil, ama anlamasını da olanaksızlaştırır.

ISSN 2146-3484; 96 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Tinin Görüngübilimi'ine "Önsöz" Üzerine Birkaç Yorum:
 "... bu 'Önsöz'ün anlamı tam olarak yakalanırsa Hegel'in felsefesi anlaşılır derken abartmıyorum." — Rudolf Haym, *Hegel und seine Zeit* (1875)
 "Tüm Hegel metinlerinin en önemlisi. ... Görüngübilim'e 'Önsöz'ü anlayan Hegel'i anlamıştır." — Hermann Glockner, *Hegel* (1940)
 "Görüngübilim'e 'Önsöz' tüm zamanların en büyük felsefi girişimlerinden biridir." — Herbert Marcuse, *Us ve Devrim* (1941)
 "'Önsöz' romantik bir senfoni gibi gürlür ... Onu bir dünya-tarihsel şenliğe benzetirim." — Gustav Emil Müller, *Hegel* (1959)

G. W. F. Hegel

Tinin Görüngübilimi (SEÇMELER)

ÖNSÖZ • GİRİŞ • DUYU-PEKİNLİĞİ • SALTİK BİLME
 Çeviren: Aziz Yardımlı

Tinin Görüngübilimi Hegel'in ilk kitabıdır. Schelling'e bir mektubuna göre, "kitabın yazılması Jena savaşı (14 Ekim 1806) önceki gece" tamamlanmıştır.

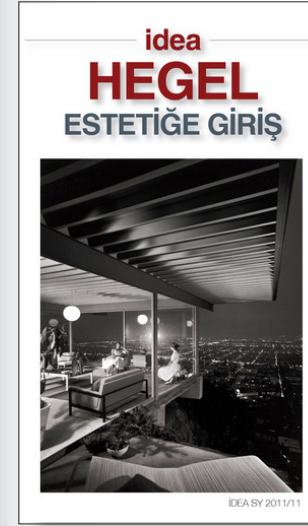
Ama yayımcıya zamanında yetiştirilmesi kaygısının yol açtığı biçim sorunları bile çalışmanın değeri tarafından önemsizleştirilir. Özellikle pragmatik okuma tarafından ve sık sık politik beklentiler zemininde yeşlenen bu çalışmayı Nürnberg'de 1812-1816 yılları arasında üç bölümde yayımlanan *Mantık Bilimi* ('Büyük Mantık'), arkasından *Felsefi Bilimler Ansiklopedisi* (Heidelberg, 1817), ve *Tüze Felsefesi* (Berlin, 1821) izledi.

Hegel daha sonra *Tinin Görüngübilimi*'ni "bir gençlik yapıtı" olarak kabul etti, kitabın başlığından "Bilim Dizgesinin Birinci Bölümü" anlatımını

kaldırdı, içeriğini *Ansiklopedi*'nin dizgesel yapısı içerisine yeniden uyarladı ve yaşamı boyunca Bilim Dizgesi olarak kabul ettiği bu son çalışmasını geliştirmeyi ve yenileştirmeyi sürdürdü. *Ansiklopedi Mantık Bilimi*'ni olduğu gibi "Tin Felsefesi"ne ait *Tüze Felsefesi*'ni de kapsar ve bütün dizgenin daha öte açılımı Hegel'in kendi el yazmalarından ve öğrencilerinin notlarından yayıma hazırlanan yapıtlarında saklanmıştır. "Önsöz" yapıtın kendisinin tamamlanmasından sonra yazılmıştır.

"Genel olarak tanınan tanınan olduğu için bilinen değildir."

ISSN 2146-1279; 112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

G. W. F. Hegel

Estetiğe Giriş

Çeviren: Aziz Yardımlı

Hegel'in *Estetik Üzerine Dersler*'i ölümünden sonra başlıca dinleyicilerinin bir bölümünün tuttuğu notlardan ve kendi el yazmalarından derlenmiştir. Estetik bunun dışında *Tinin Görüngübilimi*'nde ve dizgesel olarak *Felsefi Bilimler Ansiklopedisi*'nde ele alınır (§§ 556-63). Hegel'in Estetik Üzerine Derslerinin notları H. G. Hotho tarafından yayıma hazırlanmış, ilk kez 1835 yılında toplu yayımlar arasında üç cilt olarak yayımlanmış, ve bunu 1842'de yeniden gözden geçirilen bir ikinci yayım izlemiştir. Hotho'nun kullandığı gereç arasında Hegel'in 1823, 1826 ve 1828-9 dersleri için hazırladığı ama şimdi yitip olan kendi el yazmaları da bulunur.

"Bu dersler Estetiğe ayrılmıştır; konuları engin Güzellik Ülkesi, ve daha tam olarak alanları Sanat, dahası *Güzel Sanattır*.

"Bu konu için *Estetik* adı hiç kuşkusuz sözcüğün asıl anlamında bütünüyle uygun değildir, çünkü 'Estetik' sağın olarak duyulun, duygunun bilimini belirtir, ve bu anlamda yeni bir bilim olarak ya da daha doğrusu ilk kez felsefi bir disiplin olması gereken birşey olarak kökenini Almanya'da sanat yapıtlarının üretmeleri gereken örneğin hoşluk, hayranlık, korku, şefkat vb. duyguları gibi duygular açısından irdelendikleri bir sırada Wolff okulunda kazanmıştır. Bu adın uygunsuzluğundan ya da daha doğrusu yüzeyselliğinden ötürü başkalarını, örneğin *Kallistik* adını üretme girişiminde bulunulmuştur. Ama bu da kendini yetersiz olarak gösterir, çünkü amaçlanan bilim genel olarak Güzelliği değil, ama yalnızca Sanatın Güzelliğini irdeler. Bu nedenle *Estetik* adını olduğu gibi bırakacağız, çünkü salt bir ad olarak bizim için ilgisizdir ve dahası bu arada sıradan dile öylesine yaygın olarak girmiştir ki, bir ad olarak kalabilir. Gene de bilimimiz için uygun anlatım 'Sanat Felsefesi,' ya da daha belirli olarak, 'Güzel Sanat Felsefesi' dir."

ISSN 2146-3506; 144 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

G. W. F. Hegel

Tarih Felsefesi — 1

GİRİŞ

Çeviren: Aziz Yardımlı

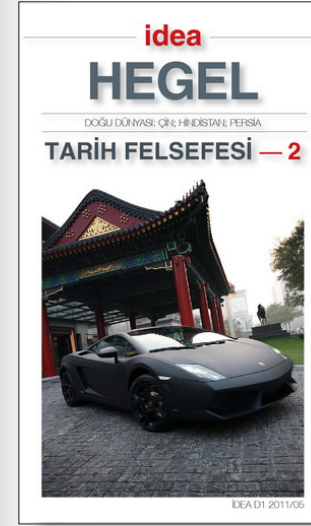
Hegel'in *Tarih Felsefesi* üzerine 1822-23 ile 1830-31 arasında verdiği derslerin ilk düzenlemesi felsefecinin ölümünden sonra 1837'de Eduard Gans tarafından 'Tüm Yapıtlar'ın [*Vollständige Ausgabe*] parçası olarak yayımlandı. Bundan sonra eldeki tüm gereç 1847'de öğrencilerin ders notlarını Hegel'in kendi elyazmaları ile bütünleştiren Karl Hegel tarafından bir kez daha düzenlendi. Ve bunu Georg Lasson tarafından Hegel'in yapıtlarının 'Eleştirel Yayımlar'ının [*Kritische Ausgabe*] bir bölümü olarak hazırlanan bir başka düzenleme izledi

Hegel yaşamı boyunca çalışmasının içeriğini sürekli olarak güncelledi, yeniden düzenledi ve geliştirdi, ona ideal kurgul biçimini kazandırmaya çalıştı. Ve yalnızca *Tarih Felsefesi*'nin değil, ama *Mantık Bilimi* de içinde olmak üzere

bütün bir *Ansiklopedik Dizgenin* bir oluş sürecinde olması Felsefe Tarihinin işinin henüz bitmediğini, Logosun insan bilincinde açınmasının henüz tamamlanmış olmadığını gösterir. — Bu çeviri Karl Hegel'in düzenlemesinden yapıldı.

Hegel'in *Tarih Felsefesi* Ansiklopedik dizgesinin bir bileşenidir, ve daha tam olarak *Tüze Felsefesi*'nden (ya da "Nesnel Tin" alanından) "Saltık Tin" alanına geçiş momentini oluşturur. Tüm öncülü ile birlikte Tinin *sonluluk* alanına aittir, ve tüm içeriği ile henüz *değerler* alanının, saltık Tin alanının gerisindedir. Özsel olarak nesnel Tinin Kavramlarının *gelişimini*, realitelerinin idealitelerine eşitlenmesi sürecini izler.

ISSN 2146-118X; 128 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

G. W. F. Hegel

Tarih Felsefesi — 2

DOĞU DÜNYASI: ÇİN, HİNDİSTAN, PERSİA

Çeviren: Aziz Yardımlı

Hegel'in *Tarih Felsefesinde* Dünya Tarihinin aşamalarını belirlemek için ilke Özgürlüktür: Bir için; Kimileri için; ve Herkes için.

Doğuda yalnızca Bir özgürdür — çoğunluk yalnızca boyun eğmeyi bilir ve ancak bildiğini isteyebilir. Orada *homo-sapiens* henüz yarı yoldadır, tözsel sağlamlığı daha öte gelişmesine izin vermez, ve politik varoluş biçimi Despotizmdir: Yönetende olduğu gibi yönetilende de karakter çocuksudur.

Ortadan kalkmak Tarih olmaktır — Tinin büyümesi için. Bu düzeye dek Dünya-Tininin gelişimi değişime direnmeyen kültürlerle aittir. Pers Tini (ki Mısır da bu alana aittir) ilk dünya-tarihsel ulustur: Ortadan kalkmış, gücünü, yerini, değerini onun kültürünü dönüştürmek üzere kalıt alan daha yüksek

Helenik-Romanik Tine bırakmıştır. Çin ve Hindistan ise sağlamlıklarını bin yıllar boyunca sürdürmüş, granit tözsellikleri içinde değişmemiş, Tarih olmamışlardır. Ve şimdi despotizm ile uzlaşmaya direnemeyen Batı tarafından değiştirilmekte, içte eski olan yalnızca dışta yenilenmektedir. Doğunun değişimi içsel-moral değil, törel de değil, salt dışsal-teknolojik bir konudur.

Eğer materyal-teknolojik ilerleme gene de gelişim olarak görülürse, Doğunun 'gelişimi' Despotizmin güçlenmesidir. Ve despotizmin dili şiddetin dilidir: Orada henüz Güç Haktır. Ve orada henüz materyal altyapı tarafından belirlenmeyi sürdüren istençsiz Tin için gözdağı yine Özgürlüktür. Ama sonunda Özgürlük onun kendisinin de Özüdür, ve dışarda değil içeridedir.

ISSN 2146-3018; 136 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

G. W. F. Hegel

Tarih Felsefesi — 3

YUNAN VE ROMA DÜNYASI

Çeviren: Aziz Yardımlı

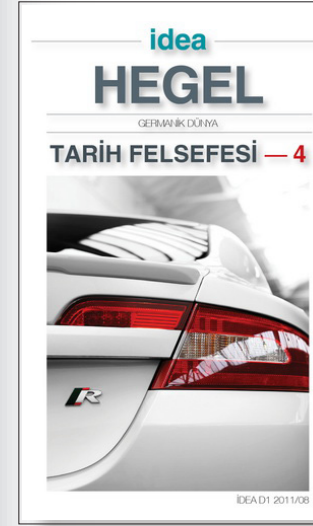
Dünya Tarihi Doğu Dünyası ile başladı. Ama Doğu Tini özgürlük bilincinde ilerlemedi, kendini **gerçek kendisi olmak** için özgür bırakmadı; geliştirdi, ve tüm gelişimini despotik bilinç düzeyinin izin verdiği sınırlar içine kapadı: Ahlak, Sanatı, Bilimi, Dini yalnızca **sonlu Birin** özgürlüğünü kabul edebilen bir kültür biçimine pıhtılaştı. — Güzel Sanat İdeali, Demokrasi, Bilim, Felsefe, tümü de insanın uygarlaşma sürecine Helenik Tinin katkıları oldu — ama **evrensel Özgürlük, evrensel Eşitlik, evrensel İnsan Hakları** kavramları değil. Bütününde Helenik Tin — ve Platon ve Aristoteles bile — insanın **salt insan olduğu için özgür** olduğunun ve **sonsuz değer** taşıdığına bilincine yükselmedi. Bu kavramlara yer açmak için, Tinin daha öte gelişimine izin vermek için Helenik Tin ortadan kalkmak zorundaydı. Büyük İskender'in Helenik kent-devletine son vermesi ile birlikte Helenik bireysellik tüm güzelliği,

sevinci ve erdemi ile Tarih oldu. — Roma Tini Helenik Tinin özsel belirlenimlerini kabul etti, ama kültürün bütününe Evrensel İstencin zorbalığı altına getirerek bireyselliği soyut tüzenin disiplini altında yok etti. Bu imparatorluk da Tinin onda doyum bulabileceği ereksel şekli değildi. İnsanın gerçek karakterine, gerçek değerine, gerçek özgürlüğüne, gerçek eşitliğine **özlem** duygusunu geliştirecek bir tinsel eziliş noktasında, Tinin Gerçek şeklinin başlangıç noktası olacak bir yitmişlik noktasında kendini ortadan kaldırdı. Ancak bundan sonra Dünya Tarihi Tinin tüm kavramlarına eksiksiz edimselleşme hakkını verecek olan modern gelişme sürecine girdi.

CORRUPTION PERCEPTION INDEX, 2009. Bu görelî karşılaştırmada ahlaksal olarak temiz ülkeler Duyunç Özgürlüğünü kazanan ülkelerdir. Törel sağlığa politik, ekonomik, entellektüel, estetik yükseklik de eşlik eder, ve tüm bileşenler birbirini koşullandırır. 2011'de en iyiler Yeni Zelanda, Danimarka ve Finlandiya.

ISSN 2146-3565; 144 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

G. W. F. Hegel

Tarih Felsefesi — 4

GERMANİK DÜNYA

Çeviren: Aziz Yardımlı

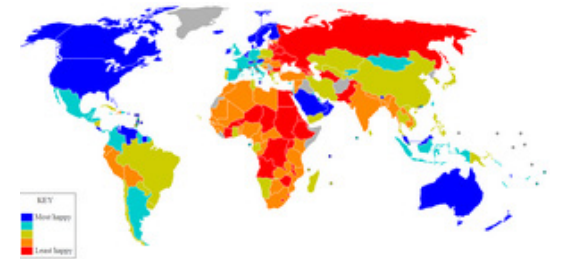
“Tarih genel olarak Tinin Zamanda gelişimidir.” Gelişim Doğadan daha çoğu olan, Tin olan *homo sapiens*in saltık değerine hakkını vermesi, kültürel sürecinin sonlu biçimlerinde, tarihsel bilinç biçimlerinde takılıp kalmaması, ussal, törel, estetik özünü özgürce varoluşa yükselterek varoluşunu özü ile bir yapması sürecidir.

Gelişim Tinin yapıp bitireceği birşeydir — fenomeni nimen ile eşitlemek. Ere — Özgürlük — yalnızca ilerleyen kötü bir sonsuzlukta takılıp kalmama, ama Tarih olabilme, kendini ortadan kaldırma ve daha yüksek bir kültürel basamak olarak başta sona yeniden biçimlendirme Eylemidir.

Tinin Zamandaki gelişimi sürekli yenileşme, kesintisiz bir modernleşme sürecidir, çünkü modern olanın, yeni olanın

yazgısı eskimekten, bir yana atılmaktan başka birşey değildir. Modern dönem Yurttaş Toplumu dönemidir, ve Yurttaşlık Kavramı özgür bireyin kendi İstencini Devlet yapması, Egemen olması, kendi üzerinde ne olursa olsun hiçbir güç tanımamasıdır. İnsanı köleleştiren bir altyapının değil, ama Yurttaşın ussal istencinin saltık politik güç olması modernleşme sürecini ereksel ve direnilmez kılan etmendir.

“Yurttaş Toplumunun yaratılışı İdeanın tüm belirlenimlerine ilk kez haklarını veren modern dünyaya aittir.” Germanik Tin Doğunun, Helenik tinin ve Roma tininin tarihsel vargısı, Dünya-Tininin kendisine karşı verdiği ve kendisine karşı kazandığı Özgürlük kavgasının bilincidir.

DÜNYA MUTLULUK[SUZLUK] HARİTASI, En Mutlular: 1. Danimarka; 2. İsviçre
http://www.happyplanetindex.org/explore/global/

ISSN 2146-3530; 136 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

ISSN 2146-3433
116 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

“Doğa üzerine felsefe yapmak doğayı yaratmaktır” [diyordu Schelling]. Şimdi Hegel’in bize bıraktığı gereçler varsılığında Hegel Toplumu tarafından bana verilen bu paha biçilmez kalıtı yayıma hazırlama görevini bitirirken, gerçekte Doğa Felsefesinin yeniden dirilişini tasarlamış olan insanı [Schelling] alıntılanarak başlamak ancak uygun olabilir. Coşkunun tam bir enerjisi ve düşünceye dayalı bilgiye duyulan en yüksek güven ile yüklü bu tümce modern bilimin tanrısal ikizlerinin kırk yıl önce savunduğu ve derin-düşüncenin sıradan felsefesine ve onunla bağlanan herşeye karşı utkulu olarak savundukları bakış açısını anlatır. [Hegel ve Schelling’in] dostlukları erken gençlik dönemlerinde gelişti ve Jena’daki kamusal etkinliklerinde ve ‘Eleştirel Felsefe Dergisi’nin yayımlanmasında güçlendi. Hegel’in bilimleri kapsamında aşılama olan ve benzerini yalnızca Aristoteles’in

G. W. F. Hegel

Felsefi Bilimler Ansiklopedisi II
DOĞA FELSEFESİ I
MEKANİK

Çeviren: Aziz Yardımlı

yazılarında bulan bir yapıya yükseltmesini sağlayan zemini bu dostluk hazırladı. Eğer şimdi utku kazanmış gerçeğin güneşli günü yüzyılın onunla başladığı parlak ve şanlı şafaktan sonra bilimin göklerine yükseliyorsa, *Doğa Felsefesi* üzerine bu derslerde o zamanlar tomurcukta olan çiçeklerin çelenginden olgunlaşmış seçme meyvelerden birini bulacağız.

“Schelling’in bu sözleri gösterişli bulunabilir, ve şimdi felsefeye öylesine sık yöneltilen kendini-tanrılaştırma suçlamasının kanıtı olarak alınabilir. Ama şair felsefenin kaygısının ‘yaratılışın büyük düşüncelerini yeniden-düşünmek’ olduğunu söyler, ve eğer düşünceyi bu yolda anlatırsak daha az gösterişli görünür. Gerçekte Doğa üzerine felsefe yapmada amacımız Doğanın anlaşılır özünü ya da yaratıcı düşüncelerini kendi tinsel içselliğimizden düşünerek yeniden-üretmek değilse ne olabilir?”

“Ama genellikle ileri sürülür ki, deneyim bilimsel bilginin biricik temeli olduğuna göre, Doğanın düşünceler yoluyla kavranması olan bir Doğa Felsefesinin bütün işi boş ve ütöpiktir. Hiç kuşkusuz Doğa Felsefesinin deneyime dayanmadıkça Doğa üzerine düşünmeyi hiçbir zaman başaramayacağı yadsınamaz; ama bu düşünceler bir iç kaynaktan akmadıkça, deneyimler hiçbir biçimde düşüncelerin keşfine götürmez.” — *Karl Ludwig Michelet*.

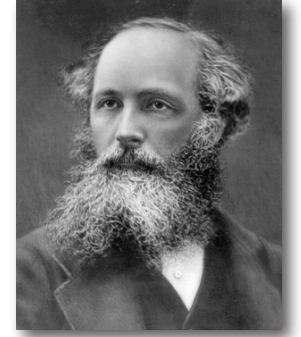
Michelet’in bu son yargısı çağdaş pozitivizmin bir eleştirisidir — daha doğmadan önce. Aslında Bilimin salt bir deneyim ya da duyu-algısı sorunu olmadığı, Bilimin *a priori* yapıldığı olgusunun bilincinin doğuşu felsefenin kendisinin doğuşudur. Bilginin kaynağını dışsal “deneyim”de arayan ve deneyimin içsel düşünce ile ilgisini anlamayan çağdaş “Bilim Felsefesi” o zaman yalnızca doğmamış felsefe olarak görünür.

ISSN 2146-3549
144 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

JAMES CLERK MAXWELL (1831-1879) İskoçyalı bir fizikçi ve matematikçi idi. Michael Faraday’ın deneysel çalışmaları üzerine dayanarak, ve onları matematiksel yöntemler ile çözümlenerek, elektromanyetik dalgaların varoluşunu çıkarsadı ve daha önce ilişkiz olarak görülen elektrik, manyetizma ve optik fenomenlerini elektromanyetik alanın anlatımları olarak kapsayan tek bir Elektromanyetik Kuram içinde dizgeselleştirdi. Maxwell’in gazların kinetiği üzerine çalışması termodinamiğin bir bölümü oldu ve Maxwell-Boltzmann dağılımının geliştirilmesine götürdü. Optik üzerine araştırmaları 1861’de ilk dayanıklı renkli fotoğrafın üretilmesinde sonuçlandı.

Maxwell’in Elektromanyetik Kuramı elektriksel ve manyetik alanların uzayda dalgalar biçiminde ve ışık hızı ile yayıldıklarını, aracsız eylem kuramının usdışı olduğunu,

JAMES CLERK MAXWELL
(1831-1879)

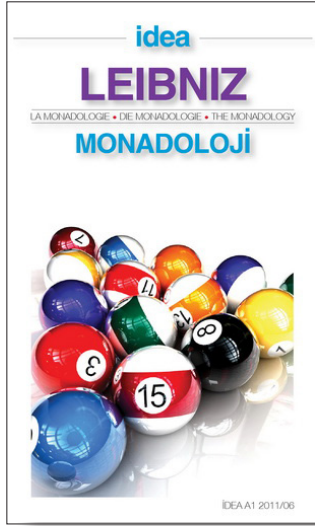
James Clerk Maxwell

Özdek ve Devim

Çeviren: Aziz Yardımlı

ve elektromanyetik dalgaların ether ya da ne olursa olsun herhangi bir özdeksel alanın değışkileri olduğunu gösterdi. 1860-65 yılları arasında bilimsel etkinliğinin en üretken dönemi yaşadığı King’s College’da bir 1862 konuşmasında şunları bildirdi: “Işığın elektriksel ve manyetik fenomenlerin nedeni olan aynı ortamın enlemesine dalgalanmalarından oluştuğu vargısından kaçınmamız güçtür” :: “*We can scarcely avoid the conclusion that light consists in the transverse undulations of the same medium which is the cause of electric and magnetic phenomena.*” Problem üzerine çalışmalarını sürdürürken 1864’te “Dinamik Elektromanyetik Alan Kuramı” başlıklı makalesinde şunları yazdı: “Sonuçların bağdaşması ışığın ve manyetizmanın aynı tözün değışkileri olduklarını, ve ışığın alan içinden elektromanyetik yasalara göre yayılan bir elektromanyetik etkinlik olduğunu gösteriyor görünür” :: “*The agreement of the results seems to show that light and magnetism are affections of the same substance, and that light is an electromagnetic disturbance propagated through the field according to electromagnetic laws.*”

Maxwell’in “Özdek ve Devim”i (1876, Londra) mekanik üzerine şimdiki dek yazılmış en güzel temel bilimsel çözümlenmelerden biri olarak kabul edilir. Fizik biliminin temel kavramları ile başlayarak evrensel yerçekimi kuramına doğru açılan çalışma olasılığı değil gerçekliği, yaklaşıklığı değil sağınılığı, tahmini değil ama bilgiyi hedeflemesinde Bilimin ussal karakterini tüm zamanların en başarılı bilim insanlarının birinin yönteminde sergiler.

GOTTFRIED WILHELM LEIBNİZ
(1646-1716)

G. W. Leibniz Monadoloji

Çeviren: Aziz Yardımlı

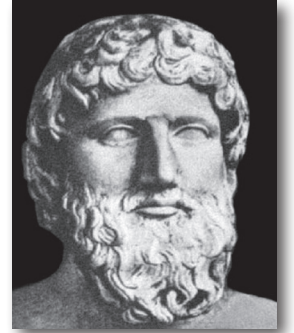
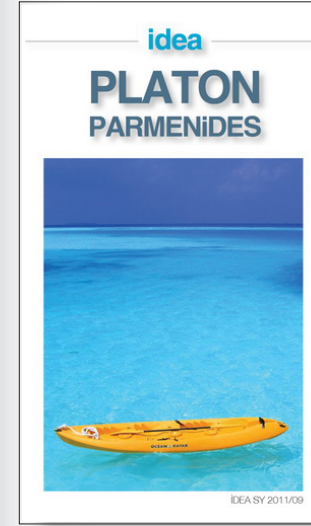
ISSN 2146-3425
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Alman felsefeciliğinin babası olarak bilinen Leibniz (1646-1716) bilginin duyusal-algıdan türediği sanısı içinde olan İngiliz Görgüçülüğü ile karşıtlık içinde, ve Usul felsefelerinin ve bütün bir varoluşun ilkesi, anlamı, değeri olarak kabul eden Spinoza ve Descartes ile birlikte Kita Ussalcılığının önde gelen adları arasında durur. Ama Leibniz herşeyden önce bugün de onun notasyonu ile bütün bir modern dünyada fiziksel evrenin nicelik yanından anlatımı olarak kullanılan Kalkülüsün bulucusudur.

Monadlar ya da *Birler* "bireysellik ilkesinin" anlatımları olarak Batı felsefi geleneğine aittir ve soyut Biri gerçek varlık olarak görme eğilimindeki Doğu monizmi ile karşıtlık içinde durur.

Leibniz'e göre bu dünya olanaklı dünyaların en iyisidir ve ondaki kötülük, çirkinlik ve yanlışlık yalnızca ve yalnızca Tinin gelişiminde henüz etik, estetik ve entelektüel varoluşuna ilişkin

bilgisizliğini bütünüyle yenmemiş olmasına bağlıdır. Özsel olarak ussal olan insan kendini görüğü dünyasında da saltık olarak ussallaştırma, onun sonsuz gizliliğine uymayan kötü biçimlerden özgürleşme olanağı ve zorunluğu altındadır. Varolan usdışı kültürel durum ussal gerçeklik karşısında zorunlu olarak güçsüz ve geçici hiçlikten başka birşey değildir. Ussal evren sonsuz bir monadlar çokluğu içinde bir uyum, bir "önceden-saptanmış uyum" varoluşudur. Leibniz'in ussal optimizmi henüz yarı yoldaki insanın bilgi, duyunç ve estetik duyarlıktaki toyluğunu onun yazgısı olarak ve böylece varoluşu anlamsız olarak gören nihilizme (ve pesimizme) erken bir yanıtıdır.

PLATON
(İÖ 428- İÖ 348)

Platon Parmenides

Çeviren: Aziz Yardımlı

ISSN 2146-3441
92 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

"Platonik Diyalektiğin o en ünlü başyapıtı ..."

"Antik Diyalektiğin bu hiç kuşkusuz en büyük sanat yapıtı ..."

Bun satırlar Hegel'in Platon'un *Parmenides*'ini tanımlayan sözleridir. Ve felsefe tarihinde kayıtlı en büyük entelektüel karşılaşmalardan birini, belki de en çarpıcı olanı sunan bu başyapıtta Diyalektiği konuşan konuşmacılar Parmenides, Zenon ve genç Sokrates'tir.

Diyalektik salt öznel olarak, insan düşüncesine sınırlı olarak alınabilir, ve Eleatikler onu böyle öznel olarak aldılar. Ama Diyalektik, Platon'un yaptığı gibi, nesnel olarak da alınabilir. O zaman yine yapıtın özekselleşen temalarından biri olan İdealar ya da Biçimler yalnızca varlığa ilgisiz insan düşünceleri olmaya son verirler ve nesnel İdealar olarak bütün bir doğal ve tinsel Olgusallığın biçimini belirlerler. Ve İdealar öznel de oldukları için, aslında *homo sapiens*in en özsel doğası, onun gerçek karakteri oldukları için, *insan gerçeği*

bilebilir. İnsandaki Güzellik İdeası ya da saltık Güzellik, Türe ve Bilgi ideaları ya da saltık Türe ve saltık Bilgi, ve başka İdealar tümü de nesnel karşı eşleri ile bir ve aynıdır.

Düşüncenin olduğu gibi nesnel realitenin de ruhu olan Diyalektiği bilimden, felsefeden, genel olarak bilmeyi isteyen düşünceden soyutlamak, onu dikkate almamak ve uygulamamak kendi en özsel doğasının bilinçsiz olarak kalmayı kabul etmektir. Doxa böyle bilincin biçimidir, ve onda içerik bilgi değil ama tahmin, gerçeklik değil ama olasılık, inanç değil ama kuşku — bir bilinç ki, fenomenaldir ve bu tek-yanlı öznelliği ile salt kendi içindedir.

Parmenides ve Zenon felsefe tarihinde ön-Sokratikler arasında ilk kez Su, Hava, Ateş vb. gibi tasarımları değil ama Kavramın kendisini, Varlığı ilke ya da arke olarak kabul eden düşünürlerdir. Onları Diyalektiği kavramaya götüren olgu kavramı *arılığı* içinde almış olmalarıdır, çünkü mantıksal olan Kavramdır, tasarım değil. Ama Eleatikler Diyalektiği nesnel olarak görmeyi kabul edemediler ve onu salt özneye sınırladılar.

Eleatikler saltık olarak analitik düşünürler, sözcüğün en gerçek anlamında monistler idiler. Ama Analitiğe saltık olarak öznlü Diyalektiği kavramalarında felsefe tarihinin gerçek başlangıcını yaptılar.

ISSN 2146-1236
120 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Amsterdam'da doğan Spinoza (1632-1677) Portekiz'de zorla Roma Katolikliğine döndürülmüş ve sonra Kalvinist Hollanda'nın hoşgörülü ortamında eski dinine yeniden sarılmış bir Yahudi aileden geliyordu. Yahudi geleneğinde yetiştirilmesine karşın çok geçmeden özellikle Descartes'in etkisi ile boşanıcı ve geleneği sorguladı, ve Amsterdam Yahudi topluluğundan kovuldu. Yirmili yaşların başında olan Spinoza geçimini ders vererek ve mercek işleyerek kazandı, Hıristiyanlığı düşünmeyerek kendini Latince'ye, özel olarak Descartes'in felsefesinin incelemesine verdi.

Ölümünden sonra yayımlanan *Törebilim (Ethica)* Batı felsefesinin en önemli yapıtlarından biridir. Spinoza romantik Novalis tarafından "tanrı-sarhoşu insan" olarak görülürken ve Goethe *Törebilim*'i ilk okumasında "döndürülürken," Herder Spinoza'da "dinin ve felsefenin uzlaşmasını" buldu.

HOLLANDA'NIN EN YÜKSEK VE EN SAYGIN BİLİM ÖDÜLÜ "SPİNOZA PRIJS/SPİNOZA ÖDÜLÜ" ADINI TAŞIR.

Baruch Spinoza

Törebilim — I

1. TANRI ÜZERİNE;

2. ANLIĞIN DOĞASI VE KÖKENİ ÜZERİNE

Çeviren: Aziz Yardımlı

Hegel "Ya bir Spinozacısınız, ya da bir felsefeci değilsiniz" diyordu.

Spinoza için Doğa ya da Tanrı (*Deus sive Natura*) Birdir. Ve Bir Sonsuzdur — hiç bir Başkası ile sınırlanmayan, hiç bir Olumsuzlama ile lekelenmeyen eksiksiz, arı, belirlenimsiz Töz. Spinoza'nın bu ilişkisiz, bu yalnız Tözü biricik gerçeklik olarak alan dizgesinde başka hiçbirşey için, giderek insan için bile yer yoktur — Tanrının bir kipi olmanın dışında. Düşüncenin ve uzamın birliği olan Töz güçtür, sağlamlıktır, kalıcılıktır, ama bu Tözün granit determinizmi içinde insan Özgürlüğü yalnızca bir yanılsamadır. — Doğunun saltık ya da soyut Biri *bireyselliğin* eşit ölçüde saltık değerini tanımaz. Spinoza İstenci ve Duyuncu Tözün monistik belirlenimsizliğinde yok etse de, insanın onu köleleştiren tutku ve itkilerine karşı özgür, e.d. *istençli ve duyunchu* olabileceğinde, insanın moral değerinde diretti. O arkaik Töz kavramı ile karşıtlık içinde, bu yan, Duyunç ve İstenç özgürlüğü, onun felsefesini sözcüğün gerçek anlamında *modern* yapan yandır: İnsan salt *ussal* olduğu için sürekli yenileşmeye, gerçek *kendisi* olmaya özgüdür.

ISSN 2146-3557
104 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Baruch Spinoza

Törebilim — II

3. DUYGULARIN DOĞASI VE KÖKENİ ÜZERİNE

Çeviren: Aziz Yardımlı

İnsan ussal törel varoluşa yeteneklidir, ama bunu ancak gökten ya da yerden buyruk almaksızın, ve **Gerçeği** yalnızca kendi Usu ile, kendi Duyuncu ile bularak başarabilir. Ahlak ancak insanın Özgürlük ile bir olan Duyuncudan doğduğu ölçüde **gerçek** Ahldır; ya da, insan ancak iyi ve kötü, doğru ve eğri olanı ussal Duyuncu ile ayırdedebiliyorsa **gerçekten** moral bir varlıktır. Bunu ancak **Gerçeği** **bilebilirse**, ancak kuşkuda ve bilgisizlikte takılıp kalmazsa yapabilir. Eğer yapamazsa anlamsız, saçma, gereksiz bir hiçliktir. Modern dönem Özgürlük dönemidir — yalnızca despot için değil, yalnızca efendiler için değil, ama evrensel olarak. Modern dönemin kavramı Avrupalı ve ↓

Baruch Spinoza

Törebilim — III

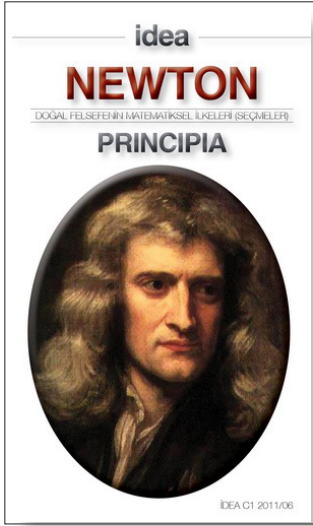
4. İNSANIN KÖLELİĞİ YA DA DUYGULARIN GÜCÜ
5. ANLIĞIN GÜCÜ YA DA İNSANIN ÖZGÜRLÜĞÜ

Çeviren: Aziz Yardımlı

↑ Afrikalı ve Asyalı için, bütün bir insanlık için gelişme, kendini çirkin, kötü, bilgisiz kültür biçimlerinden kurtarma, kendini **gerçek kendisi** yapma süreci olmasında yatar ve bunun biricik olanağı insanın ne yerin ne de göğün kulu olmadığı, özgür olduğunun bilincine varmasıdır. Spinoza'nın ussal etiği kuşkucu-bilgisiz Aydınlanmanın yarıcı etiğinin de insan Özgürlüğü ile bağdaşmadığının, bir hırs ve dürtü etiği olduğunun, bir etik olmadığı, törelliğin ancak Us üzerine duyanırsa Törellik olduğunun tanıtlamasıdır.

ISSN 2146-3522
128 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

ISSN 2146-3476
144 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Galileo'nun öldüğü yıl doğan Newton (1643-1727) kendinde olduğu gibi değil, ama çağdaş bilim felsefeciliğinin onu görmeyi istediği gibi bilinir. Ve Newton'ın kendisi de tam olarak öyle görülmeği istedi — pozitivizmin yıldızı olarak. Yaygın görüşü özetleyen bir yazara göre, "Sunduğu bilim görüşü, yazısındaki duruluk, bulduğu yeni şeylerin sayısı öyle bir fiziksel ve matematiksel kavrayış sergiler ki, bilimde herhangi bir zamanda bir benzeri yoktur." Newton bugün nesnel, pozitif bilimcinin prototipi olarak kabul edilir, ve *Philosophiæ Naturalis Principia Mathematica* ise "the opus that laid the foundation for modern science" olarak.

Bu neredeyse tapınmaya varan tutumun arkasında Newton'ın kalkülüsü, evrensel yerçekimi yasasını, ve optik kuramını "keşfettiği" gibi "sıradan" bilgiler, herkesin bildiği "gerçekler" yatar. ⇒

Isaac Newton

Philosophiæ Naturalis Principia
Mathematica
(SEÇMELELER)

Çeviren: Aziz Yardımlı

⇒ Gerçeklerin böyle belirlenen Newton fenomeni ile ilgisi başka türdür.

— 'En iyi' fizikçi olan Newton'ın olgun yaşamının en büyük bölümünde simya üzerine derlediği dev kaynakça 5000 kadar girişten oluşur, ve konu üzerine yazıları matematik ve 'mekanik' üzerine yazılarının her birini çok çok aşar. Pozitivizm buna karşı çıkacak bir saltık gerçeklik ölçütü yoktur.

— Newton bir özeğe doğru düşme deviminin sarmal bir yol izleyeceğini, ve yerçekimi kuvvetinin cisimler arasındaki uzaklığın karesi ile ters orantılı olarak azalmadığını, aslında hiçbir biçimde değişmediğini düşünüyordu. Sonunda Hooke tarafından düzeltildi. *Principia*'nın deneyimlerden tümevarım yoluyla türetilen enteresan kavramları arasında örneğin "kütle = yoğunluk x hacim" da bulunur. Böyle şeyler peygamberlik karakterine zarar vermek yerine, tersine katkıda bulunurlar.

— Bir Arian olan Newton kuvvetin özdeğe özünü olduğu biçimindeki özsel mekanik kavramın doğrulanmasını ateizm olarak gördü. Yerçekimi onun için Hermetik bir Tanrının İstenci, ve Uzay ise tanrısal *sensorium*, Tanrının duyu ürünü idi.

— Kalkülüsün bulunmasına gelince, bu bilim bugün de kullanılan notasyonu ile Leibniz tarafından bulunışundan on yıl sonra Newton tarafından, ama işe yaramaz bir "akıllar/fluxions yöntemi" ile bir kez daha bulundu.

Tapınmak gereksinimi tapınma nesnesini yaratmada hiçbir zaman güçlük çekmemiştir.

ISSN 2146-1236
112 sayfa; 170 x 100 mm; 6 TL

Immanuel Kant (1724-1804) tüm yaşamını doğduğu ve hiç ayrılmadığı Prusya kenti Königsberg'de geçirdi. Orada tarıbilim okudu, 1755'te öğretmenlik görevine başladı, 1770'te mantık profesörü oldu, ve hiç evlenmedi.

En önemli yapıtı olan *Arı Usun Eleştirisi*'nde bilme yetimizin bilmeye yetenekli olup olmadığını bilmemiz, yani bilmeden önce bilmemiz gerektiğini göstermeye çalıştı. **Kişisel bilincini** Gerçeğin saltık yargıcı sayarak, 'arı Us' dediği sıradan derin düşünme yetisini yargıladı, ve onu bilginin sınırlarını aşması zemininde eleştirdi. Buna kanıt olarak herhangi bir çıkarsama ya da tanıtlama sunmayı gerekli görmeksizin, tüm belirlenimlerden boşaltılmış ve dolayısıyla bilinmesi özel olarak olanaksızlaştırılmış ve gereksizleştirilmiş bilinemez bir **kendinde-Şey** soyutlamasını gösterdi. Bilme yetisi gerçek Varlık ile, kendinde-Şey ile

Immanuel Kant

Arı Usun Eleştirisi (SEÇMELELER)
(ÖNSÖZLER, GİRİŞ, AŞKINSAL ESTETİK)

Çeviren: Aziz Yardımlı

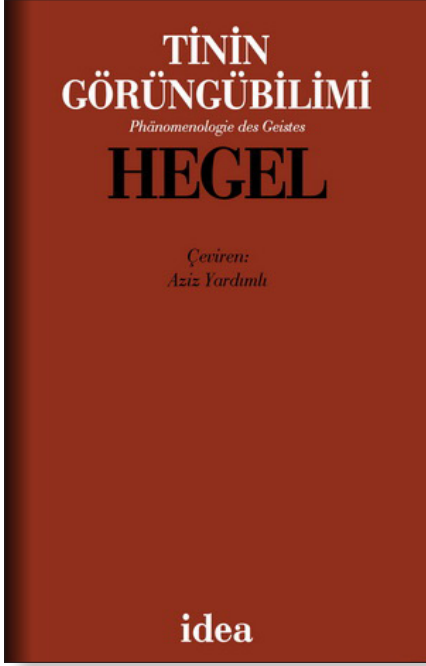
ilişkisiz olarak salt kendi düşüncelerini bilebilirdi. Bilmenin *bilincinin* ötesine, *nesnellige* geçmesi yasaklandı.

Kant'ın tanıtlamaları sıradan bilincin olağan tasım işlevleridir, her içeriğe eşit ölçüde açık olarak herhangi bir yöntemsel karakter göstermezler. Bu seçme özgürlüğü içinde, Eleştirel Felsefe Realiteyi bilginin alanından uzaklaştırır ve fenomenin özneliği içine yerleşerek yalnızca bilincin kendisinin bilginin içeriği olabileceğini savunur.

Yine, eğer Kant'ın felsefesini düzeltmeden alırsak, insan için olanaklı olan yalnızca fenomenal bir 'bilim,' *bilginin yerini alan inancın* temelinde fenomenal bir ahlak ve törellik, ve kişisel-özel beğeniler temelinde fenomenal, görel bir estetikdir.

Özellikle 'aşkın/transzendent' olanla ilgilenmeyen felsefesine keyfi olarak ve paradoksal olarak 'Aşkınsal/Transzendental Felsefe' adını veren Kant kuşkucu eğilimi ile haklı olarak *Aufklärung* filozofları arasında bir onur konumunu doldurdu. Tüm zamanlarda kendisini dinlemeye ve izlemeye hazır eşit ölçüde kuşkucu eğilimli geniş bir bilinc alanının duygudaşlığını kazandı. Kişisel olarak bir nihilist olmasa da, "insanın yamuk tahtasından düzgün hiçbirşey yapılamaz" diyordu.

Kant gerçeğin bilgisini yasakladığına göre, doğal bilinç Kant'tan yalnızca Kant'ın **görüşlerini** alabilir, ve prosaik karakteri ile onlara bayılır.

G. W. F. Hegel

Tinin Görüngübilimi

Phänomenologie des Geistes

Çeviren: Aziz Yardımlı

3üncü Basım; Türkçe-Almanca

Hegel'in *Tinin Görüngübilimi*'nin yayımı için Kendi Duyurusu

(*Intelligenzblatt der Jenaer Allgemeinen Literatur-Zeitung*, 28. Oktober 1807)

Jos. Ant. Goebhardschen'in Kitabevi, Bamberg ve Würzburg, yayımlamış ve tüm büyük kitapçılara göndermiştir: G.W. Fr. Hegel'in Bilim Dizgesi.

Birinci cilt *Tinin Görüngübilimi*'ni kapsıyor. Büyük boy, 1807. Ederi 6 fl.

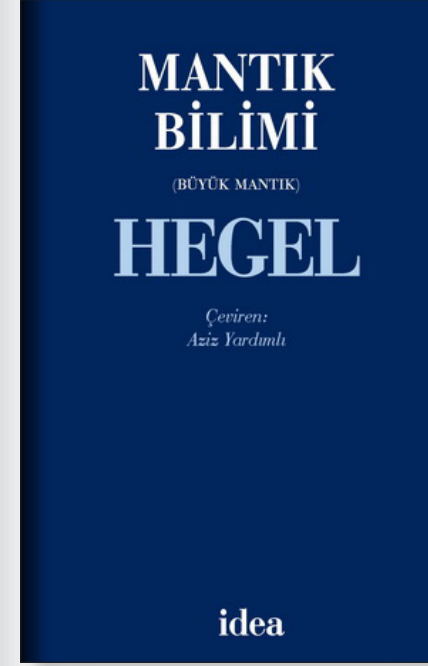
Bu cilt bilginin oluş sürecini sunmaktadır. *Tinin Görüngübilimi* bilginin temellendirilmesi üzerine ruhbilimsel açıklamaların ve ayrıca daha soyut tartışmaların yerini alacaktır. Bilim için hazırlığı onu yeni, ilginç ve ilk felsefe bilimi yapan bir bakış açısından irdelemektedir. Tinin değişik şekillerini onun arı bilgi ya da saltık Tin oluş yolundaki duraklar olarak kapsamaktadır. Bu bilimin ana bölümlerinde — ki bunlar da yine altbölümlere ayrılmaktadır — Bilinç, Özbilinç, gözlemci ve etkin Us, Tinin kendisi (törel, kültürel ve ahlaksal Tin olarak, ve sonunda değişik

biçimlerindeki dinsel Tin olarak) irdelenmektedir. Tinin görgülerinin ilk bakışta kendisini bir kaos olarak sunan varsılığı onları [mantıksal] zorunluklarına göre sunan bilimsel bir düzen içerisine getirilmekte, öyle ki burada eksik olanlar çözülerek sonraki gerçekliklerini oluşturan daha da yüksek görümlere geçmektedirler. Son gerçekliği ilk kez dinde ve daha sonra bütünün sonucu olarak Bilimde bulmaktadır.

Önsözde yazar kendisine felsefenin şimdiki duruş noktasından gereksinimleri olarak görünenler açısından görüşlerini açıklamaktadır; dahası, bugün felsefeyi değersizleştirmekte olan felsefi formüllerin kofluk ve uygunsuzlukları ve felsefe ve öğreniminde önemli olan yanlar üzerine görüşlerini bildirmektedir.

Bir ikinci cilt kurgul felsefe olarak Mantık dizgesini ve felsefenin geri kalan iki bölümünü, Doğa ve Tin Bilimlerini kapsamaktadır.

Georg Wilhelm Friedrich Hegel
Tinin Görüngübilimi (Türkçe-Almanca)
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 14 x 22 cm; 528 sayfa
ISBN 975 397 087 7 (KALIN KAPAK) 58 TL
ISBN 975 397 086 0 (İNCE KAPAK) 48 TL

G. W. F. Hegel

Mantık Bilimi (BÜYÜK MANTIK)

Çeviren: Aziz Yardımlı

1inci Basım

Mantık Bilimi Logosun, Usun, ya da daha doğrusu arı Usun, ama belki de bu anlatımlara yüklem alışkanlığında olduğumuz tek-yanlı *öznellikten* kaçınabilmek için en iyisi ve Hegel'in kendisinin kullandığı anlatımla "*nesnel düşüncenin*" çözümlemesidir. Logos *fiziksel* olmadığı gibi *tinsel* de değildir. *Mantık Bilimi* bu düzeye dek *insan düşüncesinin* kendini *nesnel düşünce* yapma, ya da Kavramın Kavram ile, bilincimizdeki *öznel* Kavramın *kendinde var olan* nesnel Kavram ile örtüşme çabasıdır.

Logos hiç kuşkusuz *fiziksel-özdeksel* değildir; ama *tinsel* de değildir. Yalnızca meta-fiziksel ya da *doğa-ötesi* değil, ama ayrıca meta-tinsel ya da *tin-ötesidir*. Logos *vardır*. Ama *salt Varlık* ne fiziksel, ne de tinseldir. Fiziksel olan ve tinsel olan, ya da uzaysal ve zamansal olan — ya da kısaca *görgül* olan — yalnızca *var* olmayan ama *oluştur* olandır. *Salt ontolojik* değil ama *fenomenolojik* denilen şeydir ve daha yüksek ve daha somut bir belirlenimdir. Logosun, "düşünce ögesindeki arı İdea"nın (*A-MB*, § 19) *Varlığı mantıksaldır*.

Bildiğimiz gibi, Hegel *Tinin Görüngübilimi*'ni Varlık ve Kavramın birliği olarak Saltık Bilgi ile, bu *kurgul-mantıksal öge* ile sonlandırır. Bunun bir öncül olarak alınabildiği düzeye dek, açıktır ki *Mantık Bilimi* yalnızca biçimsel-kavramsal olmaktan çıkar, aynı zamanda içeriksel-varlıksal da olur — ya da yapay epistemoloji ve ontoloji ayrımı bu terimlerin kendileriyle birlikte bir yana atılır. Kavramın o çok merak edilen içeriği onun kurgul doğasından, kendi ile olumsuz ilişkisinden başka birşey değildir. Kavram bağıntısız değil çünkü belirlidir, daha şimdiden olumsuzu ile yüküldür ve bu onun diyalektiğidir.

Kavram dışsal Varlıkta ona yabancı bir şey ile değil, ama *kendi kendisi* ile, öznel-düşünce nesnel-düşünce ile karşıtlık içindedir. Ama karşıtlık, salt doğası gereği, birliktir ve karşıtların bu birliği, bu gerçek özdeşlik Düşüncenin ve Varlığın bağdaşması olarak — ya da dilersek Kavramın Kavram ile bağdaşması olarak — 'gerçeklik = bilgi' dediğimiz şeydir, tasarımın tasarıma karşılık düşmesi olarak 'doğruluk' değil.

Georg Wilhelm Friedrich Hegel
Mantık Bilimi
Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 668 sayfa
ISBN 975 397 053 2 (İNCE KAPAK) 55 TL (TÜKENDİ)

TARİH FELSEFESİ HEGEL

Çeviren:
Aziz Yardımlı

idea

G. W. F. Hegel

Tarih Felsefesi

Çeviren: Aziz Yardımlı
2nci Basım

Hegel'in *Tarih Felsefesi Ansiklopedik dizgesinin* bir bileşenidir, ve daha tam olarak *Tüze Felsefesi'*nden (ya da "Nesnel Tin" alanından) "Saltık Tin" alanına geçiş momentini oluşturur. Tüm öncülü ile birlikte Tinin *sonluluk* bölgesine aittir, ve tüm içeriği ile henüz *değerler* alanının, saltık Tin alanının gerisindedir. Özsel olarak nesnel Tinin Kavramlarının *gelişimini*, realitelerinin idealitelerine eşitlenmesi sürecini izler.

Bu çözümlemenin herhangi bir *öznel* bakış açısına ya da *dışsal* amaca güdümlü olduğunu düşünmek felsefesinin *dizgesel* doğasını yadsımak, aslında onu *görelî* bir bakış açısına indirgemek olacaktır ki, en hafif bir deyişle, felsefe görünüşüne bürünen sıradan Anlağın işi her zaman budur. Eğer Hegel'in kimi tikel noktalarda yöntemli çıkarsama ile çeliştiği düşünülürse — ki pekala olanaklıdır —, bu önesürümün kendi *nesnellîğini* aklamayı, *öznel* bir *görüş* olmaya son vermesi, *görellikten* kaçınması gerekecektir ki, tam bu yolla yadsıdığı ileri sürdüğü şeyin kendisini yapmaya çabaladığını görecektir.

Hegel felsefi çözümlemelerini bir Avrupalının, bir Hıristiyanın, bir Almanın *görelî* tarihsel bakış açısından üretmedi. Olanaklı en vurgulu anlamda, giderek en tutkulu anlamda, bakış açısının *evrensel Usun/Logosun* bakış açısı olduğunda, bir Alman ya da Batılı olarak yazmadığında, böyle kültürel sonlulukların üstünde ve ötesinde olduğunda diretti, ve bunu *Tinin Görüngübilimi'*nden başlayarak yaptı.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): Giriş: I. Tarihi İrdelemenin Türleri ve Felsefi Tarih İrdelemesinin Genel İlkesi; II. Bu İlkenin Daha Yakın Belirlenimi; III. Dünya Tarihinin Süreci; **Bölüm I. Doğu Dünyası;** Kesim I. Çin; Kesim II. Hindistan; Kesim III. İran; **Bölüm II. Yunan Dünyası;** Kesim I. Yunan Tininin Öğeleri; Kesim II. Güzel Bireyselliğin Şekillenmesi; Kesim III. Yunan Tinin Düşüşü; **Bölüm III. Roma Dünyası;** KESİM I. İkinci Kartaca Savaşına Dek Roma; KESİM II. İkinci Kartaca Savaşından İmparatorluğa Dek Roma; KESİM III. İmparatorluk Romanı; **Bölüm IV. Germanik Dünya;** KESİM I. Hıristiyan Germanik Dünyanın Öğeleri; KESİM II. Orta Çağlar; KESİM III. Modern Çağ

Georg Wilhelm Friedrich Hegel
Tarih Felsefesi
Çeviren: Aziz Yardımlı
2. baskı; 14 x 22 cm; 384 sayfa
ISBN 975 397 107 2 (KALIN KAPAK) 45 TL
ISBN 975 397 099 0 (İNCE KAPAK) 40 TL

Türkçe-Almanca
Grundlinien der Philosophie des Rechts
oder Naturrecht und Staatswissenschaft im Grundrisse

G.W.F. Hegel

Anahatlarda
Tüze Felsefesi
ya da Doğal Hak ve Politik Bilim

Çeviren
Aziz Yardımlı

idea

G. W. F. Hegel

Tüze Felsefesi

Philosophie des Rechts

Çeviren: Aziz Yardımlı
1inci Basım; Türkçe-Almanca

*Tüze Felsefesi'*nde Hegel bir zamanlar Batıda 'Doğal Hak' olarak bilinen *Hak* kavramının açılımının sunar. Hakkın *doğal* değil ama *tinsele* olması ölçüsünde 'Doğal Hak' anlatımı kafa karıştırıcı, aslında *açıkça* çelişkilidir, ve bir zamanlar insanın '*doğa durumu*' denilen ve gene de Hak, Özgürlük, Barış, Suçsuzluk, Eşitlik vb. gibi kategorilerle süslenen bir kurguya götürmüştür. Tin alanı ile karşıtlık içinde *Doğa* alanı, tam tersine, Hak olmayanı ve Hakkı olmayanı, aslında *içgüdü*, *dürtü* ve *itkinin fiziksel güç* alanını, böylece en sonunda tin karşısında *güçsüz* ve *haksız* olanı anlatır. Sözcüğün örttüğü Kavramın ne olduğunu sorarsak, 'Doğal Hak' ile anlatılmak istenen şey *doğuştan* Haktır, tıpkı dışsal duyuşsal algı ya da deneyim yoluyla *kazanılmayan* ama insan doğasına özünlü olan '*doğuştan düşünceler*' gibi, ya da daha yalın olarak *homo sapiens* bir 'tür' yapan *düşünme yetisi* gibi.

İÇİNDEKİLER: *Önsöz; Giriş.* Tüze Felsefesi, İstenç, Özgürlük ve Hak Kavramları; **BİRİNCİ BÖLÜM. SOYUT HAK:** *Birinci Kesim.* Mülkiyet; A. İyelik Edinme;

B. Şeyin Kullanımı; C. Mülkiyetin Devredilmesi; *İkinci Kesim.* Sözleşme; *Üçüncü Kesim.* Haksızlık; A. Kasıtsız Haksızlık; B. Dolandırıcılık; C. Zor ve Suç; **İKİNCİ BÖLÜM. AHLAK:** *Birinci Kesim.* Amaç ve Sorumluluk; *İkinci Kesim.* Niyet ve Gönenç; *Üçüncü Kesim.* İyilik ve Duyunç; **ÜÇÜNCÜ BÖLÜM. TÖRELLİK:** *Birinci Kesim.* Aile; A. Evlilik; B. Ailenin Mülkü; C. Çocukların Eğitimi ve Ailenin Çözülüşü; *İkinci Kesim.* Yurttaş Toplumu; A. Gereksinimler Dizgesi; a. Gereksinimin Türü ve Doyum; b. Çalışmanın Türü; c. Anamal; B. Türenin Uygulanışı; a. Yasa Olarak Hak; b. Yasanın Belirli-Varlığı; c. Mahkeme; C. Polis ve Korporasyon; a. Polis; b. Korporasyon; *Üçüncü Kesim.* Devlet; A. Anayasa (İç Devlet Tüzesi); 1. Kendi İçin Anayasa; a. Prenslük Gücü; b. Hükümet Gücü; c. Yasama Gücü; 2. Dışarıya Karşı Egemenlik; B. Uluslararası Tüze; C. Dünya Tarihi

Georg Wilhelm Friedrich Hegel
Tüze Felsefesi (Türkçe-Almanca)
Çeviren: Aziz Yardımlı
2. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 416 sayfa
ISBN 975 397 092 1 (İNCE KAPAK) 48 TL

G. W. F. Hegel

Mantık Bilimi (KÜÇÜK MANTIK)

FELSEFİ BİLİMLER ANSİKLOPEDİSİ I

Çeviren: Aziz Yardımlı

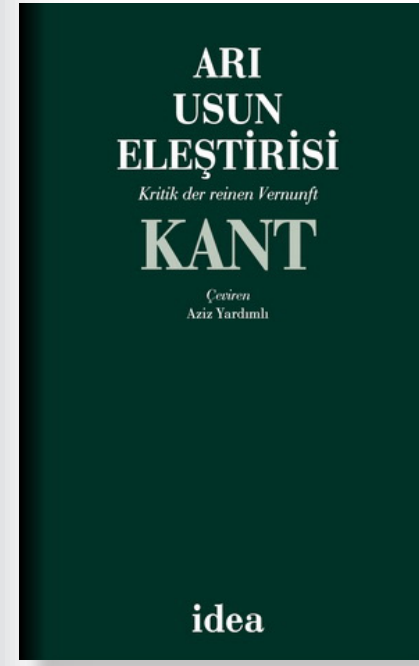
3. baskı; 14 x 22 cm; 384 sayfa

Hegel Mantık Bilimi üzerine ilk çalışmasını (BÜYÜK MANTIK) Nürnberg'de 1812 ve 1816 yıllarında iki bölüm olarak yayımladıktan sonra, 1817'de Heidelberg'de derslerinde kullanılmak üzere hazırladığı *Felsefi Bilimler Ansiklopedisi*'nin Birinci Bölümü olarak anahatlarda daha kısa bir Mantık Bilimi çalışması (KÜÇÜK MANTIK) yazdı (ikinci ve üçüncü bölümler Doğa ve Tin Felsefeleri olmak üzere). Bu çalışma daha sonra 1817 ve 1830'da genişletilerek ve gözden geçirilerek yeniden yayımlandı. *Ansiklopedi* Hegel'in bütün felsefi dizgesinin tam sunuluşudur. Numaralı paragraflar genellikle kısadır ve genellikle bir Not (*Anmerkung*) tarafından izlenir. Yine her paragrafın sonundaki Ekler (*Zusätze*) yayımcılar tarafından Hegel'in kendisinin elyazmalarından ve öğrencilerinin tuttukları notlardan derlenmiştir.

İÇİNDEKİLER: Giriş; Ön-Kavram; A. Düşüncenin Nesnellіğе Karşı Birinci Tutumu, Metafizik; B. Düşüncenin Nesnellіğе Karşı İkinci Tutumu. I. Görgüçülük; II. Eleştirel Felsefe; C. Düşüncenin Nesnellіğе Karşı Üçüncü

Tutumu: Dolaysız Bilme; Mantığın Daha Yakın Kavramı ve Bölümlenışı; **Mantığın Birinci Alt-Bölümü: Varlık Öğretisi:** A. Nitelik; a. Varlık; b. Belirli-Varlık; c. Kendi-için-Varlık; B. Nicelik; a. Arı Nicelik; b. Nice; c. Derece; C. Ölçü; **Mantığın İkinci Alt-Bölümü: Öz Öğretisi:** A. Varoluşun Zemini Olarak Öz; a. Arı Yansıma Belirlemleri. α. Özdeşlik; β. Ayrım; γ. Zemin; b. Varoluş; c. Şey; B. Görüngü; a. Görüngü Evreni; b. İçerik ve Biçim; c. İlişki; C. Edimsellik; a. Tözsellik İlişkisi; b. Nedensellik İlişkisi; c. Etkileşim; **Mantığın Üçüncü Alt-Bölümü: Kavram Öğretisi:** A. Öznel Kavram; a. Kavram Olarak Kavram; b. Yargı; α. Nitel Yargı; β. Yansıma Yargısı; γ. Zorunluk Yargısı; δ. Kavramın Yargısı; c. Tasım; α. Nitel Tasım; β. Yansıma Tasımı; γ. Zorunluk Tasımı; B. Nesne; a. Mekanik; b. Kimyasallık; c. Erekbilim; C. İdea; a. Yaşam; b. Bilme; α. Bilme; β. İstenç; c. Saltık İdea

Georg Wilhelm Friedrich Hegel
Felsefi Bilimler Ansiklopedisi I - Mantık Bilimi (KÜÇÜK MANTIK)
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 14 x 22 cm; 384 sayfa
ISBN 975 397 004 8 (KALIN KAPAK) 40 TL (TÜKENDİ)

Immanuel Kant

Arı Usun Eleştirisi

Kritik der reinen Vernunft

Çeviren: Aziz Yardımlı

3. baskı; 14 x 22 cm; 784 sayfa

1771'de *Kritik der reinen Vernunft*'u yayımladığı zaman Kant 57 yaşındaydı. On yıllık bir meditasyonun ürünü olan yapıt daha başından başlayarak ve tüm bu süre boyunca her zaman üç ay içinde yayımlanacağı inancına karşın büyüdükçe büyüdü, tüm felsefi temalar bir *Ding an sich* soyutlaması karşısında yeniden hizaya çekilip ayarlandı, ve sonuçta bütün bir yapıt gotik bir ton içerisinde baştan sona dizgesiz bir kütleyle yoğruldu. İlk *Duyarlılığın ve Usun Sınırları* [*Der Grenzen der Sinnlichkeit und der Vernunft*] başlığı altında çıkması tasarlanan çalışma Kant'ın birçok ertelemesinden sonra yeni adı ile son dört ay gibi kısa bir süre içinde yayıma hazırlanarak 231 yıl önce basıldı (1781 — bu çeviride 'A' metni), sonuçta 'arı' olmayan her tür içerik "arı us" başlığı altına sığdırıldı.

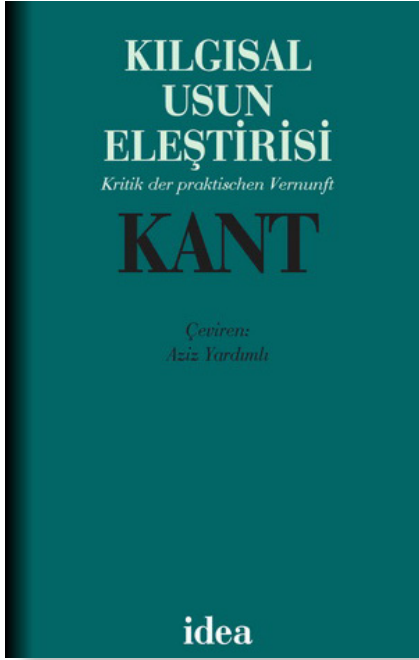
Tüm yapıtın en çarpıcı yanı *nesnel* olduğu varsayılan *usun* bir düşünürün *öznel* olduğu çok iyi bilinen *kişisel bilinci* tarafından yargılanması, e.d. eleştirilmesidir. Eleştirel Felsefenin *eleştirel* yanı *görelî, kişisel, öznel* olandan daha çoğunu anlatmaz.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): Birinci Yayına Önsöz; İkinci Yayına Önsöz; Giriş; I. Arı Ve Görgül Bilgiler Arasındaki Ayrım; III. Felsefe Tüm *A Priori* Bilginin Olanak, İlkeler Ve Alanını Belirleyecek Bir Bilim Gereksinimindedir; IV. Analitik ve Sentetik Yargıların Ayrımı; V. Usun Tüm Kuramsal Bilimlerinde Sentetik *A Priori* Yargılar İlkeler Olarak Kapsanır; VII. Arı Usun Eleştirisi Adı Altında Tiket Bir Bilimin İdeası Ve Bölümleri;

I. AŞKINSAL ÖGELER ÖĞRETİSİ. Birinci Bölüm. Aşkınsal Estetik: Giriş; Birinci Kesim. Uzay; İkinci Kesim. Zaman; Aşkınsal Estetik Üzerine Genel Notlar; **İkinci Bölüm. Aşkınsal Mantık:** Giriş. Bir Aşkınsal Ayrım; III. Genel Olarak Mantık; II. Aşkınsal Mantık; III. Genel Mantığın Analitik Ve Diyalektik Bölünmesi; IV. Aşkınsal Mantığın Aşkınsal Analitik Ve Aşkınsal Diyalektik Olarak Bölünmesi; **Birinci Anabölüm.** Aşkınsal Analitik; **Birinci Kitap.** Kavramların Analitiği; **İkinci Kitap.** Temel İlkelerin Analitiği; **İkinci Anabölüm. Aşkınsal Diyalektik.** Giriş. **Birinci Kitap.** Arı Usun Kavramları; **İkinci Kitap.** Arı Usun Eytışimsel Çıkarımları;

II. AŞKINSAL YÖNTEM ÖĞRETİSİ:
1. Anakesim. Arı Usun Disiplini; 2. Anakesim. Arı Usun Kanonu; 3. Anakesim. Arı Usun Arkitektoniği; 4. Anakesim. Arı Usun Tarihi.

Immanuel Kant
Arı Usun Eleştirisi (Türkçe-Almanca)
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 14 x 22 cm; 784 sayfa
ISBN 975 397 114 0 (KALIN KAPAK) 68 TL
ISBN 975 397 018 8 (İNCE KAPAK) 60 TL

Immanuel Kant

Kilgısal Usun Eleştirisi
Kritik der praktischen Vernunft

Çeviren: Aziz Yardımlı
1inci Basım; Türkçe-Almanca

Usun Diyalektiği; I.Kilgısal Usun Antinomisi; III. Arı Kilgısal Usun Kurgal Us İle Bileşimi İçinde Birincilliği; IV.Arı Kilgısal Usun Bir Konutlaması Olarak Ruhun Ölümsüzlüğü; V.Arı Kilgısal Usun Bir Konutlaması Olarak Tanrının Varoluşu; VIII.Arı Usun Bir Gereksiniminden Doğan İnanış; **İkinci Bölüm: Arı Kilgısal Usun Yöntem Öğretisi; Vargı.**

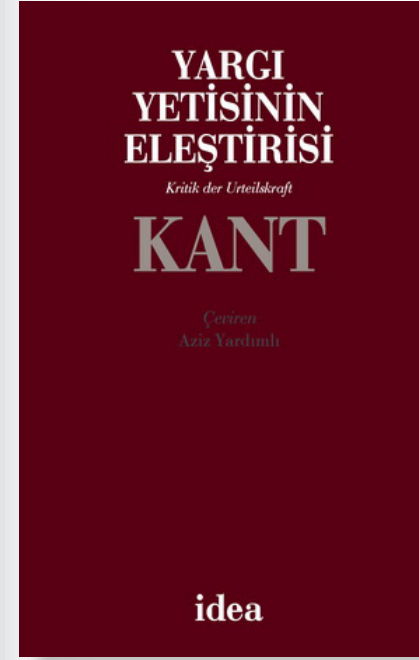
Kilgısal Usun Eleştirisi 1788'de çıktı. Kant bu ikinci eleştiride kuramsal Usa tanımadığı gerçeği kilgısal Usa tanı: Bilgiyi inanca yer açabilme uğruna yok etmiştir. İstencin kavramı Özgürlüktür, bütününde doğallığın, içgüdüsel, dürtüsel, itkisel olanın üzerinde olabilmektir. Ama Kant'ın kuşkucu eğilimi en sonunda kilgısal alanda da ağır basar, Gökteki moral yasayı kendine ayırdıktan sonra, genel olarak insanın ussal ve böylece kendinde-düzgün olduğunu kabul edemez. Kant yamukların yüreklerine su serper: Yamukluk insanlık için kaçınılmazdır.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): Önsöz; Giriş: Bir Kilgısal Usun Eleştirisi İdeası Üzerine; **Birinci Bölüm. Arı Kilgısal Usun Öğeler Öğretisi: Birinci Kitap. Arı Kilgısal Usun Analitiği:** Birinci Anakesim. Arı Kilgısal Usun İlkeleri; I.Arı Kilgısal Usun İlkelerinin Tümdengelim; Üçüncü Anakesim. Arı Kilgısal Usun Güdüleri. Arı Kilgısal Usun Analitiğinin Eleştirel Durulaştırılması; **İkinci Kitap. Arı Kilgısal Usun Diyalektiği:** Birinci Anakesim. Genel Olarak Arı Kilgısal Usun Bir Diyalektiği; İkinci Anakesim: En Yüksek İyi Kavramının Belirleniminde Arı

“İnsanın yamuk tahtasından düzgün hiçbirşey yapılamaz.”

“[A]us so krummem Holze, als woraus der Mensch gemacht ist, kann nichts ganz Gerades gezimmert werden” ::
“İnsanın yapıldığı denli eğri keresteden bütünüyle doğru hiçbirşey doğranamaz.”
<http://gutenberg.spiegel.de/buch/3506/1>

Immanuel Kant
Kilgısal Usun Eleştirisi (Türkçe-Almanca)
Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 216 sayfa
ISBN 975 397 094 3 (İNCE KAPAK) 26 TL

Immanuel Kant

Yargı Yetisinin Eleştirisi
Kritik der Urteilskraft

Çeviren: Aziz Yardımlı
2nci Basım; Türkçe-Almanca

Ölçüde Bir Sanattır; § 46. Güzel Sanat Dehanın Sanatıdır; 51. Güzel Sanatların Bölümlenişi; § 53. Güzel Sanatların Estetik Değerlerinin Birbirleri İle Karşılaştırması; İkinci Kesim.Estetik Yargı Yetisinin Diyalektiği: § 59. Törelliğin Simgesi Olarak Güzellik; İkinci Bölüm. Teleolojik Yargı Yetisinin Eleştirisi: § 61. Doğanın Nesnel Erekselliği. Birinci Altbölüm. Teleolojik Yargı Yetisinin Analitiği. § 63. Doğanın İç Erekselliğinden Ayrı Olarak Görelî Erekselliği; 67. Genelde Doğanın Ereklr Dizgesi Olarak Teleolojik Yargılanmasının İlkesi; § 68. Doğa Biliminin İç İlkesi Olarak Teleolojinin İlkesi; İkinci Altbölüm. Teleolojik Yargı Yetisinin Diyalektiği: § 80. Bir Şeyin Doğa Ereği Olarak Açıklamasında Düzenek İlkesinin Teleolojik İkelere Zorunlu Altgüdümlü; § 82. Örgütlü Varlıkların Dış İlişkilerinde Teleolojik Dizge; § 83. Bir Teleolojik Dizge Olarak Doğanın Son Ereği; § 84. Bir Dünyanın Varoluşunun Son Ereği, E.D. yaratılışın Kendisi; Teleoloji Üzerine

1790'da yayımlanan üçüncü eleştirisi olan *Yargı Yetisinin Eleştirisi*'nde Kant Estetiği ve Teleolojiyi Yargı Yetisinin sorunları olarak irdeler.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): Önsöz; Giriş; **Birinci Bölüm. Estetik Yargı Yetisinin Eleştirisi: Birinci Kesim. Estetik Yargı Yetisinin Analitiği; Birinci Kitap. Güzelin Analitiği:** § 1. Beğeni Yargısı Estetikdir; § 2. Beğeni Yargısını Belirleyen Hoşlanma Bütünüyle Çıkarırsızdır; § 4. İyiden Hoşlanma Çıkar İle Bağlıdır; § 6. Güzel, Kavramlar Olmaksızın, Bir Evrensel Hoşlanmanın Nesnesi Olarak Tasarımlandır; § 10. Genel Olarak Ereksellik; § 17. Güzellik İdeali; **İkinci Kitap. Yücenin Analitiği:** § 23. Güzeli Yargılama Yetisinden Yüceyi Yargılama Yetisine Geçiş; § 24. Yücenin Duygusunun Bir Araştırmasının Bölümlenişi; A. Matematiksel Yüce; B. Doğanın Dinamik-Yücesi; Arı Estetik Yargıların Tümdengelim; § 35. Beğeni İlkesi Genelde Yargı Yetisinin Öznel İlkesidir; 42. Güzeldeki Entellektüel İlgî; § 43. Genel Olarak Sanat; § 45. Güzel Sanat Aynı Zamanda Doğa Olarak Göründüğü

**Zwei Jahrzehnte kostest du mir:
zehn Jahre verlor ich
Dich zu begreifen, und zehn, mich
zu befreien von dir.
Schiller, *Xenien* (1796)**

Immanuel Kant
Yargı Yetisinin Eleştirisi (Türkçe-Almanca)
Çeviren: Aziz Yardımlı
2. baskı; 14 x 22 cm; 408 sayfa
ISBN 975 397 115 7 (KALIN KAPAK) 48 TL
ISBN 975 397 096 9 (İNCE KAPAK) 38 TL

Baruch Spinoza

Törebilim
Ethica

Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; Türkçe-Latince

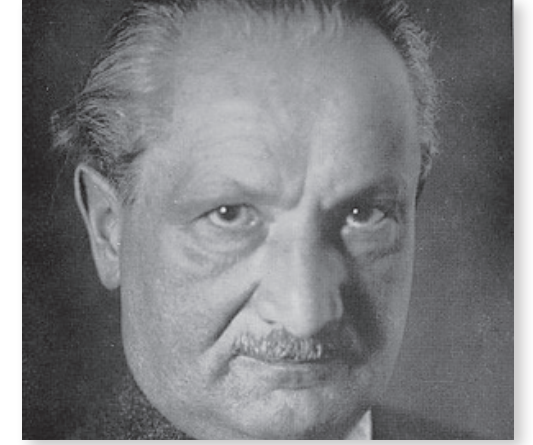
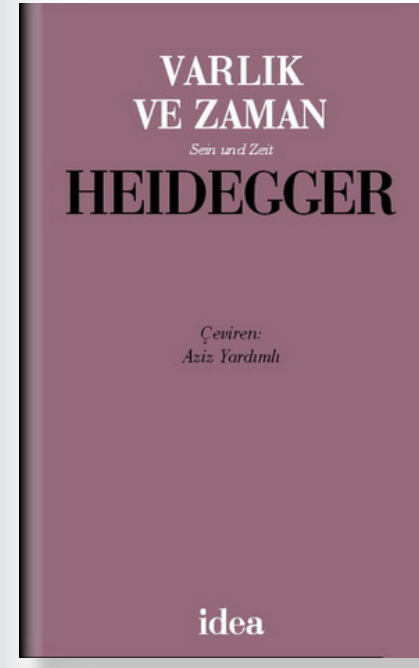
SPİNOZA 24 KASIM 1632'DE AMSTERDAM'DA DOĞDU. Spinoza (Portekizce *Bento*, Latince'de *Benedictus* ve İbranice'de *Baruh* (ki "Kutlu" anlamına gelir)) Portekiz'den gelen ve dinsel baskılardan kaçmak üzere Hollanda'ya sığınan Hıristiyanlaştırılmış bir Yahudi ailede doğdu. Aile dili Portekizce idi. Ailenin bu özelliği ona İberya yarımadası ve Hollanda arasındaki tecim ilişkileri açısından bir üstünlük sağladı ve giriştikleri genel dışalım işleri ailenin parasal durumunu güçlendirdi. Yahudi geleneğinde yetiştirilmesine karşın, Spinoza 23 yaşında "yanlış görüşleri" ve "korkunç heretiklikleri" nedeniyle afazoz edildi.

Durumu "Bu beni başka bir durumda yapmayacak olduğum herhangi birşeye zorlamıyor" sözleriyle karşıladı. (Descartes da benzer olarak kendini Hollanda'ya sürgüne göndermişti.) İngiltere'de görgücüler ateist Spinoza'ya karşı acımasız idiler. Locke (dinsel Hoşgörü yandaşı olarak bilinir) onu "haklı olarak kınanan (*justly decried*)" yazarlar arasında sayarken,

Berkeley onda "yabani bir imgelem" buluyor, David Hume ise Spinoza'nın mantıksal yapısına bir anlam veremediği dizgesinden "iğrenç önsav" (*hideous hypothesis*) olarak söz ediyordu. Hollanda'da duyunç özgürlüğü iç mezhep çatışmalarını yatıştırmayı başarmıştı. Bilimde ve ekonomik gönençte ilerleme başka hiçbir yerde Protestan Hollanda'da olduğundan daha güçlü değildi.

Goethe'nin modern felsefeyi, modern tını şekillendirmede öylesine sınırsız borcumuzun olduğu Spinoza üzerine sözleri Spinoza gibi onu da onurlandırır: "Benim doğaya kendi bakış yolum Spinoza'ninki değildir. Ama bildiklerimin tümü arasında benim görüşüm ile en iyi anlaşılan kitabın adını vermem gerekseydi, bunun yalnızca *Ethica* olduğunu söyleyebilirim. Ateist olduğu ileri sürülen bu insan ile birlikte, Tanrıya tapınmaya giderek daha çok sarılıyorum, ve din adını verdiğiniz ve vermeniz gereken herşeyi memnuniyetle size ve dostlarınıza bırakıyorum."

Baruch Spinoza
Törebilim
Çeviren: Aziz Yardımlı (Türkçe-Latince)
3. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 262 sayfa
ISBN 975 397 026 6 (İNCE KAPAK) 28 TL

Martin Heidegger

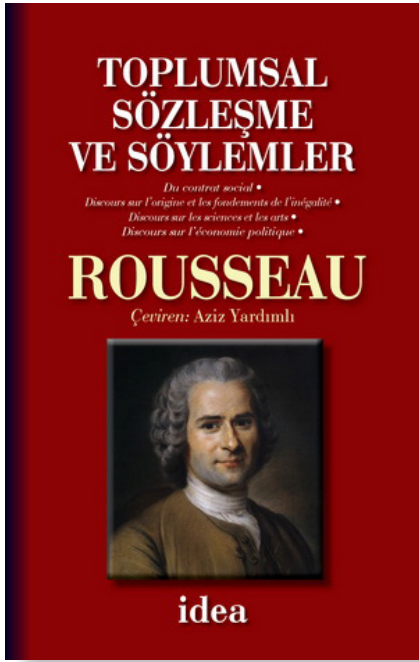
Varlık ve Zaman
Sein und Zeit

Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; Türkçe-Almanca

Usu yok saymanın kendisi usa dayanmak, bilgiyi reddetmenin kendisi bilgiyi doğrulamak, tanıtlamayı çürütmenin kendisini çürüttüğünü tanıtlamak zorundadır. Felsefeyi çürütme girişimi de felsefedir. Heidegger bunun bilincinde değildi. Etimoloji yaptığını düşünüyordu. Ama daha fazlasını yapıyor, etimolojik sorunlarının ve oyunlarının *özünde* yatan kavramı izliyor, tanıtlamalara başvuruyor, ve kendini böyle yapmadığına inandırıyor. Heidegger'in fenomenolojik-ontoloji dediği antika metafiziği türeyişini bu ussal artışa borçludur. Derrida Heidegger'in gözünden kaçan olgunun bilincindeydi ve Usun çürütülmesi için Usun kendisinin kullanılmasının gerekli olduğunu kabul etti ve kendini aldatmaya bile gerek görmedi. Mantıksal atomist Wittgenstein da benzer birşey yaparak metafiziği yıkmak için metafiziksel bir merdiven kullanıp sonra ona bir tekme attığını açıkladı. Kant metafiziği yine metafiziğin kendisi ile çürütmek istedi. İrrasyonelizm ussal bir zeminde olanaklı olan iletişime, diyaloga kapalıdır. Bu nedenle çürütülemez, ussallaştırma yoluyla

herhangi bir iyileşmeye yetenekli değildir. Her nasılsa temel olarak kabul ettiği Dilin kendisini bozmuştur. Görüngünün dayanağını tanımadığını ileri sürdüğü ölçüde görüngü olmaya da son vermiştir. Özsüz görüngü yanılısamdan başka birşey olmadığına göre, Heidegger'in 'fenomenolojisi' gerçekte adını bile hak etmez. Heidegger'in yanılısamı ancak kendisi yanılısama olan bilinçte bir yanıt bulur. Varoluş salt Yanılısama olarak yaşadığı zaman, buna eşlik eden duygu, salt dünyaya fırlatılmış olmanın, salt bir Hiçlik olmanın duygusu düşünceyi Endişenin hizmetine verir.

Martin Heidegger
Varlık ve Zaman
Çeviren: Aziz Yardımlı (Türkçe-Almanca)
1. baskı; 14 x 22 cm; 654 sayfa
ISBN 975 397 090 0 (KALIN KAPAK)
(TÜKENDİ; YENİDEN BASILACAK)

Jean-Jacques Rousseau

- Toplumsal Sözleşme
- *Du contrat social*
- Sanatlar ve Bilimler Üzerine Söylem
- *Discours sur les sciences et les arts*
- İnsanlar arasında Eşitsizliğin Köken ve Temelleri Üzerine Söylem
- *Discours sur l'origine et les fondements de l'inégalité*
- Politik Ekonomi Üzerine Söylem
- *Discours sur l'économie politique*

Çeviren: Aziz Yardımlı

Türkçe-Fransızca

Rousseau bundan 300 yıl önce, 1712'de Kalvinist Cenevre'de doğdu. Aydınlanma çağında yaşamasına karşın Aydınlanma temsil ettiği herşeyi reddetti — despotizm, yararcılığı, kuşkuculuğu. Devlet kavramını Genel İstenç olarak çözümler. Buna göre Yurttaşın İstenci Devletin İstencidir, ve Yurttaş Toplumu için törel gelişimin önünde hiçbir engel yoktur, ve idealitenin realite olmasının biricik aracı eğitimidir. Rousseau %99 ve Egemen bir olmalıdır diyen ilk modern düşünürdü. İnsanın tahtasının yamuk olduğuna inanan kuşkucu Aydınlanma düşünürleri ile karşıtlık içinde insan doğasının özsel olarak ussal olduğunu kabul eden Rousseau insanlığın moral karakter eğitimini Göğün ya da Yerin değil ama insanın kendisinin sorunu olarak gördü. Özgürlük ile herşey olanaklıdır.

TOPLUMSAL SÖZLEŞME, İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): KİTAP I: BÖLÜM II. İlk Toplumlara; III. En Güçlünün Hakkı; IV. Kölelik; VI. Toplumsal Bağit; VII. Egemen; VIII. Yurttaşlık Durumu; IX. Gerçek Mülk; KİTAP II. BÖLÜM I. Egemenliğin Devredilemezliği; II. Egemenliğin

Bölünmezliği; III. Genel İstenç Yanılır Mı?; VI. Yasa; VII. Yasamacı; VIII. Halk; **KİTAP III:** BÖLÜM I. Genel Olarak Hükümet; III. Hükümetlerin Sınıflandırılması; IV. Demokrasi; V. Aristokrasi; VI. Monarşi; VII. Karma Hükümetler; XI. Politik Bütünün Ölümü; XV. Vekiller ya da Temsilciler; XVI. Hükümet Kurumu Bir Sözleşme Değildir; **KİTAP IV.** BÖLÜM I. Genel İstencin Yokedilemezliği; II. Oylama; III. Seçimler; IV. Roma Comitiaları; V. Tribünlük; VI. Diktatörlük; VII. Sensörlük; VIII. Yurttaşlık Dini.

Jean-Jacques Rousseau
Toplumsal Sözleşme ve Söylemler (Türkçe-Fransızca)
Çeviren: Aziz Yardımlı
2014'de yayımlanacak. (İDEA KLASİK SET kapsamında 3 ayrı kitap olarak basıldı.)

René Descartes

- Usun Doğru Yönetimi ve Bilimlerde Gerçeklik Arayışı İçin Yöntem Üzerine Söylem
- *Discours de la méthode pour bien conduire sa raison et chercher la vérité dans les sciences*
- Anlığın Yönetimi İçin Kurallar
- *Regulae ad directionem ingenii*
- İlk Felsefe Üzerine Meditasyonlar
- *Meditationes de prima philosophia*

Çeviren: Aziz Yardımlı

Türkçe-Fransızca; Türkçe-Latince

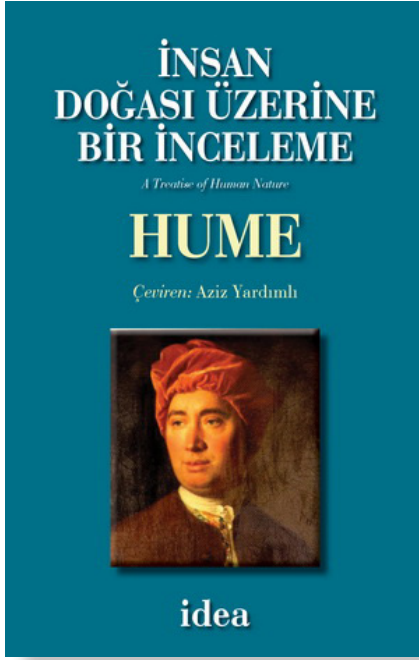
Descartes modern insana iki önemli şey bildirdi: Birincisi kuşkucu dışında herkesi hoşnut edebilecek denli harika görünür: *Us tüm insanlarda doğal olarak eşittir.* Ama ikincisi doğal bilincin direnci ile karşılaşan ve bu düzeye dek ona kapalı kalan bir noktadır: Bu tanrısal doğaya verdiğiniz biçimler özgür değildir. Eğitiminiz size kötü birer bilinç verir ve bu doğal bilinciniz ile yarattığınız dünyanın durumu yaşamı daha ciddiye almanız gerektiğinin kanıtıdır.

Descartes, ussal öncülleri gereği, insan bilincinin evrensel olarak gerçek biçimini kazanabileceğini de doğrulamak zorundaydı. Ve hiç kuşkusuz doğrudur. İdeal bilinç, gerçek bilinç olanağı karşısında, o doğal bilincin hakkı kuşkudan daha çoğu değildir. Ona baştan başlayın, yalnızca doğal ışığınızı, yalnızca usunuzu izleyin, ve bilincinize gerçek, tam ve ideal biçimini verin. Şimdiki raslantısal bilinçlerinizin değil ama o gerçekliğin asıl kendiniz olduğunu görün.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): SÖYLEM: BİRİNCİ BÖLÜM: Bilimler Üzerine İrdelemeler; İKİ: Yazarın Aradığı Yöntemin

Başlıca Kuralları; ÜÇ: Bu Yöntemden Doğan Kimi Törel Kurallar; DÖRT: Metafizik Temelleri Olarak Tanrının ve İnsan Ruhunun Varoluşu İçin Tanıtlamalar; BEŞ: [Doğa Felsefesi Soruları] Yüreğin Devimi ve Tıbbı Ait Başka Noktalar; KURALLAR: KURAL I [Bilimin Bütünlüğü]; II [Bilimde Pekinlik]; III [Bilimsel Bilgi: Ansal Sezgi ve Tümdengelim]; IV [Yöntem Zorunluğu]; VI [Yöntemli Çıkarışmanın Doğası]; VII [Sıralama ya da Tümevarım]; VIII [İnsan Bilgisinin Sınırları]; XII [Bilmede Özel Ve Nesnel Koşullar]; MEDİTASYONLAR: BİRİNCİ MEDİTASYON: Kuşku Duyulabilen Şeyler Üzerine; İKİNCİ MED.: İnsan Anlağı Üzerine; Bilgiye Bedenden Daha Yakındır; ÜÇÜNCÜ MED.: Tanrının Varoluşu Üzerine; DÖRDÜNCÜ MED.: Doğru Ve Yanlış Üzerine; BEŞİNCİ MED.: Özdeksel Şeylerin Özü Üzerine; ALTINCI MED.: Özdeksel Şeylerin Varoluşu, Ve Anlığın Bedenden Olgusal Ayrımı Üzerine

René Descartes
Söylem • Kurallar • Meditasyonlar (Türkçe-Fransızca; Türkçe-Latince)
Çeviren: Aziz Yardımlı
4. Baskı, SBN 978-975-397-117-1 / 34 TL

David Hume

İnsan Doğası Üzerine Bir İnceleme

A Treatise of Human Nature

Çeviren: Aziz Yardımlı

Türkçe-İngilizce

Hume'un 26 yaşında yazdığı ve 1739-40'da kendi deyimiyle "matbaadan ölü doğan" *İnceleme* felsefe tarihinin en önemli yapıtlarından biridir ve mantıksal pozitivismden analitik felsefeye, sıradan sağ-duyu felsefesine, bilimsel görgücülüğe çeşitli çağdaş usdışı felsefi eğilimlerin başlıca öğretisel dayanağıdır. Bilginin deneyimden kaynaklandığı sayılı üzerine Hume doğru olarak bilginin salt olası, e.d. olanaksız olduğu vargısını çıkarır.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): KİTAP I. ANLAK ÜZERİNE BÖLÜM I Düşünceler, kökenleri, bileşimleri, bağlantıları, soyutlamaları vb. üzerine: KESİM I Düşüncelerimizin kökeni; III Bellek ve imgelem düşünceleri; IV Düşüncelerin bağlantısı ya da çağırışımı; V İlişkiler; VI Kipler ve tözler; VI Soyut düşünceler; **BÖLÜM II. UZAY VE ZAMAN DÜŞÜNCELERİ:** I Uzay ve zaman düşüncelerimizin sonsuz bölünebilirliği; II Uzay ve zamanın sonsuz bölünebilirliği; VI Varoluş ve dışsal varoluş düşünceleri; **BÖLÜM III. BİLGİ VE OLASILIK: I.** I Bilgi; II Olasılık; ve neden ve etki düşüncesi; III Niçin her zaman bir neden zorunludur; V

Duyuların ve belleğin izlenimleri; VI İzlenimden düşünceye çıkarsama; XII Nedenlerin olasılığı; XIV Zorunlu bağlantı düşüncesi; XVI Hayvanların usı; **BÖLÜM IV. KUŞKUCU FELSEFE DİZGESİ VE BAŞKALARI; KİTAP II. TUTKULAR. BÖLÜM I KENDİNİ BEĞENMİŞLİK VE KENDİNİ KÜÇÜK GÖRME;** VIII Güzellik ve çirkinlik; X Mülkiyet ve varsılık; XI Ün sevgisi; XII Hayvanlarda kendini beğenmişlik ve kendini küçük görme; **BÖLÜM II. SEVGİ VE NEFRET.** I Sevgi ve nefretin nesnelere ve nedenleri; IV Akrabaların sevgisi; V Varsıllar ve güçlüler için saygımız; **BÖLÜM III. İSTENÇ VE DOĞRUDAN TUTKULAR:** I Özgürlük ve zorunluk; III İstencin etkileyici güdülleri; **KİTAP III. AHLAK ÜZERİNE. BÖLÜM I GENEL OLARAK ERDEM VE ERDEMSİZLİK; I. Ahlaksal ayrımlar ustan türemez; BÖLÜM II TÜRE VE TÜRESİZLİK. I** Türe, doğal mı yoksa yapay bir erdem mi?; II Türe ve mülkiyetin kökeni; VII Hükümetin kökeni; XI Ulusların yasaları; **BÖLÜM III. BAŞKA ERDEMLER VE ERDEMSİZLİKLER; ÖZET.**

David Hume
İnsan Doğası Üzerine Bir İnceleme (Türkçe-İngilizce)
Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 9753970641
21,5 x 13,5; 582 sayfa
İKİNCİ BASKI YAKINDA

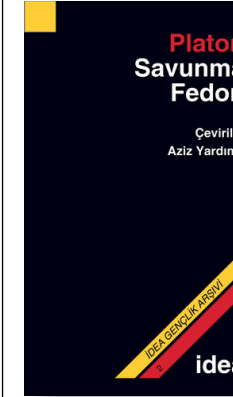

Descartes, Spinoza, Leibniz

Söylem, İnceleme, Monadoloji

Kıta Ussalcılığı 17'nci yüzyılın üçte ikisi ve 18'inci yüzyılın başları sırasında İngiliz Görgücülüğü ile görelilik olarak başlıca Descartes, Spinoza ve Leibniz'in felsefelerini tanımlamak için kullanılan bir anlatımdır. Ussalcılar bilginin kaynağının dışsal deneyimden değil ama **doğuştan düşüncelerde** olduğunu kabul ederken Görgücülük ise ilk olarak Locke'un *tabula rasa* kuramında ve arkasından Hume'un daha iyi bir açıklama üretme çabalarında bilginin duyu verilerinden kaynaklandığını ileri sürdü. Ussalcılar bilimsel bilgi alanına analitik geometri ve kalkülüsün keşfi başta olmak üzere çok önemli sayısız katkıda bulunurken, görgücülük ise çağdaş pozitivismde dek girdiği çeşitli usdışı biçimler altında felsefeyi ve bilimi çürütmekle ilgilendi.

Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 975 397 051 X
11.5 x 19.5 cm; 120 sayfa / 9 TL

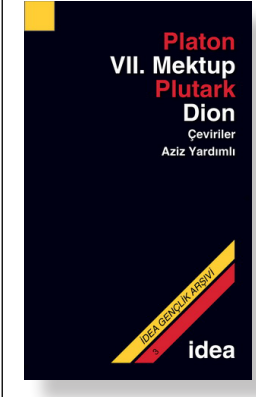

Platon

Savunma, Fedon

"Savunma" Atina kenti tarafından dinsizlik ve gençleri yozlaştırma suçlamaları ile ölüm cezasına çarptırılan Sokrates'in Atina jürisi önündeki savunmasını anlatır. "Fedon" ise Sokrates'in son gününün olay ve konuşmalarını Sokrates'in öğrencilerinden biri olan Elisli Fedon'un bakış açısından sunar. Eski yorumcular tarafından "Ruh Üzerine" başlığı ile bilinen "Fedon"da ruhun ölümsüzlüğü üzerine dört usulama getirilir. Diyalogda ayrıca Platon'un anımsama olarak bilgi kuramı, ruhun beden ile ilişkisi ve nedensellik temaları ele alınır. Tümünden de önemlisi, diyalog Platon'un Biçimler Kuramı ilk kez ayrıntılı olarak ele alınır. Fedon Platon'un sayıları otuzu bulan diyalogları arasında genellikle "orta" dönemin ilk çalışması olarak kabul edilir.

Tükendi; yeniden yayımlanacak
ISBN 975 397 027 7

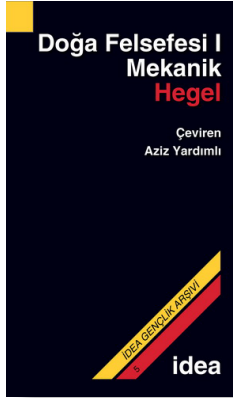
Platon, Plutark

VII. Mektup, Dion

"Sonunda, şimdiki tüm devletlerin hepsinin kötü yönetildiklerini açıkça anladım. Çünkü yasaları şansın da desteklediği olağanüstü bir reform yoluyla olmaksızın neredeyse iyileştirilemeyecek bir duruma gelmişti. Ve böylece gerçek felsefeyi övmek ve ancak onun yoluyla hem Devlet için hem de birey için gerçek türenin bulunabileceğini ve yaşama geçirebileceğini ileri sürmek zorunda kaldım. Bu yüzden, ya gerçek felsefeciler Devletlerde politik denetimi kazanıncaya dek, ya da Devletleri yönetenler kayranın bir yargısı yoluyla gerçek felsefeciler oluncaya dek, insanlık için kötülüklerin sonu gelmeyecektir dedim."

Platon, "VII. Mektup," 326a

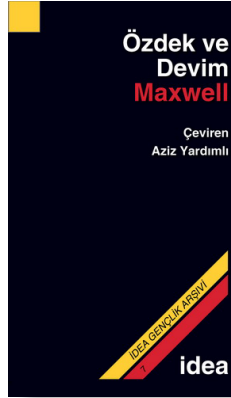
Tükendi; yeniden yayımlanacak
ISBN 975 397 051 X

Hegel

Doğa Felsefesi I Mekanik
"Fizik ve Doğa Felsefesi arasındaki ayrılık üzerine ve ayrıca birbirlerine karşı belirlenimleri üzerine belirtilmesi gereken ilk şey ikisinin de ilk bakışta sanıldığı denli birbirlerinin dışında olmadıklarıdır. Fiziğe ilkin 'görgül bilim' denir, ve bütünüyle algı ve deneyim alanına aittir ve bu yolda Doğa Felsefesi ile, eş deyişle düşüncelerden türetilen Doğa-Bilgisi ile karşıtlık içinde durur. Görgül Fiziğe karşı belirtilecek ilk şey onda kabul ettiğinden ve bildiğinden çok daha fazla düşüncenin bulunduğu, ve kendisinin sandığından daha iyi olduğudur; ya da, eğer Fizikte düşünce bir bakıma kötü birşey sayılıcaksa, sandığından daha kötü olduğudur. Öyleyse Fizik ve Doğa Felsefesi birbirlerinden algılanmanın ve düşünmenin birbirlerinden ayrıldığı gibi değil, ama yalnızca düşünmenin tür ve tarzı yoluyla ayrılırlar; ikisi de Doğanın düşünce yoluyla bilinmesini anlatırlar."

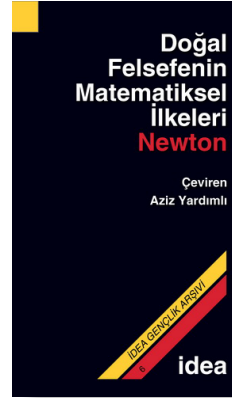
Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 975 397 062 5
Tükendi; yeni biçim için bkz. s. 26.

Maxwell

Özdek ve Devim
Saltık uzay her zaman kendine benzer ve devimsiz kalan birşey olarak kavranır. Uzan parçalarının düzenlenmesi zaman bölümlerinin sırasından daha öte değiştirilemez. Onları yerlerinden deviniyor olarak tasarlamak bir yerin kendisinden uzaklaştığını tasarlamaktır.
Ama bir zaman bölümünü bir başkasından ayırdetmek için onlarda yer alan ayrı olaylar dışında hiçbirşeyin olmaması gibi, bir uzay parçasını bir başkasından ayırdetmek için de onun özdeksel cisimlerin yeri ile ilişkisi dışında hiçbirşey yoktur. Bir olayın zamanını bir başka olaya gönderme yoluyla olmanın dışında, ya da bir cismin yerini bir başka cisme gönderme yoluyla olmanın dışında betimleyemeyiz. Hem zamana hem de yere ilişkin tüm bilgimiz özsel olarak görelidir. (Konu 18'den)

Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 975 397 061 7
11.5 x 19.5 cm; 120 sayfa / 8 TL

Newton

Principia (Seçmeler)
Optik (Seçmeler)

Doğal Felsefenin Matematiksel İlkeleri
Birinci, İkinci ve Üçüncü Yayınlarına Önsözler
Tanımlar
Belitler, ya da Devim Yasaları
KİTAP I. CİSİMLERİN DEVİMİ
1. İlk ve son oranlar yöntemi
12. Küresel Cisimlerin Çekim Kuvvetleri [Ön. 75-76]
KİTAP III. EVRENİN DİZGESİ (Matematiksel İrdelemede)
Felsefede Uslamlama Kuralları
Önergeler 4-6 (Yerçekimi Üzerine)
Genel Not
Optik
Ya da, Işığın Yansımaları, Kırınimleri, Bükülümleri ve Renkleri Üzerine Bir İnceleme
Kitap III. Sorular (Queries) 1-30.

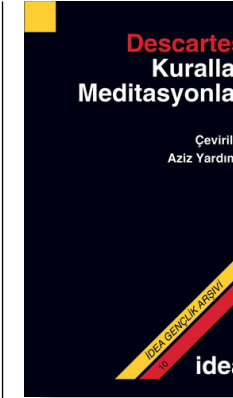
Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 975 397 024 2
11.5 x 19.5 cm; 208 sayfa / 14 TL

Maxwell, Einstein, Schrödinger, Born

Uzay, Zaman, Özdek 1
İÇİNDEKİLER:
James Clerk Maxwell
Doğada Olgusal Andırımlar Var Midir?
Ether
Uzaktan Eylem
Albert Einstein
Ether ve Görellik Kuramı
Uzay-Zaman
Genelleştirilmiş Yerçekimi Yasası Üzerine
Max Born
Postscript (Dinginiksiz Evren)
Erwin Schrödinger
Özdek Nedir?

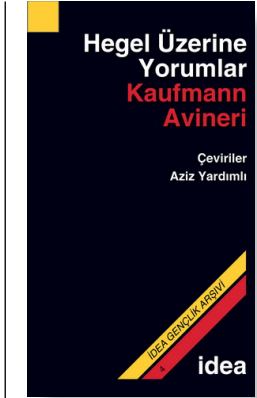
Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 975 397 057 9
11.5 x 19.5 cm; 132 sayfa / 10 TL

Descartes

Kurallar, Meditasyonlar
İÇİNDEKİLER (KURALLAR):
KURAL I [Bilimin Bütünlüğü]; II [Bilimde Pekinlik]; III [Bilimsel Bilgi: Ansal Sezgi ve Tümdengelim]; IV [Yöntem Zorunluğu]; V [Yöntemin Düzeni]; VI [Yöntemli Çıkarsamanın Doğası]; VII [Sıralama ya da Tümevarım]; VIII [İnsan Bilgisinin Sınırları]; IX [Görüş Keskinliğinin Gelişimi]; X [Kavrayış Keskinliğinin Gelişimi]; XI [Anlama Yetisinin Gelişimi]; XII [Bilmede Özne ve Nesnel Koşullar]; XIII [Problemin Nesnesinden Soyutlanması]; XIV [Problemin İmgesel Betimlemesi]; XV [Problemin Duyusal Betimlemesi]; XVI [Orantının Cebirsel Betimlemesi]; XVII [Dolaylı Problemlerin Çözümsel Evrilmesi]; XVIII [Geometrik Cebir]; XIX, XX, XXI [Eşitliklerin Saptanması ve Yalınlaştırılması]

Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 975 397 063 3
TÜKENDİ

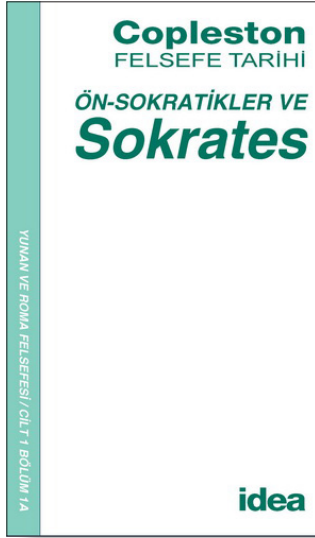

Kaufmann, Avineri

Hegel Üzerine Yorumlar
İÇİNDEKİLER:
Walter Kaufmann
Hegel Miti ve Yöntemi
The Hegel Myth and Its Method
Genç Hegel ve Din
The Young Hegel and Religion
Shlomo Avineri
Hegel'e Yeniden Bakış
Hegel Revisited

"İlk olarak, Popper'ın Hegel'i ele alışı Hegel üzerine başka herhangi bir denemeden çok daha fazla yanlış-anlama kapsar. İkinci olarak, eğer 'entellektüel dürüstlük değer verdiğimiz herşey için temeldir' diyen Popper ile anlaşarsak, Popper'ın kendi yöntemlerine karşı çıkmamız gerekir; çünkü totaliterlikten nefretinin kitabının esin kaynağı ve ana motifi olmasına karşın, yöntemleri ne yazık ki totaliter 'araştırmacıların' yöntemlerine benzer."
Kaufmann, "Hegel Miti ve Yöntemi"

Çeviren: Aziz Yardımlı
ISBN 975 397 051 X
TÜKENDİ; YENİDEN BASILACAK

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Ön-Sokratikler ve Sokrates
YUNAN VE ROMA FELSEFESİ CİLT 1 BÖLÜM 1A

“YUNAN FELSEFESİNİN doğuş yeri Küçük Asya'nın kıyılarıydı ve erken Yunan felsefecileri İonyalılar idiler. ... Yunanistan'ın en büyük ozanı Homeros'un ve dizgesel felsefede ilk başlangıçların ikisinin de İonya'ya ait olmaları anlamlıdır ...”

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): Bölüm Bir: BATI DÜŞÜNCESİNİN BEŞİĞİ: İYONYA; İki: ÖNCÜLER: ERKEN İYONYA FELSEFECİLERİ: 1. Thales; 2. Anaximander; 3. Anaximenes; Üç: PİSAGORCU TOPLUM; Dört: HERAKLEİTOS'UN 'SÖZ'Ü; Beş: PARMENİDES'İN VE MELİSSOS'UN 'BİR'İ; Altı: ZENON'UN EYTIŞİMİ; Yedi: AKRAGASLI EMPEDOKLES; Sekiz: ANAKSAGORAS; Dokuz: ATOMCULAR; On Bir: SOFİSTLER; 1. Protagoras; 2. Prodikus; 3. Hippias; 4. Gorgias; 5. Sofizm; On Üç: SOKRATES; 3. Sokrates'in Felsefi Etkinliği; 4. Sokrates'in Yargılanması ve Ölümü; On Dört: KÜÇÜK SOKRATİK OKULLAR: 1. Megara Okulu; 2. Elis-Eretria Okulu; 3. Erken Kinik Okul; 4. Kirenaik Okul; On Beş: ABDERALI DEMOKRİTOS

Frederick Copleston
Ön-Sokratikler ve Sokrates
Çeviren: Aziz Yardımlı
4. baskı; 11,5 x 19 cm; 132 sayfa
ISBN 975 397 102 7 / 12 TL

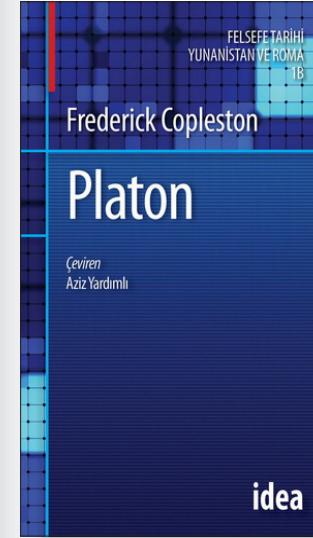
Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Helenistik Felsefe
YUNAN VE ROMA FELSEFESİ CİLT 1 BÖLÜM 1B

Kleanthes'in Zeus'a ilahisi:

“Ey görkemli Tanrı, birçoklarının tek ad verdiği, Doğanın sonsuzlukta değişmez büyük Kralı; Haklı buyruğun herşeyi denetler, Sınırsız gücün herşeye yeter. Selam Zeus, çünkü sana seslenebilmek Her yerdeki yaratıklarına dilek: Salt bizleriz senin çocukların Enginlere yayılan yollarında dünyanın,... Ve sen ki her şey üzerinde hakla egemensin ...”

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): Bölüm Bir. GİRİŞ; İki. ERKEN STOA; Üç. EPİKÜRCÜLÜK; Dört. ESKİ KUŞKUCULAR, ORTA VE YENİ AKADEMİLER; Beş. ORTA STOA; Altı. GEÇ STOA; Yedi. KİNİKLER, SEÇMECİLER, KUŞKUCULAR; Sekiz. YENİ-PİSAGORCULUK; Dokuz. ORTA PLATONİZM; On. YAHUDİ-HELENİSTİK FELSEFE; On Bir. PLOTİNUSCU YENİ-PLATONİZM; On İki. BAŞKA YENİ-PLATONİST OKULLAR.

Frederick Copleston
Helenistik Felsefe
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 144 sayfa
ISBN 975 397 008 2 / 12 TL

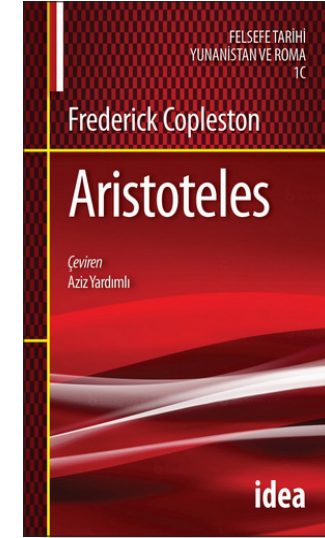

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Platon
YUNAN VE ROMA FELSEFESİ CİLT 1 BÖLÜM 2A

“PLATON, dünyanın en büyük felsefecilerinden biri, Atina'da (ya da Aegina'da), büyük olasılıkla İÖ 428/7 yılında, seçkin bir ailede doğdu. ... Ona başlangıçta Aristokles dendiği ve Platon adının ancak daha sonra gürbüz yapısı yüzünden verildiği söylene de, Diogenes'in iletlediği bu bilginin doğruluğu kuşkuludur. İki kardeşi, Adeimantus ve Glaukon Devlet'te görünürler, ve ayrıca Potone adında bir de kızkardeşi vardı. ... Platon Periklesci rejimin gelenekleri içinde eğitilmiş olmalıdır. ... Platon'un demokrasiye karşı daha sonraki ... olumsuz eğilimi herşeyden çok Sokrates'in demokrasinin ellerinden gördüğü davranış tarafından yaratılmıştır.”

İÇİNDEKİLER: Bölüm Bir: PLATON'UN YAŞAMI; İki: PLATON'UN YAPITLARI; Üç: BİLGİ KURAMI; Dört: BİÇİMLER ÖĞRETİSİ; Beş: PLATON'UN RUHBİLİMİ; Altı: AHLAK KURAMI; Yedi: DEVLET; Sekiz: PLATON'UN FİZİĞİ; Dokuz: SANAT; PLATON'UN ETKİSİ; On: ESKİ AKADEMİ.

Frederick Copleston
Platon
Çeviren: Aziz Yardımlı
5. baskı; 11,5 x 19 cm; 160 sayfa
ISBN 975 397 006 4 / 18 TL

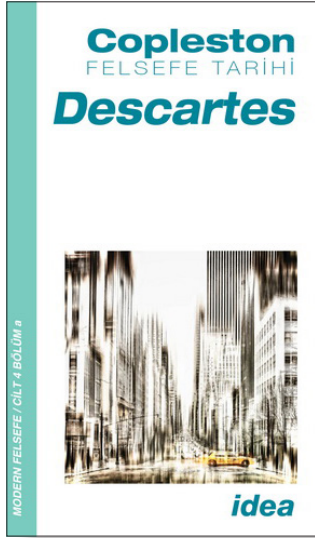

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Aristoteles
YUNAN VE ROMA FELSEFESİ CİLT 1 BÖLÜM 2B

“ARİSTOTELES İÖ 384/3'de Trakya'da Stageira'da doğdu, ve Makedonya kralı II. Amintas'ın doktorlarından biri olan Nikomakhüs'un oğlu idi. Yaklaşık olarak on yedi yaşında okuma amacıyla Atina'ya gitti ve İÖ 368/7'de Akademinin bir üyesi oldu. Orada Platon'un İÖ 398/7'deki ölümüne dek yirmi yılını üzerinde bir zaman boyunca onunla sürekli ilişki içinde kaldı. ... Platon'un ölümünden sonra bile Aristoteles Platonik İdealar öğretisinin temsilcilerine özgü birinci çoğul kişi adını kullanmayı sürdürür.”

İÇİNDEKİLER: Bölüm Bir: ARİSTOTELES'İN YAŞAMI VE YAPITLARI; İki: ARİSTOTELES'İN MANTIĞI; Üç: ARİSTOTELES'İN METAFİZİĞİ; Dört: DOĞA FELSEFESİ VE RUHBİLİM; Beş: ARİSTOTELES'İN TÖREBİLİMİ; Altı: POLİTİKA; Yedi: ARİSTOTELES'İN ESTETİĞİ; Sekiz: PLATON VE ARİSTOTELES.

Frederick Copleston
Aristoteles
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. basım; 11,5 x 19 cm; 136 sayfa
ISBN 975 397 049 5 • 16 TL

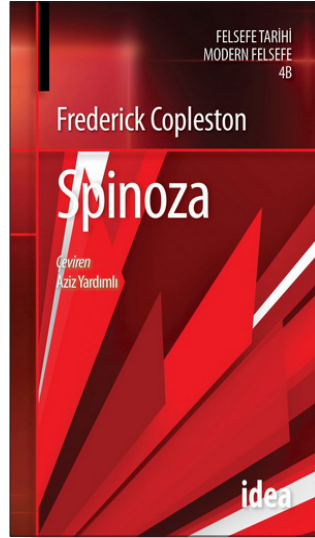

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Descartes
MODERN FELSEFE CİLT 4 BÖLÜM A

“René Descartes 1596’da Touraine’de doğdu. 1604’de babası tarafından La Flèche kolejine gönderildi. Henry IV tarafından kurulan Kolej İsa Toplumunun Babaları [Jesuitler] tarafından yönetiliyordu. ... Descartes geleneksel eğitimine karşı daha sonra oldukça sert bir eleştiri yöneltti ve daha bir öğrenciyken ona öğretilenlerden (matematik dışında) büyük hoşnutsuzluk duydu. ... Paris’teki yaşamın ilgisini dağıttığını gördü, ve 1628’de Hollanda’ya çekilerek 1649’a dek orada kaldı. ... *Traité du monde* başlıklı çalışmasının yayımlanışı Galileo’nun kınanması nedeniyle askıya alındı. ...”

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): BİR. MODERN FELSEFEYE GİRİŞ; 2. Kita Ussalcılığı; 3. İngiliz Görgücülüğü; 7. Tarih Felsefesinin Doğuşu; **İKİ:** 3. Descartes’in Yöntem Düşüncesi; 4. Doğuştan Düşünceler Kuramı; 5. Yöntemsel Kuşku; **ÜÇ:** 1. *Cogito, ergo sum*; 3. Gerçeklik Ölçütü; 4. Tanrının Varoluşu; 7. Matematik’in Pekinliği; **DÖRT:** 2. Tözler ve Birincil Yüklemeleri; 3. Anlık ve Beden Arasındaki İlişki; **BEŞ:** 7. Devim Yasaları; **ALTI:** 1. İnsanın Özgürlük Bilinci

Frederick Copleston
Descartes
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 200 sayfa
ISBN 975 397 030 3 / 16 TL

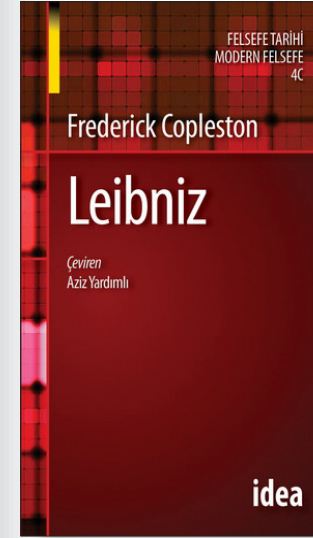

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Spinoza
MODERN FELSEFE CİLT 4 BÖLÜM B

“Spinoza’nın felsefesinin en göze çarpan düşüncesi yalnızca tek bir tözün var olduğudur: Doğa ile özdeşleştirilmiş sonsuz tanrısal töz; *Deus sive Natura*, Tanrı ya da Doğa. Ve *Törebilim*’de sunulduğu biçimiyle bu felsefenin çarpıcı bir özelliği sunuluşunun geometrik biçimidir. Bu çalışma beş bölüme ayrılır ve bunlarda sırayla şu konular ele alınır: Tanrı, anlığın doğası ya da kökeni, duyguların köken ve doğaları, anlığın gücü ya da insan özgürlüğü.”

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): BİR. 3. Geometrik Yöntem; **İKİ:** 1. Töz ve Yüklemeleri; 2. Sonsuz Kipler; 3. Sonlu Kiplerin Üretimi; 4. Anlık ve Beden; 5. Sonsal Nedenselliğin Ortadan Kaldırılması; **ÜÇ:** Bilgi Düzeyleri ya da Dereceleri; 2. Karışık Deneyim; Evrensel İdealar; Yanlıklık; 3. Bilimsel Bilgi; **DÖRT:** 2. *Conatus*; Haz ve Acı; 5. Kölelik ve Özgürlük; 6. Anlıksal Tanrı Sevgisi; 7. İnsan Anlığının ‘Bengilliği’; **BEŞ:** 1. Doğal Hak; 2. Politik Toplumun Temeli; 3. Egemenlik ve Hükümet; 4. Devletler Arasındaki İlişkiler; 5. Özgürlük ve Hoşgörü.

Frederick Copleston
Spinoza
Çeviren: Aziz Yardımlı
4. baskı; 11,5 x 19 cm; 112 sayfa
ISBN 975 397 102 7 14 TL

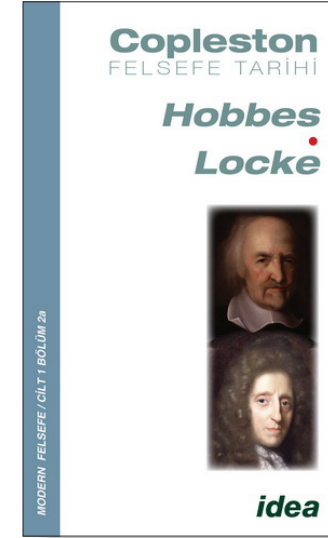

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Leibniz
MODERN FELSEFE CİLT 4 BÖLÜM C

“GOTTFRIED WILHELM LEIBNIZ 1646’da Leipzig’de doğdu. ... Parlak bir çocuk olarak Leibniz Yunan ve Skolastizm felsefelerini inceledi. ... On beş yaşında üniversiteye girdi. ... Bacon, Hobbes, Gassendi, Descartes, Kepler ve Galileo gibi “modern” düşünürleri inceledi. ... Aristoteles ve Skolastizm üzerine erken incelemeleri ... 1667’de Tüze doktorası aldı. Mainz Elektörünün sarayında bir göreve getirildi; diplomatik bir görevle 1672’de Paris’e gönderildi. ... Sonsuz küçüklükler matematiğini buldu. ... Spinoza’yı ziyaret etti. Daha önce Spinoza ile mektuplaşıyordu. ...”

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): BİR: 1. Yaşam; **İKİ:** 1. Us Gerçeklikleri ve Olgu Gerçeklikleri; 2. Us Gerçeklikleri ya da Zorunlu Önergeler; 3. Olgu Gerçeklikleri ya da Olumsal Önergeler; **ÜÇ:** 1. Yalın Tözler ya da Monadlar; 3. Uzam; 6. Önceden-Saptanmış Uyum; 8. Ruh ve Beden; 9. Doğuştan İdealar; **DÖRT:** 5. Kötülük Sorunu; 6. Tarih ve İlerleme; **BEŞ:** PASCAL.

Frederick Copleston
Leibniz
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 112 sayfa
ISBN 975 397 029 3 / 14 TL

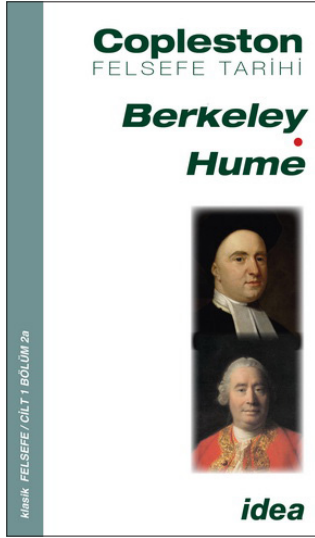
Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Hobbes ve Locke
MODERN FELSEFE CİLT 5 BÖLÜM A

Hobbes’un büyük İngiliz felsefecisi olması olgusu Hobbes’un kendisinden daha dikkate değer bir olgudur. Şu nedenlerle: Hobbes —

- 1) Avrupa’da düşünen her insanın despotizme başkaldırmaya başladığı bir dönemde Kralların Saltık Yetkeliğini savunmayı sürdürmüştür;
- 2) Yalnızca cisimsel/özdeksel şeylerin varlığını kabul ederek, ve aynı zamanda Tanrının varlığını da kabul ederek, Tanrının da cisimsel olduğunu ileri sürmüştür; benzer olarak
- 3) İnsan ruhu da “doğal bir cisim” olduğuna göre, ‘törebilim’ dediği şeyi ‘fiziğin’ bir alt dalı saymıştır;
- 4) Uslamlamayı yalnızca ADların bir “dir” koşacı yoluyla bitiştirilmesi olarak, bir hesaplama işlemi (toplama ve çıkarma) olarak görmüştür;
- 5) İlk gerçeklikleri (belitler) ADları saptayanlar tarafından keyfi olarak belirlenen şeyler olarak görmüştür.

Locke’un görgücülüğü David Hume aracılığıyla çağdaş pozitivizme dek iletildiği için, felsefesi henüz pozitivizmin kendisi kadar yaşayan bir felsefedir.

Frederick Copleston
Hobbes ve Locke
Çeviren: Aziz Yardımlı
2. baskı; 11,5 x 19 cm; 243 sayfa
ISBN 975 397 071 4 / 16 TL

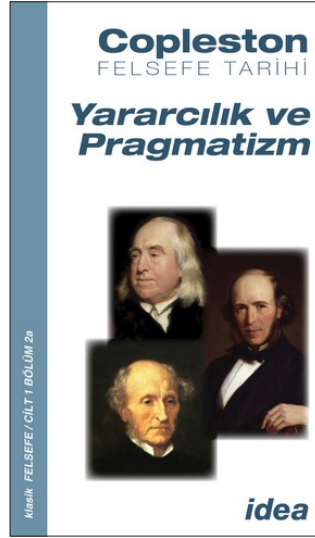

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Berkeley ve Hume
MODERN FELSEFE CİLT 5 BÖLÜM B

Kuşkucu David 1748'de 'Ulusal Karakterler' konusunda yazarken şunları belirtir:

"Negroların ve genel olarak tüm insan türlerinin (çünkü dört ya da beş ayrı tür vardır) doğal olarak beyazlardan aşağı olduklarından kuşku duyma eğilimindeyim. Hiçbir zaman beyazdan başka herhangi bir tende uygar bir ulus olmamış, ne de giderek eyleme ya da kuramsal düşüncede seçkin herhangi bir birey olmuştur. Aralarında hiçbir becerikli üretici yoktur, hiçbir sanat ve hiçbir bilim yoktur. ... Sömürgelerimizin sözünü etmesek bile, tüm Avrupa'ya dağılmış Negro köleler vardır ki aralarından hiç biri hiçbir zaman herhangi bir beceri belirtisi göstermemiştir ..." David Hume bir kuşkucu idi, ve bir kuşkucunun David'in yaptığı gibi insan doğası açısından ırksal eşitsizlik görüşünü savunmak zorunda değildir. Bunun nedeni kuşkuculuğunun kavramı konusunda bilgisiz olması, tutarsız bir kuşkucu olmasıdır. David tutarlı idi, ve *homo sapiensin tinsel eşitliği* gibi bir kavramı doğrulayamazdı. Ve doğrulamadı. Vargılarını deneyimden çıkarsamak zorundaydı. Ve çıkarsadı.

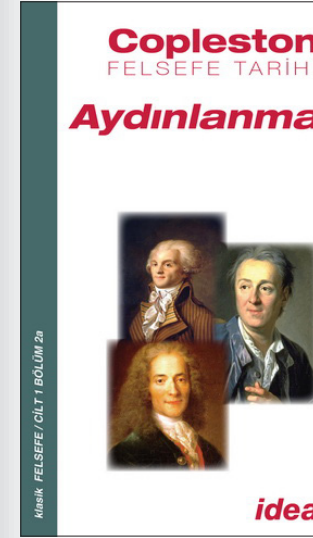
Frederick Copleston
Berkeley ve Hume
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 243 sayfa
ISBN 975 397 072 2 / 16 TL

Frederick Copleston
Fels. Tar. — Yararcılık ve Pragmatizm
MODERN FELSEFE CİLT 6 BÖLÜM 2

Yararcılık salt törel bir kavramı bütün bir felsefenin ilkesi yapan bakış açıdır: Yararlı olan gerçek olandır — ve iyi ve güzel olan. Bu açıktır ki bir kavramı bozmak, onu geçersiz olarak kullanmaktır. Görgüçü düşünce alanında irrasyonalizm normaldir, ve yararlı olan iyinin, doğrunun vb. ölçütü yapılıncı ahlaksızlığın ahlak olması kaçınılmaz sonuçtur. Görgüçülük entellektüel sonuçlarından olduğu gibi moral sonuçlarından da ancak kendi ile çelişerek, ancak kendini çürüterek geri çekilebilir, ve bu düzeye dek görgüçü törellik de sulandırılır, gevşetilir. Görgüçü törellik yararın törel ilke olması gerektiğini ileri sürdüğü düzeye dek normatifdir ve bir "gerek" boyutuna çekildiği düzeye dek felsefi bir önemi ve anlamı yoktur. Ama "yarar"ın insan doğasına öznlü ve özsel bir bencilliğin anlatımı olduğunu ileri sürdüğü düzeye dek insan doğasını usdışı sayar, ve o zaman önümüzde görgüçü bir törellik kuramı vardır ve bu kuramı üreten zemin henüz gelişmemiş bir duyunch düzleminden başka birşey olamaz.

Frederick Copleston
Yararcılık ve Pragmatizm
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 160 sayfa
ISBN 975 397 081 1 / 14 TL

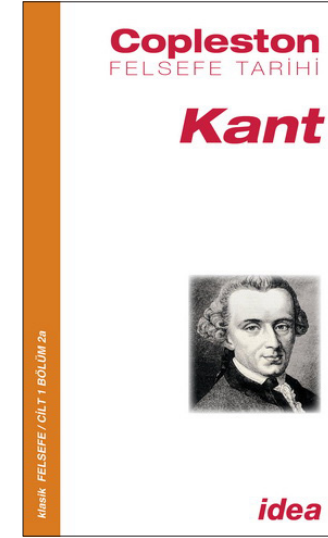

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Aydınlanma
MODERN FELSEFE CİLT 6 BÖLÜM 1

Aydınlanma Boşıncanın karşıtıdır, ve anlatımın 'bilgi' için bir eğretilime olarak kullanılması Aydınlanmanın tini açısından ilgisizdir. Salt bilen biri Aydın olmak zorunda değildir. Aydınlanma başlıca Katolik Boşıncı Reformasyon ile yenemeyen ama Karşı-Reformasyonun denetiminden de kaçmayı başarabilen Fransa'ya özgüdür. Kendini Yurttaş Toplumuna eğitemeyen halk için politik olarak yalnızca despotun türü değişebilir ve Aydın Despotun karakterini üstlenir. Aydınlanmanın belgisi "Herşey halk uğruna, ama halk tarafından değil" biçimindedir. Aydınlanma felsefesi denebilecek olan şey görgüçü temellerde gelişir, ve kuramsal kuşkuculuk kılışal yararcılık ile bütünlenir.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSEL): FRANZIZ AYDINLANMASI: Voltaire ve Deizm; Condillac ve İnsan Anlığı; Helvétius ve İnsan; *Ansiklopedi*: Diderot ve d'Alambert; Özdeklilik; La Mettrie, d'Holbach ve Cabanis; Fizyokratlar; Quesnay ve Turgot; **ALMAN AYDINLANMASI:** Christian Wolff; Büyük Frederick; 'Halk Felsefecileri'; Deizm: Reimarus; Mendelssohn; Lessing.

Frederick Copleston
Aydınlanma
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 216 sayfa
ISBN 975 397 005 1 / 16 TL

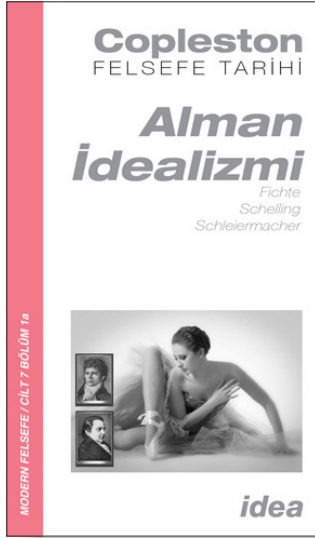

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Kant
MODERN FELSEFE CİLT 6 BÖLÜM 2

Kant insan düşüncelerini insan beyninin bilgiye yeteneksiz uydurmaları olarak gördü ve onlara 'kendinde-şey' dediği nesnel gerçekliğe erişme işlevini saltık olarak yadsıdı. Kant'ın çalışmasında kendinde-şey hiçbir zaman tanıtlanmaz, yalnızca dogmatik olarak alınır, ve kuşkuculuk özünde inakçılık olduğunu, kendinden kuşku duymadığını, ruhbilimsel bir sorun olduğunu gösterir. Kant'ın Usa karşı eleştirilerinin yargıçlığını açıkça kendi kişisel bilinci yapar. Kuşkuculuk insanı yalnızca entellektüel olarak değil ama moral ve estetik olarak da bilgiden bağışlayarak insanın total değersizliği görüşü için çıkış noktasını sağlar. Kant'ın Almanya'da gerçek izleyicilerinin kimler olduğu çıkarsanan nihilistik vargılar tarafından tanıtıldı.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜM BAŞLIKLARI İLE): BÖLÜM I. YAŞAM VE YAZILAR. II: İLK ELEŞTİRİ'NİN SORUNLARI; III: BİLİMSEL BİLGİ; IV: METAFİZİK ATEŞ ALTINDA. V: AHLAK VE DİN; VI: ESTETİK VE EREKBİLİM; VII: OPUS POSTUMUM ÜZERİNE NOTLAR; VIII: GENEL VARGI.

Frederick Copleston
Kant
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 272 sayfa
ISBN 975 397 002 1 / 20 TL

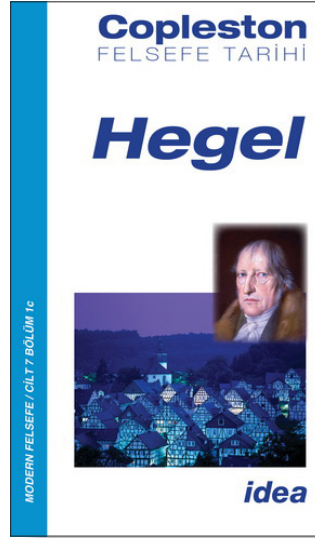

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Alman İdealizmi
MODERN FELSEFE CİLT 7 BÖLÜM 1A

“On dokuzuncu yüzyılın erken yıllarında Alman felsefe dünyasında metafiziksel kurgunun batı felsefesinin uzun tarihinde yer almış olan en göze çarpar çiçeklenmelerinden birini buluruz. Bize bir dizgeler ardışıklığı, olgusalığa ve insan yaşam ve tarihe ilişkin özgün yorumlardan öyle bir dizi sunulur ki, sorgulanamayacak bir görkem içerisinde durur ve bugün bile kimi kafalarda en azından özel bir çekim gücü yaratabilir.”

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): BÖLÜM BİR. GİRİŞ: 2. Kant'ın Felsefesi ve İdealist Metafizik; 5. Romantik Devim ve Alman İdealizmi; **İKİ, ÜÇ, DÖRT. FICHTE:** 3. Arı Ben ve Anıksal Sezgi; Bilim Kuramı; 3. İnsanın Ahlaksal Doğası; 5. Duyunç; 1. Din Üzerine Erken Düşünceler; 6. Din Öğretisi; **BEŞ, ALTI, YEDİ. SCHELLING:** 1. Bir Doğa Felsefesinin Olanağı ve Metafiziksel Zemini; 3. Aşkınısal İdealizm Dizgesi; 4. Sanat Felsefesi; 5. Özdeşlik Olarak Saltık; 3 Pozitif ve Negatif Felsefe Arasındaki Ayrım; 4. Mitoloji ve Tanrısal-Bildiriş; **SEKİZ. SCHLEIERMACHER.** 2. Temel Dinsel Deneyim; 3. İnsanın Ahlaksal ve Dinsel Yaşamı.

Frederick Copleston
Alman İdealizmi
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 216 sayfa
ISBN 975 397 000 6 / 16 TL

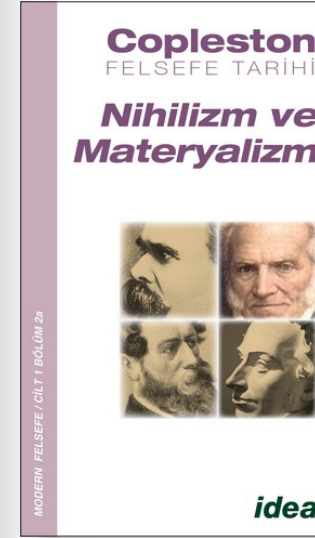

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Hegel
MODERN FELSEFE CİLT 7 BÖLÜM 1B

Hegel felsefenin gevşek düşünmenin ve uluorta yazmanın bir oyun alanı olmaktan, bir genel kültür sorunu olmaktan çıkması ve kavramsal karakterinin ortaya koyulması zamanının geldiğini gördü ve modern Descartes ve Spinoza'nın niçin Yöntemi girişimini sürdürdü. Bilimden kişiselliği uzaklaştırmanın yolu nesnel Kavramın nesnel açınımlarını izlemektir ve kavramın işlevleri olarak Yöntem ya da Dizge ölçütleri Gerçekliğin, Bilginin, Bilimin saltık güvencesi idi.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): BÖLÜM BİR: 2. Erken Tanrıbilimsel Yazılar; 3. Fichte ve Schelling ile İlişkiler; 5. Bilincin Görüngübilimi; **İKİ:** 1. Hegel'in Mantiği; 3. Doğa Felsefesi; 4. Tin olarak Saltık: Öznel Tin; 5. Hak Kavramı; 6. Ahlak; 7. Aile ve Yurttaş Toplumu; 8. Devlet; 9. Hegel'in Politik Felsefe Düşüncesi; 10. Savaşın İşlevi; 11. Tarih Felsefesi; **ÜÇ:** 1. Saltık Tin Alanı; 2. Sanat Felsefesi; 3. Din felsefesi; 4. Din ve Felsefe Arasındaki İlişki; 5. Hegel'in Felsefe Tarihi Felsefesi; 6. Hegel'in Etkisi ve Sağ Kanat ve Sol Kanat Hegelciler Arasında Bölünme.

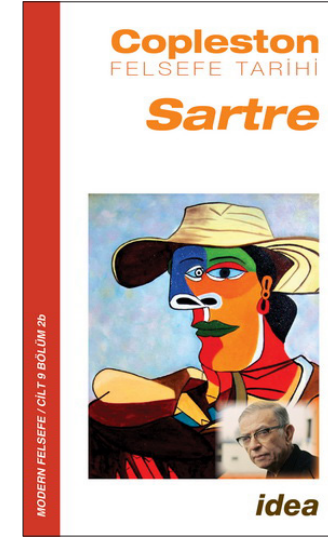
Frederick Copleston
Hegel
Çeviren: Aziz Yardımlı
5. baskı; 11,5 x 19 cm; 144 sayfa
ISBN 975 397 001 3 / 12 TL

Frederick Copleston
Fels. Tar. — Nihilizm ve Materyalizm
MODERN FELSEFE CİLT 7 BÖLÜM 2

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): BÖLÜM İKİ, ÜÇ. SCHOPENHAUER: 3. Tasarım Olarak Dünya; 5. Yaşama İstencinin Belirşi Olarak Dünya; 6. Metafiziksel Pessimizm; **DÖRT, BEŞ. İDEALİZMİN DÖNÜŞÜMÜ:** 2. Feuerbach ve Tanrıbilimin İnsanbilime Dönüşümü; 4. Stirner'in 'Ben' Felsefesi; 2. Marx ve Engels; 4. Eytışimsel Özdekçilik; 5. Özdekçi Tarih Anlayışı; **ALTI. KIERKEGAARD:** 3. Birey ve Kalabalık; 5. Varoluş ideası; 6. 'Büyük Korku' Kavramı; **YEDİ. EYTIŞİMSSEL-OLMAYAN ÖZDEKÇİLİK; SEKİZ. YENİ-KANTÇILIK:** 2. Marburg Okulu; 3. Baden Okulu; 4. Pragmatist Eğilim; 5. E. Cassirer; 6. Dilthey; **DOKUZ. METAFİZİĞİN YENİDEN-DİRİLİŞİ:** 2. Fechner; 3. Lotze; 4. Wundt; **ON, ON BİR. NIETZSCHE:** 2. Modern Kültürün Eleştirisi; 4. Ahlakın Eleştirisi; 5. Tanrıtanımazlık ve Sonuçları; 1. Güç İstenci; 3. Doğada ve İnsanda Güç İstenci; 4. Üst-İnsan; 5. Bengi Yineleyiş Kuramı; **ON İKİ. GERİYE-BAKİŞ VE İLERİYE-BAKİŞ:** 2. Pozitivist Yanıt; 3. Varoluş Felsefesi; 4. Görüngübilimin Doğuşu; Brentano, Meinong, Husserl; 6. Varlığın Metafiziği; Heidegger.

Frederick Copleston
Nihilizm ve Materyalizm
2. baskı; 11,5 x 19 cm; 216 sayfa
ISBN 975 397 032 3 / 15 TL

Frederick Copleston
Felsefe Tarihi — Sartre
MODERN FELSEFE CİLT 9 BÖLÜM 2B

Picasso'nun dostu ve hayranı olan Sartre Nazi öğretmeni Heidegger'in karizması altında 'Diyalektik Us' dediği şeyi kınadı, öz-belirlenimsiz seçme özgürlüğünü doğruladı, varoluşçuluğun tiranlığın başka bir türü ile, Marxizm ile de uyum içinde olabildiğini tanıtladı. Sartre'in *sofistik hümanizmine göre* Özdeş, Logossuz insan herşeyin ölçüsüdür, "eylemleri için değeri ve kuralları kendisi koyar ve yalnızca kendi saptadığı ve tanımladığı kurallara göre oynamayı kabul eder." (*Varlık ve Hiçlik*, 1943). Sartre bu entellektüel temeller üzerinde daha sonra *Roma Dersi*'nde (1964) "terörün devrimci türe (*justice revolutionnaire*) olması"ndan söz etti ve "kısaca, terörün hümanistleştirilmesi ilkelede olanaklıdır/bref *l'humanisation de la terreur est possible en principe*" dedi. 1972'de Münih Yaz Olimpiyatlarında yaşanan Kara Eylül terörünü savundu. Sartre ona Nobel Yazın Ödülünün yanlışlıkla verildiğini biliyordu.

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): BÖLÜM BİR VE İKİ. SARTRE'İN VAROLUŞÇULUĞU; ÜÇ. MERLEAU-PONTY'NİN GÖRÜNGÜBİLİMİ: 1. Camus; 2. Merleau-Ponty; Levi-Strauss.

Frederick Copleston
Sartre
3. baskı; 11,5 x 19 cm; 108 sayfa
ISBN 975 397 010 2 / 12 TL

FRANK THILLY BİR FELSEFE TARİHİ

idea

“Eğer kişi ussalcılığın hedefinin *a priori* ilkelerden bir dünya çıkarsamak, deneyimden bağımsız olarak saltık bir dizge kurmak olduğunu varsaymak için nedenler görüyorsa, ussalcılığa düşmanlığında bütünüyle haklıdır. Tüm düşünmenin amacı bulduğumuz biçimiyle deneyimi yorumlamaktır, onu *a priori* bir ilkeden uydurmak değil. Var olanı anlamamıza yardım edecek kuramlar, ve, eğer olanaklıysa, evrensel bir kuram arıyoruz; ve böyle kuramlar deneyimin temellerinde yatıyor olmalıydılar, havada asılı olamazlar.

Ussalcılığın temel konutlaması deneyimin her nasılsa anlaşılır olduğu, tüm gerçek sorunların her nasılsa ve herhangi bir zamanda çözülebilir olduğudur; eğer us bu soruları anlaşılır olarak sorabilirse, us yanıt verebilir. Ama ussalcılık için istem özgürlük, sorumluluk, değişim, yenilik, evrim olanağını zorunlu olarak dışarıda bırakarak saltık determinizmin eline oynamaz. Eğer olgusal fiziksel bir nedenler ve etkiler dizisine ya da aynı karakterde ansal bir diziyeye parçalanırsa, o zaman somut tikelin, şeyin ya da kişinin ister mekanik

Frank Thilly

Bir Felsefe Tarihi

Çevirenler: Nur Küçük, Yasemin Çevik

ister teleolojik olsun koşulların egemenliği altına girdiği doğrudur. İster fiziksel düzenek tarafından isterse evrensel bir erek tarafından zorlansın, insan eşit ölçüde köledir. Ama neden, erek ve evrim kategorilerimizi böyle kaba bir yolda yorumlamamız ve yaşam ve bilinç de aralarında olmak üzere herşeyi statik saltıklar biçiminde görmemiz niçin gereksin? Onları böyle tasarlamak kesinlikle dar ve tarihsel olmayan bir us ve anlık görüşünü kabul etmek ve düzenekselciliğe kolay bir utku kazandırmaktır. Blok-evrenden kaçmanın yolu Romantizmden değil, açık bilinçli ussalcı bir felsefeden geçer.”

Frank Thilly (1865-1934) başka çalışmalarının yanı sıra Alfred Weber'in Felsefe Tarihi'ni de İngilizce'ye çevirmiştir.

Frank Thilly
Bir Felsefe Tarihi
Çevirenler: Nur Küçük, Yasemin Çevik
2. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 588 sayfa
ISBN 975 397 084 6 / 38 TL

FELSEFE TARİHİ

SAHAKIAN

idea

İÇİNDEKİLER (ANA BÖLÜMLER):

1. Özdek Sorunu — Miletuslular (Thales, Anaximander, Anaximenes); **2. Özdeşlik ve Değişim Sorunu** (Herakleitos; Parmenides; Zenon, Melissos, Empedokles; Anaxagoras, Leukippos, Demokritus, Pisagorcular); **3. İnsan Sorunu — Sofistlerden Platon'a** (Protagoras, Gorgias, Sokrates, Stoacılık, Epikürçülük); **4. Dizgesel Felsefe-Platon ve Aristoteles; Yeni-Platonizmin Kökenleri** (Plotinus, Origen, St. Augustine); **6. Skolastizm** (Erigena, Anselm, Roscellinus, Abelard, Aquinas, John Duns Scotus, Occamlı William, Cusalı Nicolas); **7. Rönesans Felsefesi** (Machiavelli, Thomas More, Bacon, Thomas Hobbes); **8. Kıta Ussalcıları** (Descartes, Spinoza, Leibniz); **9. İngiliz Görgücüler** (John Locke, Berkeley, Hume, Fransız Aydınlanma Filozofları); **10. Alman idealistleri** (Kant, Fichte, Schelling, Hegel) (Schopenhauer, Hartmann); **11. İngiliz Yararcılığı** (Bentham, James Mill, John Stuart Mill, Moore); **12. Evrimci Doğalcılık** (Lamarck, Darwin, Herbert Spencer, Nietzsche,

William Sahakian

Felsefe Tarihi

Çeviren: Aziz Yardımlı

Bergson); **13. Klasik Pozitivizm** (Comte); **14. Eytışimsel Özdekçilik** (Marx ve Marxistler, Lenin, Mao); **15. Pragmatizm** (Peirce, William James, John Dewey); **16. İdealizm ve Kişiselcilik** (McTaggart, Bradley, Royce, Croce, Gentile); **17. Yeni-Realizm ve Eleştirel Realizm** (Perry, Santayana, Moore, Russell, Whitehead); **18. Mantıksal Pozitivizm** (Wittgenstein, Ayer, Moritz Schlick, Otto Neurath, Rudolf Carnap, Alfred Tarski); **19. Analitik Felsefe** (Moore, Russell, Wittgenstein, Wisdom, Ryle, Austin); **20. Yeni-Skolastizm ve Yeni-Tomizm** (Jacques Maritain, Etienne Gilson); **21. Fenomenoloji** (Franz Brentano, Husserl, Max Scheler, Nicolai Hartmann, Maurice Merleau-Ponty); **22. Varoluşçuluk** (Kierkegaard, Martin Heidegger, Jean-Paul Sartre).

William Sahakian
Felsefe Tarihi
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 11,5 x 19,5 cm; 350 sayfa
ISBN 975 397 007 2 / 18 TL

MODERN ALMAN FELSEFESİ BUBNER

idea

Rüdiger Bubner

Modern Alman Felsefesi

Çeviren: Aziz Yardımlı

“John Stuart Mill kendi *Özyaşam-öyküsü*'nde *Mantık Dizgesi* üzerine şunları belirtir: “İnsan bilgisi üzerine Alman ya da *a priori* görüş ... büyük olasılıkla bir süre daha (gerçi azalan bir derecede olacağı umulabilse de) hem burada hem de kitada böyle araştırmalar ile ilgilenenler arasında egemen olacak gibi görünmektedir.” Bu sözler yüz yıldan daha uzun bir süre önce söylendi. O günden bu yana, Alman felsefesinin Anglo-Saxon dünyadaki egemenliği çoktandır doruğundan inmiş, ve Mill'in umutları bekleyebilecek olduğundan daha yüksek bir derecede gerçekleşmiştir.”

İÇİNDEKİLER: Giriş: Felsefenin tarihselliği üzerine; **1 Fenomenoloji ve hermeneutik:** Husserl'in başlangıcı; Fenomenolojik yöntem; Heidegger'in fenomenolojiyi dönüştürmesi; Hermeneutiğe geçiş; Bunalım ve yaşam dünyası; Çözülmemiş sorunlar; Toplumsal bilimde ve mantıkta sonuçlar; Heidegger'in geç felsefesi; Gadamer'in hermeneutiği; Dilbilimsel anlayışa da kılğı; Geçmişin süren etkisi; Gerçeklik?

2 Dil felsefesi ve bilim kuramı: Felsefi bir odak olarak dil; Dil oyununun uyarlanması; Aşkınsal pragmatik nedir?; Yöntemli usullama için kılğısal önsav; Aşkınsal derin düşünme; Törel perspektifler; Fenomenoloji ve dilbilimsel çözümleme; Geleneksel temalar; Bilim kuramı üzerine birkaç söz; Popper'in konumu; Eleştirel ussalcılık; Anlaşın açıklaması; Değerler sorunu; Bilişsel ilgiler; Paradigmanın tarihselliği; Paradigma değişiminde eytişim; Stegmüller'in ortodoksluğu savunusu; Yapılaşımamacılık; Kararcılık ya da aşkınsal temel; Kılğısal diluzluğu

3 Eytışim ve kılğı felsefesi: Bir yöntem olarak eytişim; Hegel rönesansı; Eytışimsel mantık; Lukács'ın etkisi; Yeni Marxistler; Eleştirel kuram; İdeolojinin eleştirisinin paradoksları; Adorno'nun estetiğe kaybı; Habermas'ın anlayışı; Karşıçıkışlar; Kuram ve kılğı; Toplumsal Sözleşmenin öğeleri; Bir çember; Kılğı felsefesi; Eski ve yeni görevler; İnsanbilim ve toplumbilim; Eylem kuramı.

Rüdiger Bubner

Modern Alman Felsefesi

Çeviren: Aziz Yardımlı

1. baskı; 13,5 × 21,5 cm; 288 sayfa

ISBN 975 397 016 1 (TÜKENDİ; YENİDEN BASILACAK)

MODERN FRANSIZ FELSEFESİ DESCOMBES

idea

Vincent Descombes

Modern Fransız Felsefesi

Çeviren: Aziz Yardımlı

“Zamanın rengi betimlenebilir mi? Bir dönemin atmosferinin ne olduğunu kim söyleyebilir?

Bu araştırmanın başında kaçınılmaz sınırlarını tanımlamalıyım.

Fransız felsefesi Fransızca'da eklenilen felsefedir, üstelik bu dilde Yunan, Latin ya da İngiliz düşüncelerini bildirecek olduğu zaman bile. Fransız felsefesi Descartes, Fransızca'da, *Yöntem Üzerine Söylem*'i ile Montaigne'in *Denemeler*'ine yanıt vermeyi üstlendiği zaman doğdu. Ama Descartes'ın Montaigne'e karşı çıkışı ile ortaya çıkan şey Fransız felsefesinden daha çoğu idi. En dikkate değer yetkelere — örneğin Hegel ve Heidegger'e — göre saltık pekinlik karakterini taşıyan bir gerçekliğin arayışı modern felsefenin başlangıcını belirtir.”

İÇİNDEKİLER: Giriş: Fransa'da Felsefe.

1 Yokluğun İnsanlaştırılması (Kojève):

Hegel Yorumu; Somut Felsefe İçin Arayış; Solipsizmin Karşıçıkışı; Olumsuzlamanın Kökeni; Tarihin Sonu; Olumsuzluk; Özdeşlik ve Ayrım; Kurtuluş Sorusu; EK: *Varlık ve*

Hiçlik'te Hiçlik (Jean-Paul Sartre); **2 Gerçekliğin İnsansal Kökeni (Merleau-Ponty):** Ruh ve Beden; Dünya Dönmez; Ayın Karanlık Yanı Var mıdır? Fenomen; Tarihin Fenomenolojisi; **3 Semiyoloji:** 1960'ta Entellektüel Sahne; Yapısalcılık; Yapısal Çözümleme Nedir? İletişim; Yapılar; Hümanist Tartışma; **4 Tarihin Eleştirisi (Foucault, Althusser):** Nihilizm; Marxizm Tehlikede; Üstyapılar; Erk Sorununa Giriş; **5 Ayrım (Derrida, Deleuze):** Fenomenolojinin Köktencileştirilmesi; *La différence*; Kökensel Gecikme; Aşkınsal Görgücülük İçin Arayış; Diyalektiğin Eleştirisi; **6 Zamanın Sonu (Deleuze, Klossowski, Lyotard):** Yetke; *Fin-de-siècle* düzensizlik; Tarihin Sonu (Masalının Sonunun) Masalı; Son Notlar.

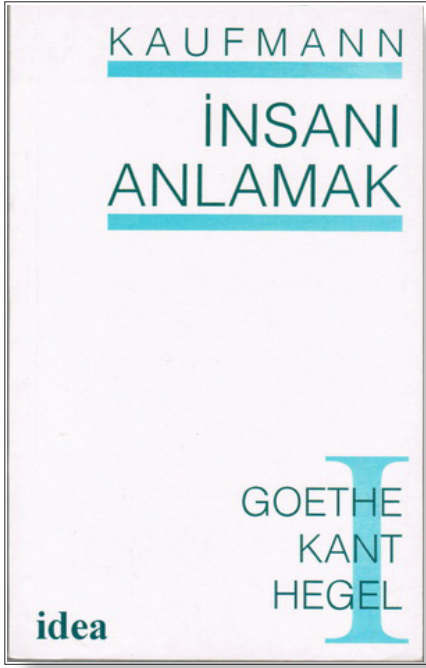
Vincent Descombes

Modern Fransız Felsefesi

Çeviren: Aziz Yardımlı

1. baskı; 13,5 × 21,5 cm; 184 sayfa

ISBN 975 397 017 X (TÜKENDİ; YENİDEN BASILACAK)

Walter Kaufmann

İnsanı Anlamak I

Çeviren: Aziz Yardımlı
2inci Basım

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL):

GOETHE, KANT, VE HEGEL

Önsöylem

I. Goethe ve Anlığın Keşfi

II. Etkiler: Herder, Lessing, Schiller, Fichte, Schopenhauer

III. Kant: Anlığın Yapısı

IV. Kant: Özerklik, Biçem, ve Pekinlik

V. Hegel'in Üç Görüngübilim Tasarı

I. Goethe ve Anlığın Keşfi

4. Yirmi Birinde Goethe. "Tepeden tırnağa Özerk."

5. "Goethe'nin anlığın keşfine ilk büyük katkısı yeni bir özerklik modeli sağlamış olmasıdır."

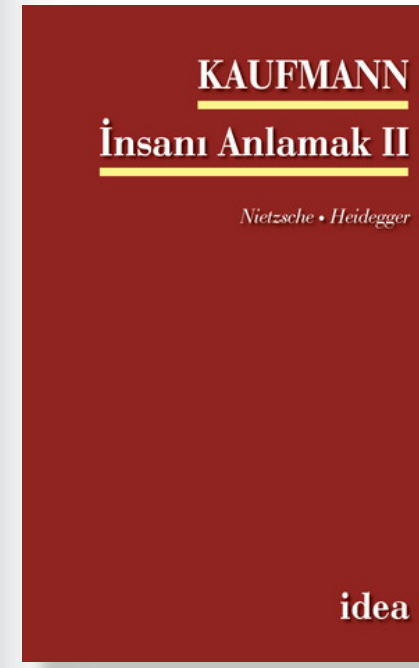
6. Goethe'nin sıkışık çoğunluğa yabancılaşması.

7. "Karakteri yoluyla insan düşüncesi üzerinde imlemli bir etki."

8. Goethe'nin anlığın keşfi üzerindeki etkisine ilişkin ikinci nokta. "İnsan edimleridir."

9. "Goethe'nin anlığın keşfine en büyük katkısı, başka herkesten çok, anlığın nasıl yalnızca gelişim terimlerinde anlaşılabilceğini göstermesiydi."
10. "Hem ... yeni eleştirisi hem de analitik felsefe bu gelişimsel yaklaşıma başkaldırıyor ... temsil ederler." Üç Mephistopheles alıntısı.
11. "Goethe'nin bilimi Newtoncu bilim ile eşitlemeyi yadsıması dördüncü büyük katkısını temsil eder."
12. Goethe niçin öylesine duru olarak yazdı ve bilimi nasıl anlar. "Kemikleşme" ve "önsavlar."
13. "Goethe matematiği değersizleştirme eğilimindeydi."
14. "Hegel ... Nietzsche, Freud, ve Jung Goethe'nin yaşam ve yapıtlarını özümstediler."
15. "Özet olarak, Goethe anlığın keşfine en azından dört belirleyici katkıda bulundu." "Goethe tarafından derinden etkilenenler önlerinde açık üç yol buldular."

Walter Kaufmann
İnsanı Anlamak I
Çeviren: Aziz Yardımlı
2nci Baskı; 11,5 x 19 cm; 256 sayfa
ISBN 975 397 020 X / 16 TL

Walter Kaufmann

İnsanı Anlamak II

Çeviren: Aziz Yardımlı
2inci Basım

İÇİNDEKİLER:

CİLT II. NIETZSCHE, HEIDEGGER, VE BUBER

Önsöylem

I. Kierkegaard ve Schopenhauer

II. Nietzsche: Bir Yüzey olarak Bilinç ve Güç İstenci

III. Nietzsche: Dünya Görüşleri Ruhbilimi, Ruhbilimsel-Tarih, ve Maskeler

IV. Heidegger'in İnakçı İnsanbilimi

V. Buber: Siz İçin Arayış

Sonsöylem

IV. Heidegger'in İnakçı İnsanbilimi

31. "Heidegger'in Nietzsche'yi keşfiydi ki felsefesinin geç evresini hızlandırdı."

"Ben felsefeci değilim." "Ben bir 'Hıristiyan tanrıbilimci'yim."

32. "Heidegger'in Nietzsche'yi okuması çok açık ve yalın üç ilke üzerine dayanır."

33. "Heidegger'i eleştirimin özekselleştirdiği anlığın keşfini nasıl engellediğini

göstermektedir." "Etkisi." "... S&Z üzerinde yoğunlaşacağım."

34. "Birinci sav: Heidegger'in 'varoluşsal varlıkbilimi' kuşku insanbilimidir."

35. "İkinci sav: Heidegger'in düşünme tarzı derinlemesine yetkecedir."

36. "Onları belli bir yetke ile ileri sürebilecek başka birinden bilinçsiz olarak duymayı umduğum yüzlerce şey söyler." "Husserl ve Heidegger'in görgül

bilime ve özel olarak ruhbilime karşı önyargıları pekinlik ve apodiktik söylemler için açıklıklarında kökleşmişti."

37. "Üçüncü sav: Heidegger'in asıllık ve asılsızlığı çözümlemesi siğ ve Manikheandır."

Walter Kaufmann
İnsanı Anlamak II
Çeviren: Aziz Yardımlı
2nci Baskı; 13,5 x 19 cm; 208 sayfa
ISBN 975 397 027 3 / 24 TL

Herbert Marcuse

Estetik Boyut
Sanatın Sürekliliği: Marxist Estetiğin
Bir Eleştirisine Doğru
Çeviren: Aziz Yardımlı

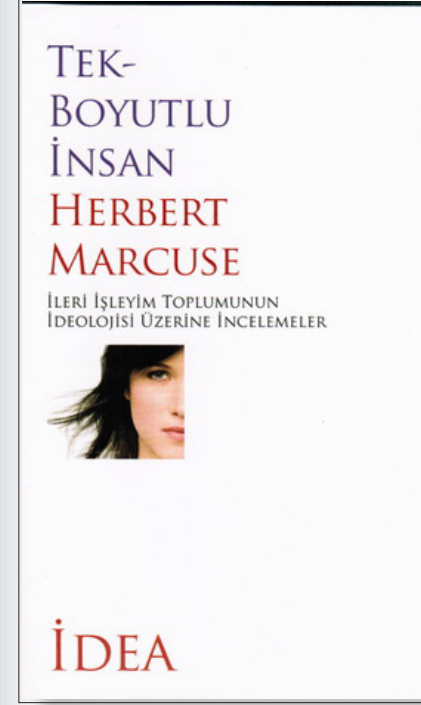
“Sanatın evrenselliği tikel bir sınıfın dünyasında ve dünya görüşünde temellendirilemez, çünkü sanat somut bir evrensel, insanlığı (*Menschlichkeit*) öngörür ki, hiçbir tikel sınıf, giderek proletarya, Marx'ın 'evrensel sınıfı' bile ona katılamaz. Sevinç ve üzüntünün, kutlama ve umutsuzluğun, Eros ve Thanatos'un acımasızca içiçe geçişleri sınıf savaşımının sorunlarına çözümlenemez.”

Karşıdevrim ve Başkaldırı'da kısaca getirilen bir kavramı geliştiren Marcuse burada Marxist estetik kuramın eksikliklerini ele alır ve sanatın toplumun duyuncu olarak işlev görmesini öngören bir eytişimsel estetiği araştırır. Marcuse sanatın din ve felsefenin sonuçsuz kaldığı yerde biricik anlatım biçimi olduğunu ileri sürer ve estetiğin tek-boyutlu bir toplumda iki-boyutlu bir eleştiri için son sığınağı sağladığını belirtir.

Tek-Boyutlu İnsan ve Eros ve Uygarlık başlıklı kitaplarıyla tanınan Herbert Marcuse (1896-1979) Frankfurt Okulu'nun kurucuları arasındaydı. Üniversiteyi “toplumda özgür

konuşmanın ve gerçek eleştirel düşünmenin bir vahası” olarak görmekten vaz geçmeyen Marcuse'nin üstlendiği son görev Kaliforniya Üniversitesinde, San Diego, felsefe profesörlüğü oldu.

Herbert Marcuse
Estetik Boyut
Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; 13,5 × 21,5 cm; 80 sayfa
ISBN 975 397 054 4 / 9 TL

Herbert Marcuse

Tek-Boyutlu İnsan
İleri İşleyim Toplumunun İdeolojisi Üzerine
İncelemeler
Çeviren: Aziz Yardımlı

“İnsan soyunu silip süpürebilecek bir atomik yıkım gözdağı bu tehlikeyi sürdüren güçlerin kendilerini korumaya da hizmet etmez mi? Böyle bir yıkımı önleme çabaları onun çağdaş işleyim toplumundaki gizil nedenlerinin araştırılmasının üzerine gölge düşürür. Bu nedenler kamu tarafından tanınmamış, açığa serilmemiş, saldırılmamış kalırlar, çünkü dışarıdan gelen — Doğudan Batıya, Batıdan Doğuya — pek açık gözdağı önünde gerilerler. Eşit ölçüde açık olan şey hazır olma, uçurumun kıyısında yaşama, meydan okumayı karşılama gereksinimidir. Yoketme araçlarının barışçıl üretimine, savurganlığın eksiksizleştirilmesine, savunanları ve savunduklarını sakatlayan bir savunma için eğitime boyun eğiyoruz.

Ve gene de bu toplum bir bütün olarak usdışıdır. Üretkenliği insan gereksinim ve yetilerinin özgür gelişimini yokedicidir, barışı sürekli savaş gözdağı tarafından sürdürülür, büyümesi varoluş için — bireysel, ulusal, ve uluslararası — savaşımı barışçılıştırmanın gerçek olanaklarının baskılanması üzerine

bağımlıdır. Toplumumuzun önceki, daha az gelişmiş evrelerini karakterize etmiş olandan çok ayrı olan bu baskı bugün doğal ve teknik bir hamlık konumundan değil ama tersine bir güç konumundan işlemektedir.”

İÇİNDEKİLER:

Giriş. Eleştirinin Felci: Karşıtlıksız Toplum;
Tek-Boyutlu Toplum. 1: Yeni Denetim Biçimleri; 2: Politik Evrenin Kapanışı; 3: Mutsuz Bilincin Yenilmesi: Yüceltmenin Baskıcı Çözülüşü; 4: Söylem Evreninin Kapanışı;
Tek-Boyutlu Düşünce. 5: Olumsuz Düşünme: Yenilmiş Başkaldırı Mantığı; 6: Olumsuz Düşünmeden Olumlu Düşünmeye: Teknolojik Ussallık ve Egemenlik Mantığı; 7: Pozitif Düşünmenin Utkusu;
Tek-Boyutlu Felsefe. Almaşıkların Şansı. 8: Felsefenin Tarihsel Üstenimi; 9: Kurtuluş Yıkımı; 10: Vargı.

Herbert Marcuse
Tek-Boyutlu İnsan
Çeviren: Aziz Yardımlı
4. baskı; 13,5 × 21,5 cm; 224 sayfa
ISBN 975 397 013 6 / 28 TL

Us ve Devrim

HERBERT MARCUSE

Hegel ve Toplumsal Kuramın Doğuşu

idea

“ALMAN İDEALİZMİ FRANSIZ DEVRİMİNİN KURAMI olarak adlandırılmıştır. Bunun anlamı Kant, Fichte, Schelling ve Hegel’in Fransız Devriminin kuramsal bir yorumunu sunmuş olmaları değil, ama felsefelerini büyük ölçüde Fransa’dan gelen meydan okumaya, devlet ve toplumun ussal bir temelde yeniden örgütlenmeleri yoluyla toplumsal ve politik kurumların bireyin özgürlük ve çıkarı ile uyumlu kılınmaları istemine bir karşılık olarak yazmış olduklarıdır. Terörü sert bir biçimde eleştirmelerine karşın, Alman idealistlerinin tümü de devrimi coşkuyla karşıladılar ve onu yeni bir dönemin şafağı olarak adlandırdılar. Ve tümü de temel felsefi ilkelerini devrimin ileri sürdüğü ideallere bağladılar.”

İÇİNDEKİLER: ANABÖLÜM I. HEGEL’İN FELSEFESİNİN TEMELLERİ. Giriş. 1. Toplumsal Tarihsel Ortam; 2. Felsefi Ortam; I. HEGEL’İN ERKEN TANRIBİLİMSEL YAZILARI; II. FELSEFE DİZGESİNE DOĞRU; 1. İlk Felsefi Yazılar; 2. İlk Politik Yazılar; 3. Töre Dizgesi; III. HEGEL’İN İLK DİZGESİ. 1.

Herbert Marcuse

Us ve Devrim

Hegel ve Toplumsal Kuramın Doğuşu
Çeviren: Aziz Yardımlı

Mantık; 2. Tin Felsefesi; IV. TINİN GÖRÜNGÜBİLİMİ; V. MANTIK BİLİMİ; VI. POLİTİK FELSEFE; VII. TARİH FELSEFESİ;

ANABÖLÜM II. TOPLUMSAL KURAMIN DOĞUŞU.

GİRİŞ: FELSEFEDEN TOPLUMSAL KURAMA; I. EYTIŞİMSEL TOPLUM KURAMININ TEMELLERİ. 1. Felsefenin Olumsuzlanması; 2. Kierkegaard; 3. Feuerbach; 4. Marx: Yabancılaşmış Emek; 5. Emek Ortadan Kaldırılması; 6. Emek Sürecinin Çözülmesi; 7. Marxist Diyalektik; II. POZİTİVİZMİN TEMELLERİ VE TOPLUMBİLİMİN DOĞUŞU. 1. Pozitif ve Negatif Felsefeler; 2. Saint-Simon; 3. Pozitif Toplum Felsefesi: Auguste Comte; 4. Pozitif Devlet Felsefesi: Friedrich Julius Stahl; 5. Diyalektiğin Toplumbilime Dönüşümü: Lorenz von Stein;

VARGI: HEGELCİLİĞİN SONU. 1. İngiliz Yeni-İdealizmi; 2. Diyalektiğin Düzeltilmesi; 3. Faşist ‘Hegelcilik’; 4. Hegel’e Karşı Nasyonal Sosyalizm.

Herbert Marcuse
Us ve Devrim
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 304 sayfa
ISBN 975 397 003 7 • 38 TL

Herbert Marcuse

Eros ve Uygarlık

Freud Üzerine

Felsefi Bir İnceleme

idea

Herbert Marcuse

Eros ve Uygarlık

Freud Üzerine Felsefi Bir İnceleme
Çeviren: Aziz Yardımlı

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSEL): POLİTİK ÖNSÖZ 1966. BÖLÜM I: OLGUSALLIK İLKESİNİN YÖNETİMİ ALTINDA: 1. Ruhçözümlemedeki Gizli Eğilim: Haz ilkesi ve olgusal ilkesi; Soysal ve bireysel baskı; Uygarlık ve istek: vazgeçmenin ussallaşması; **2. Baskılanmış Bireyin Kökeni (Özgeleşim):** Freud’un içgüdüler kuramındaki evreler; Nirvana ilkesinin olanaklı üstünlüğü; O, Ben, Üst-Ben; Yabancılaşmış emek ve performans ilkesi; Yoketme içgüdülerinin örgütleniş; Uygarlığın öldürücü eytişimi; **3. Baskıcı Uygarlığın Kökeni (Soygeleşim):** İlksel horda: ayaklanma ve egemenliğin yeniden kuruluşu; Suçluluk duygusunun ikili içeriği; Devrimin başarısızlığı; **4. Uygarlığın Eytışımi.** Uygarlığın yüceltme için istemi (eşseyselsizleştirme); Eros’un (yaşam içgüdüleri) zayıflaması: yokediciliğin salınması; Yabancılaşmanın tamamlanışı; **5. Felsefi Arasöz.** Batı felsefesi geleneğinde Freud’un uygarlık kuramı; Egemenlik mantığı olarak Logos; Aristoteles, Hegel, Nietzsche’de bengi geri-dönüş; Varlığın özü olarak Eros;

BÖLÜM II: OLGUSALLIK İLKESİNİN ÖTESİNDE; **6. Yerleşik Olgusalılık İlkesinin Tarihsel Sınırları:** Baskıcı-olmayan uygarlığa doğru içgüdüsel dinamik; **7. Düşlem ve Ütopya:** Usa karşı düşlem; Düşlemin gerçeklik değeri; Baskısız ve endişesiz yaşam imgesi; Olgun bir uygarlıktaki gerçek kurtuluş olanağı; **8. Orfeus ve Narsissus İmgeleri:** Baskıcı-olmayan uygarlık altında insan varoluşunun arketipleri; Prometheus’a karşı Orfeus ve Narsissus; Usun tiranlığına karşı, ölüme karşı Eros’un mitolojik savaşı; **9. Estetik Boyut:** Duyusallığın bilimi olarak estetik; Haz ve özgürlük, içgüdü ve ahlak arasında uzlaşma; Baumgarten, Kant ve Schiller’in estetik kuramları; Baskıcı-olmayan bir kültürün öğeleri; Çalışmanın oyuna dönüşmesi; **10. Eşseyselliğin Eros’a Dönüşmesi:** Egemenliğin ortadan kaldırılması; Eşseyselliğin Eros’a “öz-yüceltmesi”; **11. Eros ve Thanatos:** Yeni us düşüncesi: doyum ussallığı; Libidinal ahlak; **SONSÖZ: Yeni-Freudcu Revizyonizmin Eleştirisi**

Herbert Marcuse
Eros ve Uygarlık
Çeviren: Aziz Yardımlı
3. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 200 sayfa
ISBN 975 397 019 6 / 18 TL

Plutark

Yaşamlar — 1

THESEUS VE ROMULUS
LİKURGUS VE NUMA
SOLON VE POPLICOLA

Çeviren: Meriç Mete

Plutark İS birinci yüzyılın ortalarında, imparator Cladius'un egemenliği sırasında, Boeoteia'nın Kuzey bölgesinde küçük bir kent olan Khaeronea'da doğdu (yaklaşık İS 46). Orta durumlu ve yüksek kültürlü bir aileden geliyordu. Genel kültürel bir eğitim aldı. O günlerde hem Yunanlılar hem de Romalılar için en çekici üniversite kent olan Atina'da okudu. Bir Aristotelesçi olan ve Atina'ya yerleşmeden önce İskenderiye'de dersler veren Mısırlı Ammonius'un öğrencisi oldu. Kentine geri döndükten sonra, Plutark kent bölgenin Roma valisine temsil etme görevine seçildi. Yazılarında anlaşıldığı gibi, Yunanistan'da birçok yeri gezmiş, Anadolu, Mısır ve İtalya'ya yolculuklar yapmıştır. Aslında yaşamı konusunda bilgilerin çoğu için de kaynak kendi yazılarıdır. Roma'da belli kamu işleri ile görevlendirildi ve bu nedenle Demosthenes'e sunuş yazısında kendisinin belirttiği gibi Latin dilini öğrenecek zaman bulamadı. Ama Yunan dili Roma'da yazın sanatı ile ilgilenen ve görgülü insanların diliydi, ve kent eğitilmiş Yunanlılara, özellikle felsefecilere kucaklarını açmıştı. Bir Yunan

felsefecisi ve Platonist olarak, Plutark, tıpkı kendi ülkesinde küçük ama seçkin yakınlar ve dostlar çevresinde yaptığı gibi, Roma'da da konferanslar verdi. Gününün önde gelen Romalıları arasında büyük bir tanışıklık çevresi oluşturdu ve bunu korudu. Dünyanın politik özeğindeki insanların kafalarını dolduran sorular ile tanıştı. Atina eğitiminden, çeşitli yolculuklardan, diplomatik görevlerden, ılımlı bir yazınsal ünden ve Roma'da uzun bir kalıştan sonra, Plutark kitapları, notları, konferansları, denemeleri ve dingin ve uygar felsefesi ile küçük kır evine çekilmiş ve orada yerel devlet işleri ve komşu Delfi'deki belli dinsel görevler tarafından pek bölünmeyen boş zamanını kullanarak konferans ve denemelerinin taslaklarını geliştirmiş görünür. Bunlar *Moralia* ortak adı altında günümüze ulaşmıştır. Yine o sırada, ona başlıca ününü kazandıran yapıtını — *Yunanlıların ve Romalıların Yaşamları* — tamamladı.

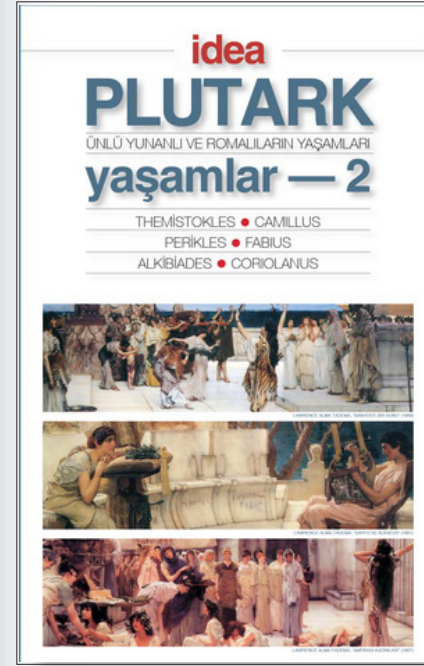
Plutark

Yaşamlar — 1

Çeviren: Meriç Mete

2. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 224 sayfa

ISBN 975 397 091 1 (TÜKENDİ; YENİDEN BASILACAK)

Plutark

Yaşamlar — 2

THEMİSTOKLES VE CAMİLLUS
PERİKLES VE FABIUS MAXİMUS
ALKİBADES VE CORİOLANUS

Çeviren: Meriç Mete

Plutark Roma imparatorları Nero, Domitian ve Trajan'ın hükümlerinde sırasında yaşadı, ve dünyadan İS 120 yıllarında ayrıldığına göre, Hadrian'ın imparatorluk tahtına çıkışına sevinçle tanık olmuş olmalıdır. Dünyası o yaşarken sürekli olarak iyileşmişti ve şimdi ikinci altın çağına giriyordu.

Yaşamlar'dan günümüze ulaşanların sayısı ellidir. Yirmi iki koşut *Yaşam* çiftinden on sekizi Karşılaştırma ile sonlanır. Bunların dışında dört tek Yaşam daha vardır: Artaxerxes, Aratus, Galba, ve Otho. Çiftlerden birinin kendisi çifttir (Caius Gracchus ve Tiberius Gracchus'u Plutark Agis ve Kleomenes ile karşılaştırır). Bu yazılarda şimdi yitip olan on iki *Yaşam*'ın izleri vardır. Bulunan yapıtlar şunlardır:

- 1-2. THESEUS; ROMULUS; KARŞILAŞTIRMA
- 3-4. LİKURGUS; NUMA POMPİLİUS; KARŞ.
- 5-6. SOLON; POPLICOLA; KARŞ.
- 7-8. THEMİSTOKLES; CAMİLLUS
- 9-10. PERİKLES; FABIUS; KARŞ.
- 11-12. ALKİBADES; CORİOLANUS; KARŞ.
- 13-14. TİMOLİON; AEMİLİUS PAULUS; KARŞ.
- 15-16. PELOPİDAS; MARCELLUS; KARŞ.
- 17-18. ARİSTİDES; MARCUS CATO; KARŞ.

- 19-20. FİLOPOEMEN; FLAMİNİUS; KARŞ.
- 21-22. PYRRHUS; CAIUS MARIUS
- 23-24. LYSANDER; SYLLA; KARŞ.
- 25-26. KİMON; LUCULLUS; KARŞ.
- 27-28. NİKİAS; CRASSUS; KARŞ.
- 29-30. SERTORIUS; EUMENES; KARŞ.
- 31-32. AGESİLAUS; POMPEY; KARŞ.
- 33-34. ALEXANDER; SEZAR
- 35-36. FOKİON; GENÇ CATO
- 37-38. AGİS VE KLEOMENES;
- 39-40. TİBERİUS GRACCHUS ve CAIUS GRACCHUS; KARŞ. (DÖRTLÜ)
- 41-42. DEMOSTHENES; CİCERO; KARŞ.
- 43-44. DEMETRİUS; ANTONY; KARŞ.
- 45-46. DİON; MARCUS BRUTUS; KARŞ.
47. ARATUS
48. ARTAXERXES
49. GALBA
50. OTHO

En eski ve en güvenilir elyazmalarından biri Loire Müzesi'nin Fransız Bölümünde St. Germanides-Prés manastırının kütüphanesinde bulunan Codex Sangermanensis'tir. 10'uncu yy'dan kalan bir parşömen olan bu elyazması *Yaşamlar*'dan yalnızca on beşini kapsar.

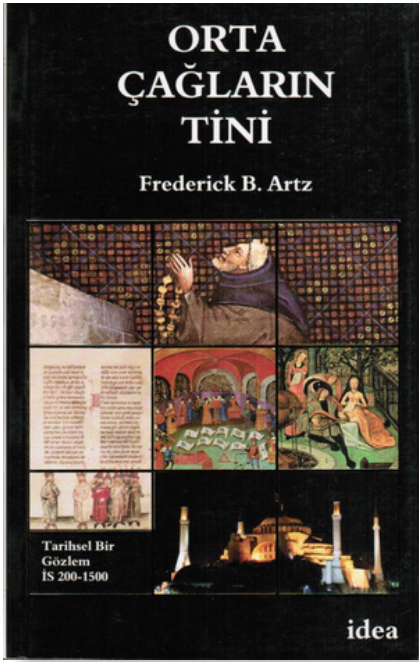
Plutark

Yaşamlar — 2

Çeviren: Meriç Mete

2. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 240 sayfa

ISBN 975 397 093 5 (TÜKENDİ; YENİDEN BASILACAK)

Frederick B. Artz

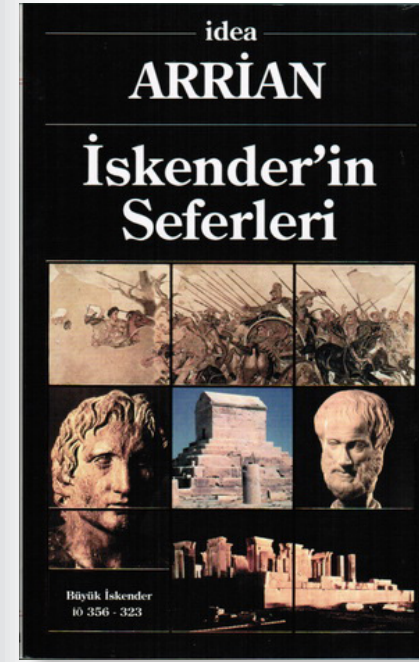
Ortaçağların Tini
Tarihsel Bir Gözlem
İS 200-1500

Çeviren: Aziz Yardımlı

İÇİNDEKİLER: ANABÖLÜM BİR. DOĞUNUN ÜSTÜNLÜĞÜ: **BÖLÜM I. Ortaçağ Hıristiyanlığının Klasiksel Temelleri:** 1. YUNAN-ROMA DÜNYASINDA GELENEKSEL DİN; 2. FELSEFENİN ETKİSİ; 3. GİZEM DİNLERİ; **II. Ortaçağ İnançının Yahudi ve Erken Hıristiyan Kaynakları:** 1. YAHUDİLİK VE ESKİ AHİT; 2. DİASPORA VE YAHUDİ FİLON; 3. YENİ AHİT VE HIRİSTİYANLIĞIN BAŞLANGIÇLARI; **III. Patristik Çağ, 2'nci — 5'inci Yüzyıllar:** 1. KİLİSENİN YUNAN BABALARI; 2. KİLİSENİN LATİN BABALARI; 3. HIRİSTİYAN ŞİİR, SANAT VE MÜZİKİN BAŞLANGIÇLARI; **Bizans Uygarlığı:** 1. BİZANS UYGARLIĞININ DOĞASI; 2. KİLİSE VE İLİM; 3. YAZIN, SANAT, MÜZİK; 4. BİZANS'IN ETKİSİ; **V. İslam Uygarlığı:** 1. İSLAM'IN DOĞASI; 2. EĞİTİM, YASA, FELSEFE, VE BİLİM; 3. YAZIN, SANAT, VE MÜZİK; 4. İSLAM VE BATI; **VI. Latin Batı, 5'inci —10'uncu Yüzyıllar:** 1. KLASİKLERİN BATIDA SAKLANMASI; 2. KLASİKSEL VE PATRİSTİK İLMİN İLETİCİLERİ; 3. ŞİİR VE TARİH; 4. SANAT

VE MÜZİK; **ANABÖLÜM İKİ:** BATININ YENİDEN DİRİLİŞİ, 1000-1500: **BÖLÜM VII. İlim (I):** 1. YENİ BİR YAŞAMA DÜRTÜ; 2. BİLİM VE UYGULAYIMBİLİM; 3. ANSELM'DEN FICINO'YA FELSEFE; **VIII. İlim (II):** 1. ORTAÇAĞ POLİTİK VE TOPLUMSAL DÜŞÜNCEİNİN ARKATASARLARI; 2. ANA POLİTİK VE TOPLUMSAL DÜŞÜNCE AKIMLARI, 1000-1500; 3. ORTAÇAĞ OKULLARI; 4. ÜNİVERSİTELERİN DOĞUŞU; **IX. Yazın (I):** 1. EPİK GELENEĞİ; 2. LİRİK ŞİİR; 3. ŞOVALYE ROMANSI; **X. Yazın (II):** 1. TİYATRO; 2. FABLIAUX VE NOVELLE; 3. TARİH, YAŞAMÖYKÜSÜ VE VAAZLAR; 4. SİMGESEL YAZIN; **XI. Sanat ve Müzik.** 1. ROMANESK SANAT; 2. GOTİK SANAT; 3. İTALYA'DA YENİLİK; 4. MÜZİK; **XII. Temelde Yatan Tutumlar:** 1. GİZEMCİLERİN YOLU; 2. HÜMANİSTLERİN İLGİLERİ; **Sonsöz:** 1. YÜZYILDAN YÜZYILA ORTA ÇAĞLAR; 2. ORTA ÇAĞLARDAN MODERN ZAMANLARA GEÇİŞ.

Frederick B. Artz
Orta Çağların Tini
Çeviren: Aziz Yardımlı
2. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 400 sayfa
ISBN 975 397 033 1 / 38 TL

Arrian

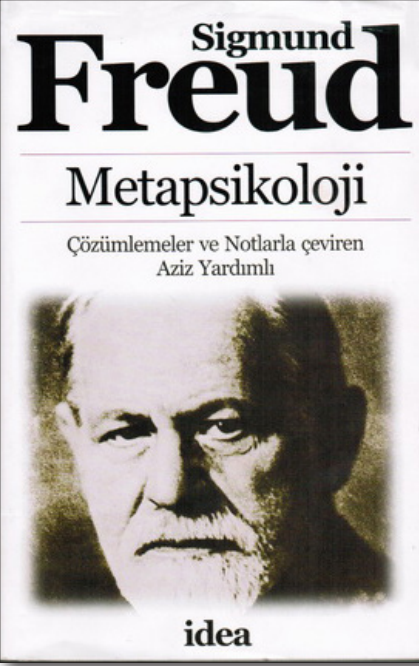
İskender'in Seferleri

Çeviren: Meriç Mete

“PTOLEMİ'NİN YA DA ARİSTOBULUS'un kendi tarihlerinde İskender üzerine aynı şeyleri anlattıkları yerde, bunların doğruluğu varsayımı üzerine ilerledim. Ama olgularının ayrıldığı yerde, hem daha güvenilir hem de daha ilginç olduğunu düşündüğüm noktaları seçtim. Gerçekte, İskender'in yaşamı üzerine daha başka anlatılar da vardır. Aslında, hakkında birbirleri ile böylesine çelişen bu kadar çok yazarın bulunabileceği bir başka tarihsel karakter daha yoktur. Bununla birlikte, Ptolemi ve Aristobulus'un bu konu üzerine en güvenilir yazarlar olduklarına inanıyorum, çünkü Aristobulus İskender'in seferlerine katıldı, ve Ptolemi ise bu üstünlüğü paylaşmanın yanısıra kendisi bir Kraldı, ve bir Kral için yalan söylemek başka herhangi birinden daha yüz kızartıcıdır. Dahası, bu insanlar yazarken İskender ölmüştü. Bu yüzden ikisinin de üzerinde hiçbir baskı yoktu, ve olguların çarpıtılmasından bir kazançları olamazdı. İskender üzerine başka yazarların kimi anlatılarında kendi içlerinde ilginç olduklarını ve bütünüyle güvenilir olmaz olduklarını düşündüğüm bölümleri

çalışmama kattım, ama yalnızca İskender hakkında söylenen masallar olarak. Eğer daha şimdiden başka pekçok tarihçi bu alanda yazmışken niçin benim de aynı şey yapmayı istediğime şaşırınlar olursa, onlardan şaşkınlıklarını ilkin öncellerimin çalışmalarını ve arkadan benimkini okuduktan sonra göstermelerini isteyeceğim.”

Arrian
İskender'in Seferleri
Çeviren: Meriç Mete
1. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 256 sayfa
ISBN 975 397 095 1 / 26 TL

“Usun üzerinde hiçbir yetke yoktur.”
“Es gibt keine Instanz über der Vernunft.”
 Sigmund Freud, *Bir Yanılsamanın Geleceği*

Sigmund Freud

Metapsikoloji

Çeviren: Aziz Yardımlı

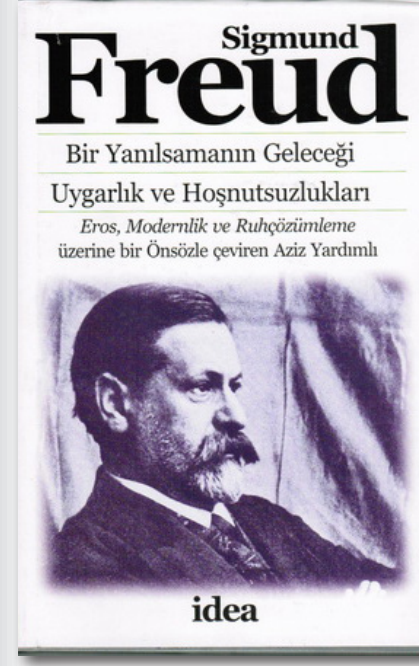
1inci Basım

İÇİNDEKİLER:

- RUHSAL OLAYLARIN İKİ İLKESİ ÜZERİNE FORMÜLASYONLAR (1911)
Formulierungen über die zwei Prinzipien des psychischen Geschehens
Formulations on the Two Principles of Mental Functioning
- RUHÇÖZÜMLEMEDE BİLİNÇALTI ÜZERİNE BİR NOT (1912)
Einige Bemerkungen über den Begriff des Unbewußten in der Psychoanalyse
A Note On The Unconscious In Psychoanalysis
- NARSİSSİZM ÜZERİNE BİR GİRİŞ (1914)
- İÇGÜDÜLER VE YAZGILARI (1915)
 BASKI (1915)
- BİLİNÇALTI (1915)
 I. Bilinçaltının Aklanması
 II. Bilinçsiz Çok Anlamlılığı ve Yersel Bakış Açısı
 III. Bilinçsiz Duygular
 IV. Baskının Topografi ve Dinamiği
 V. Bç.siz Dizgesinin Tikel Özellikleri
 VI. İki Dizgenin İletişimi
 VI. Bilinçsiz Tanısı

- DÜŞLER KURAMINA METAPSİKOLOJİK BİR EK (1917 [1915])
- YAS VE MELANKOLİ (1917)
- HAZ İLKESİNİN ÖTESİNDE (1920)
- EGO VE İD (1923)
 Önsöz
 I. Bilinç ve Bilinçaltı
 II. Ben ve O
 III. Ben ve Üst-Ben (Ben İdeali)
 IV. İçgüdülerin İki Sınıfı
 V. Benin Bağımlılıkları
- MAZOŞİZMİN EKONOMİK SORUNU (1924)
- ‘GİZEMLİ BLOKNOT’ ÜZERİNE BİR NOT (1925)
- YADSIMA (1925)

Sigmund Freud
 Metapsikoloji
 Çeviren: Aziz Yardımlı
 1. baskı; 14 x 22 cm; 216 888 sayfa
 ISBN 975 397 080 3 (KALIN KAPAK) / 34 TL

“Nasıl ilerliyoruz! Orta Çağlarda Beni yakarlardı. Şimdi kitaplarımı yakmakla yetiniyorlar.”

Sigmund Freud

Bir Yanılsamanın Geleceği
 Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları

Çeviren: Aziz Yardımlı

1inci Basım

“[i]nsan ilişkilerinin zora başvurmadan ve içgüdüleri bastırmaktan vazgeçen ve böylece uygarlığa bağlı doyumsuzluk kaynaklarını kaldıran bir yeniden düzenlenmesi olanaklı olmalıdır, öyle ki iç geçimsizlik tarafından rahatsız edilmeksizin insanlar kendilerini gönencin ve ona bağlı hazzın kazanımına verebilsinler. Bu altın çağ olacaktır ama böyle bir durum edimselleşmesinin olanaklı olup olmadığı sorgulanabilir.”

Freud'un uygarlık kuramı evrensel bir insan doğası varsayımı üzerine dayanır, ve — Platon'dan Hegel'e klasik tinin bakış açısı ile uyum içinde — insan tüm doğal/kültürel ayrımlarının üstünde ve ötesinde *duyusal*, *duygusal* ve *ussal* bir bütün olarak alınır. İnsanlığın tüm düşmanca bölünmelerinden sorumlu olan 'kültürel' karşıtlıklar gerçekte insanın henüz eksiksiz insana gelişmediğini, henüz *duyusal* ve *ussal* doğasının kendisini baskıladığını anlatırlar.

Freud hemen hemen düşünen herkesin özgürlük adına despotik ideolojiye sarılmaktan daha iyisini bilmediği yirminci yüzyıl Avrupasında şiddete ve baskıya

yalnızca Us adına ve hiçbir ideoloji ile pazarlık etmeden karşı çıkmayı göze alan *biricik* düşünürdü. Tüm duraksamalarına karşın, Freud çalışması ile modern dönemde Eros'un insanın özsel belirgenimi olduğu kanısını güçlendirdi.

Onun için Eros “varlığının özü”dür, ve Eros'un “amacı” “çoktan bir yapma”dır (*Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları*, V). “[U]ygarlık bireyleri [ve] ulusları daha büyük bir birliğe, insanlık birliğine kaynaştırmayı isteyen Eros'un hizmetindeki bir süreçtir” (VI).

Freud'un bakış açısı gölgesinde yaşadığı nihilist ve pozitivist düşünce akımlarına karşın en sonunda kötümser bir bakış açısı değildi. Kesinlikle Erosun yenik düşeceğini ileri sürmedi. Ruhçözümlemenin varsayımı bireyin ve onun toplumunun iyileşebileceğine duyulan su götürmez inançtı ve Freud bu inancı bir bilim düzeyine yükseltmeye çalıştı. Freud Batıyı Eros ile karşıtlık içinde gördü. Ama hiçbir zaman Batı kültürünü insan doğasının son görüngüsü olarak görmedi.

Sigmund Freud
 Bir Yanılsamanın Geleceği • Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları
 Çeviren: Aziz Yardımlı
 1. baskı; 14 x 22 cm; 200 sayfa
 ISBN 975 397 078 X (KALIN KAPAK) / 26 TL

“Ruhçözümleme özde sevgi yoluyla iyileştirmedir.”
Carl Jung’a bir mektuptan, 1906

Sigmund Freud

Eşeysellik Üzerine Üç Deneme

Çeviren: Aziz Yardımlı

1inci Basım

“Ayrıca anımsanmalıdır ki eşeyssel yaşamın tüm insan etkinlikleri için öneminin vurgulanması ve eşeysellik kavramının burada girilen genişletilmesi ruhçözümlemeye karşı direnç için en güçlü güdüyü sağlamışlardır. Kulağa etkileyici gelen belgiler aramada kimileri işi ruhçözümlemenin ‘tüm-eşeysseliğinden’ söz etme ve ona ‘herşeyi’ eşeysellik yoluyla açıkladığı gibi saçma sapan bir suçlamada bulunma noktasına dek varmışlardır. Eğer kendimiz duygusal etmenlerin kafa karıştırıcı ve unutkanlık yaratıcı etkinliklerini unutabilecek olsaydık, bütün bunlara hayret edebilirdik. ... Eşeysellik kavramının çocukların ve sapıklar denilen kişilerin çözümlemesi tarafından zorunlu kılınan ‘genişletilmesi’ne gelince, daha yüksek bir duruş noktasından ruhçözümlemeye küçümseme ile bakan herkesin ruhçözümlemenin genişletilmiş eşeysseliğinin tanrısal Platon’un Eros’u ile nasıl yakından çakıştığını anımsaması gerekir.”

İÇİNDEKİLER: 1 EŞEYSEL SAPINÇLAR: (1) EŞEYSEL NESNE AÇISINDAN SAPMALAR; (A) Evrilme; (B) Eşeysellikte Olgunlaşmamış Kişiler ve Eşeyssel Nesnelere Olarak Hayvanlar; (2) EŞEYSEL HEDEF AÇISINDAN SAPMALAR; (A) Anatomi Yayımları; (B) Ön Eşeyssel Hedeflerin Saplantıları; (3) Genel Olarak Sapıklıklar; (4) Sinirsel Eşeyssel İlgüdü; (5) Bölümsel İlgüdüler ve Erotojen Bölgeler; (6) Ruhsal-Sinirsel Sapık Eşeysseliğin Görünürdeki Başatılığının Açıklaması; (7) Eşeysseliğin Çocuklu Karaktere Anıştırma; **II ÇOCUK EŞEYSELLİĞİ:** [1] Çocuklukta Eşeyssel Gizli Dönem ve Kesintileri; Çocukluk Eşeysseliğinin Anlatımları; [3] Çocuk Eşeysseliğinin Eşeyssel Hedefi; Masturbasyon İle Eşeyssel Anlatım; [5] Çocukluk Eşeyssel Araştırmaları; [6] Eşeyssel Örgütlenişin Gelişim Evreleri; [7] Çocuk Eşeysseliğinin Kaynakları; **III ERİNLİK DÖNÜŞÜMLERİ:** [1] Genital Bölgelerin Birincilliği ve Ön-Haz; [2] Eşeyssel Uyarı Sorunu; [3] Libido Kuramı; [4] Erkek ve Kadın Ayrışması; [5] Nesne Bulma; Özet.

Sigmund Freud
Eşeysellik Üzerine Üç Deneme
Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; 14 x 22 cm; 134 sayfa
ISBN 975 397 085 4 (KALIN KAPAK) / 18 TL

Raymond Fancher

Ruhbilimin Öncüleri

Çeviren: Aziz Yardımlı

2inci Basım

“Çağdaş ruhbilimin temelinde üç yüzyıldan daha uzun bir süreli araştırma ve kurgu birikim yatar — her zaman özgün, sık sık gözüpük, zaman zaman yanlış. Bu kitap Descartes’tan Skinner’e hayranlık verici bir bireyler galerisi içinden bu saygın bilimin evrimini izlemektedir.

Öncülerden kimileri özenli deneyicilerdi: — Erken bir yaşta sinir dürtüsünün hızını ölçebilen bir alet geliştiren ve bundan birkaç yıl sonra insan görüşünün doğası üzerine dikkate değer bir araştırmalar dizisine girişen Hermann Helmholtz.

— Sindirim fizyolojisi alanındaki anıtsal çalışmaları koşullu tepkenin bulunuşuna ve modern davranışçılığın kuruluşuna götüren Ivan Pavlov.

— Nörolojik bir anlık modeli geliştirme düşüncesi ile başlayan ve çok geçmeden ruhçözümleme pankartı altında eksiksiz bir entellektüel devrim başlatan Sigmund Freud.

Bu renkli yorumda, çağdaş ruhbilimin öncülerinin çalışmalarının ışığı altında görülen ruhbilimin tarihi dolaysızca ve heyecan vererek şekillenir. Bu özsel arkatasarı sağlayan “Ruhbilimin Öncüleri”

tüm ölçün ruhbilim derslerine değerli bir ek çalışmadır..”

RAYMOND E. FANCHER Kanada, Ontario’da York Üniversitesinden yardımcı profesördür. Ayrıca Sigmund Freud üzerine başarılı bir yorumsal yaşamöyküsü olarak “Psychoanalytic Psychology” başlıklı bir çalışması daha vardır.

Raymond Fancher
Ruhbilimin Öncüleri
Çeviren: Aziz Yardımlı
2. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 320 sayfa
ISBN 975 397 014 5 / 30 TL

EINSTEIN Özel ve Genel Görelilik Kuramı

Görelilik Kuramı: Felsefesiz Bilim
üzerine bir Önsöz ile çeviren
Aziz Yardımlı

idea

Albert Einstein bütün bir tarihin en popüler fizikçisidir. Pozitivist öncüllerine karşın, sonuna dek belirlenimciliği, nedenselliği, bilimsel nesnellliği, tek bir sözcükle, Usu savunduğunu ileri sürdü. Bu tutumu pek çok insanı usdışının ussal olduğuna inanmaya götürdü. Einstein Uzay ve Özdeğin sonlu ve süreksiz, ve Zamanın parçalı olduğunu buldu, ve buluşunu görgücü David Hume'un felsefeye yaptığı "ölümsüz hizmet" temelinde gerçekleştirdi. Bu pozitivistimize göre, örneğin kavramsal nokta boyut kazanarak görgüleşir, ds , dx , dy vb. sonsuz küçüklük olarak değil ama "çok küçük bir sayı" olarak geçerlidir. Görelilik kuramının sezgi-ötesi karakterine göre uzay bükülebilir, uzayabilir ya da kısalabilir, her bir tikel uzay noktası için tikel bir zaman kısıpı vardır, ve evrensel "Şimdi" yoktur. Einstein yaşamı boyunca Quantum kuramının Kopenhag yorumuna karşı savaştı. Ve bunu tam olarak kendisinin görgücü indeterminizmi aklayan 'felsefi' temelleri üzerinde yaptı. Yalnızca 1905'te değil, 1950'de de "kavramların görgücülüğün temelinden *a priori*nin yüksekliklerine çıkarılmasının zararlı olduğuna inanıyorum" diyordu.

"Bir çubukla ölçülen P ve P' arası uzaklık çok küçük ds sayısı olacaktır."
Einstein, *Özel ve Genel Görelilik Kuramı*, § 25.

Albert Einstein Özel ve Genel Görelilik Kuramı

Çeviren: Aziz Yardımlı
2nci Basım

İÇİNDEKİLER (BÖLÜMSSEL): Birinci Bölüm. Özel Görelilik Kuramı Üzerine: §1 Geometrik Önermenin Fiziksel İçeriği; §3 Klasik Mekanikte Uzay ve Zaman; §5 Görelilik İlkesi (Dar Anlamda); §7 Işığın Yayılım Yasasının Görelilik İlkesi İle Görünürdeki Bağdaşmazlığı; §8 Fizikte Zaman Kavramı; §9 Eşzamanlılığın Göreliliği; §10 Uzaysal Uzaklık Kavramının Göreliliği; §12 Devinen Çubukların ve Saatlerin Davranışı; §17 MINKOWSKI'nin Dört Boyutlu Uzayı; **İkinci Bölüm. Genel Görelilik Kuramı Üzerine:** §18 Özel ve Genel Görelilik İlkesi; §20 Süredurumlu ve Ağır Kütlelerin Eşitliği; §21 Klasik Mekanik ve Özel Görelilik Kuramının Temelleri Ne Ölçüde Elverişsizdir?; §23 Çevrinen Bir Gönderme Cismi Üzerinde Saatlerin ve Cetvellerin Davranışı; §24 ÖKLİDES Sürekli ve ÖKLİDES-dışı Sürekli; §27 Genel Görelilik Kuramının Uzay-Zaman Sürekli Bir ÖKLİDES Sürekli Değildir; **Bütün Olarak Evren Üzerine İrdelemeler:** §30 NEWTON Kuramının Kozmolojik Güçlükleri; §31 Sonlu ve Gene de Sınırsız Bir Evrenin Olanağı; §32 Genel Görelilik Kuramına Göre Uzayın Yapısı.

Albert Einstein
Özel ve Genel Görelilik Kuramı
Çeviren: Aziz Yardımlı
2. baskı; 13,5 x 19,5 cm; 152 sayfa
ISBN 975 397 025 0 / 20 TL

KAPALI DÜNYADAN SONSUZ EVRENE ALEXANDRE KOYRÉ

idea

"İki dünya: Bu iki gerçeklik demektir, ya da gerçekliğin yokluğu."
"Two worlds: This means two truths. Or no truth at all."
Alexandre Koyré, *Newtonian Studies*

Alexandre Koyré Kapalı Dünyadan Sonsuz Evrene

Çeviren: Aziz Yardımlı
1inci Basım

Koyré sıradan bilincin pozitivist/popüler 'bilim' anlayışını ciddiye almadı. Ona göre — ve tüm felsefeye göre — bilim *a priori* üretilir. Kavram deneyimin, gözlemin, araştırmanın vb. *a priorisidir* ve kavramsız deneyim, gözlem, araştırma, olgu vb. olanaklı değildir. Evren ona ancak onda kendi kendisini bulmak için yaklaşan *usa* yanıt verir. Ancak onda bir kavramlar ve yasalar dizgesi, bir kozmoz, düzenli, ussal, bilinebilir bir yapı bulmak için yaklaşan bilimciye gizlerini açar. Bilimsel *usun* nesnesi — evren — kuramsız, mantıksız, usdışı bir olgular yığını, kavramsal belirlenimden soyutlanmış bir görüngü öbekleşmesi değildir. Tersine, olgu, görüngü kavram tarafından *belirlenir*, ve kurama uyar. Bu yüzdendir ki olgunun (deney ve gözlemin) kuramı doğrulaması yalnızca dışsaldır.

İÇİNDEKİLER:
SUNUŞ
1. Gökyüzü ve Göklere
CUSALI NICHOLAS VE MARCELLUS PALINGENIUS
2. Yeni Gökbilim ve Yeni Metafizik
N. KOPERNİK, TH. DIGGES, G. BRUNO, W. GILBERT
3. Yeni Metafizığe Karşı Yeni Gökbilim

JOHANNES KEPLER'İN SONSUZLUĞU REDDEDİŞİ
4. Daha Önce Hiç Görülmemiş Şeyler ve Hiç Düşünülmemiş Düşünceler
DÜNYA UZAYDA YENİ YILDIZLARIN KEŞFİ VE UZAYIN ÖZDEKSELLEŞTİRİLMESİ
Galileo ve Descartes
5. Belirsiz Uzam ve Sonuz Uzay
DESCARTES VE HENRY MORE
6. Tanrı ve Uzay, Tin ve Özdek
HENRY MORE
7. Saltık Uzay, Saltık Zaman ve Tanrı ile İlişkileri
MALEBRANCHE, NEWTON, VE BENTLEY
8. Uzayın Tanrısallaştırılması
JOSEPH RAPHSON
9. Tanrı ve Dünya
UZAY, ÖZDEK, ETHER VE TİN
Isaac Newton
10. Saltık Uzay ve Saltık Zaman
TANRININ EYLEM ÇERÇEVESİ
Berkeley ve Newton
11. İş-Günü Tanrısı ve Sabbath'ın Tanrısı
NEWTON VE LEIBNIZ

Alexandre Koyré
Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; 13,5 x 21,5 cm; 243 sayfa
ISBN 975 397 070 6 / 26 TL

James Clerk Maxwell

Özdek ve Devim / Matter and Motion
Doğada Olgusal Andırımlar Var Mıdır?
Ether
Uzaktan Eylem
Çeviren: Aziz Yardımlı

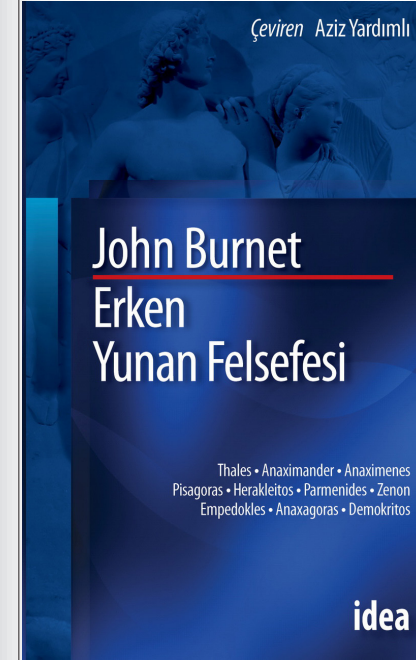
JAMES CLERK MAXWELL (1831-1879) İskoçyalı bir fizikçi ve matematikçi idi. Michael Faraday'ın deneysel çalışmaları üzerine dayanarak, ve onları matematiksel yöntemler ile çözümlenerek, elektromanyetik dalgaların varoluşunu çıkarsadı ve daha önce ilişkisiz olarak görülen elektrik, manyetizma ve optik fenomenlerini elektromanyetik alanın anlatımları olarak kapsayan tek bir Elektromanyetik Kuram içinde dizgeselleştirdi. Maxwell'in gazların kinetiği üzerine çalışması termodinamiğin bir bölümü oldu ve Maxwell-Boltzmann dağılımının geliştirilmesine götürdü. Optik üzerine araştırmaları 1861'de ilk dayanıklı renkli fotoğrafın üretilmesinde sonuçlandı.

Maxwell'in Elektromanyetik Kuramı elektriksel ve manyetik alanların uzayda dalgalar biçiminde ve ışık hızı ile yayıldıklarını, aracasız eylem kuramının usdışı olduğunu, ve elektromanyetik dalgaların ether ya da ne olursa olsun herhangi bir özdeksel alanın değişimleri olduğunu gösterdi. 1860-65 yılları arasında bilimsel etkinliğinin en üretken dönemini yaşadığı King's College'de

bir 1862 konuşmasında şunları bildirdi: "Işığın elektriksel ve manyetik fenomenlerin nedeni olan aynı ortamın enlemesine dalgalanmalarından oluştuğu vargısından kaçınmamız güçtür" Problem üzerine çalışmaları sürdürürken 1864'te "Dinamik Elektromanyetik Alan Kuramı" başlıklı makalesinde şunları yazdı: "Sonuçların bağdaşması ışığın ve manyetizmanın aynı tözün değişimleri olduklarını, ve ışığın alan içinden elektromanyetik yasalara göre yayılan bir elektromanyetik etkinlik olduğunu gösteriyor görünür"

Maxwell'in "Özdek ve Devim"i mekanik üzerine şimdiye dek yazılmış en güzel temel bilimsel çözümlenmelerden biri olarak kabul edilir. Fizik biliminin temel kavramları ile başlayarak evrensel gerçekimi kuramına doğru açılan çalışma **olasılığı değil gerçekliği, yaklaşıklığı değil sağınılığı, tahmini değil ama bilgiyi** hedeflemesinde Bilimin ussal karakterini tüm zamanların en başarılı bilim insanlarının birinin yönteminde sergiler.

James Clerk Maxwell
Özdek ve Devim (Türkçe-İngilizce)
Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; 22,5 x 16,5 cm; 168 sayfa
ISBN 975 397 023 4 / 15 TL

John Burnet

Erken Yunan Felsefesi
Çeviren: Aziz Yardımlı

İÇİNDEKİLER: GİRİŞ; BÖLÜM I. MİLETUS OKULU; II. BİLİM VE DİN; III. EFESLİ HERAKLEİTOS; IV. ELEALİ PARMENİDES; V. AKRAGASLI EMPEDOKLES; VI. KLAZOMENALİ ANAXAGORAS; VII. PİSAGORCULAR; VIII. GENÇ ELEATİKLER; IX. MİLETUSLU LEUKİPPUS; X. SEÇMECİLİK VE TEPKİ

"Amacım erken İyonyalı öğretmenler ile dünyaya yeni bir şeyin — bilim dediğimiz şeyin — geldiğini ve ilkin onların Avrupa'nın o günden bu yana izlediği yolu saptamış olduklarını göstermek olmuştur, öyle ki bilimin 'dünya üzerine Helenik yolda düşünmek' olduğunu söylemek onun yeterli bir betimlemesidir. Bu nedenledir ki bilim Yunanistan'ın etkisi altına girmiş olan halklar arasında olmanın dışında hiçbir zaman varolmamıştır.

"Anımsanmalıdır ki bilim ve felsefe başladığı zaman dünya daha şimdiden çok yaşlıydı. Özel olarak Ege Denizi Neolitik çağdan başlayarak yüksek bir uygarlığın, Mısır ya da Babil uygarlıkları kadar eski,

ve önemli olan pekçok noktada ikisinden de üstün bir uygarlığın yeri olmuştur. Sonraki günlerin Yunan uygarlığının başlıca bunun yeniden dirilmesi ve sürdürülmesi olduğu her gün daha büyük bir açıklık kazanmaktadır.

...
"Yapıtlarını inceleyeceğimiz insanların her birinin bir İyonyalı olması dikkate değer bir olgudur. Yalnızca Akragaslı Empedokles bu kuralın dışındadır ve bu kural dışı belki de gerçekte olmaktan çok görünürdedir." — **John Burnet.**

John Burnet
Erken Yunan Felsefesi
Çeviren: Aziz Yardımlı
1. baskı; 13,5 x 19,5 cm; Ykış. 250 sayfa
ISBN 975 397 103 4 / YAYIMA HAZIRLANIYOR

İÇİNDEKİLER:

- I LUTHER:** 1. Roma Üzerine Saldırı; 2. Almanya'nın Durumu;
II V. CHARLES: III UTKU YILLARI;
 1. Lutheranizmin İlerlemesi; 2. Zwingli;
 3. V. Charles'ın Savaşları;
IV RADİKALLER: V ALMANYA'NIN DIŞI;
 1. Güney; 2. Batı; 3. Kuzey; 4. Doğu;
VI YANLARIN BELİRLENMESİ:
 1. Protestanlığın Doğuşu;
 2. Bir Çözüm İçin Arayış;
VII ROMA'NIN YENİDEN DİRİLİŞİ;
 1. Katolik Reform 141; 2. Karşı Reformasyon; 3. Jesuitler ve Yeni Papalık
VIII CALVIN: 1. Kalvinizmin Anlamı; 2. Cenevre'de Reformasyon; 3. Kalvinizmin Yayılması;
IX SAVAŞ VE BARIŞ: 1. V. Charles'ın Utkusu; 2. V. Charles'ın Yenilmesi; 3. Bir Çağın Sonu;
X ÇAĞ: 1. Dinsel Devrim; 2. Sanat, Yazın ve Öğrenim; 3. Ulus Devleti; 4. Toplum; 5. Avrupa'nın Genişlemesi.

Protestan Reformasyonu keyfi olarak yorumlamanın sayısız yolu vardır. Elton daha iyisinin olanağını varsayar, sürecin nesnel olarak anlaşılabilir olduğunu düşünür. Reformasyonu doğuş aşamasında inceleyen çalışmasında ilkin bütün bir Batı Avrupa'yı, sonra bütün bir dünyayı ve genel olarak insan kültürünü ilgilendiren bir tarihsel altüst oluş sahnesinde baş oyuncu prenslerin olduğu gibi kentlilerin ve köylülerin de istencine anlatım veren bir keşiştir. Martin Luther Katolik Kilisedeki bozulmaya karşı çağın tepkilerini tüm başka çağdaşlarından, V. Charles'tan olduğu gibi Erasmus'tan, giderek Calvin ve Zwingli'den de daha iyi anladı. Başlangıçta bir bölünme amaçlanmadı. Luther Katolik Kilisenin yeniden Hıristiyanlığın özüne döneceğini umuyordu. Sonra olanaksız istediğini anladı. Süreçte Katolik Kilise varlığını korumayı başardı, ama evrensel yetkesini yitirdi, feodal Batı Avrupa iki düşman kampa bölündü.

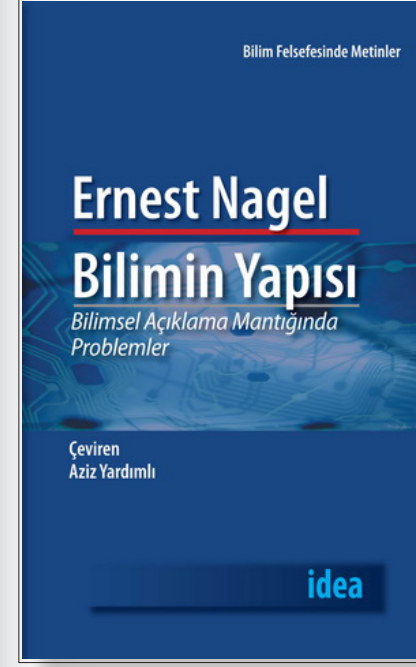
G. R. Elton

Reformasyon Avrupası 1517-1559

Çeviren: Aziz Yardımlı

1. Roma Üzerine Saldırı. "31 Ekim 1517'de Wittenberg'in yakınlarda kurulmuş Sakson Üniversitesinde tanrıbilim profesörü olan Dr. Martin Luther kasabadaki Kale Kilisesinin (Schlosskirche) kapısına üzerinde Doksan-Beş Tez bulunan bir kağıt çiviledi. Bunda olağandışı hiçbirşey yoktu. Yasaların ya da dinsel öğretilerin herhangi bir önermesini savunmayı isteyen her bilgin böyle tezleri ortaya koyarak bilgince tartışma için çağrıda bulunabilirdi, ve ortaçağ duyuruları için geleneksel panolar kilise kapılarıydı. Luther'in Doksan-Beş Tezi bağışlama belgelerinin — cezanın para ödemeleri ile değiş tokuşunu teklif eden belgeler — satılması gibi bir uygulamaya saldırıyordu. Hiç kuşkusuz Luther'in Kilisede bir bölünme başlatma gibi bir düşüncesi yoktu. Bunlar kamu tartışmasına sunduğu ilk tezler değildi, ne de zorunlu olarak devrimci öğretileri temsil ediyorlardı. Gene de, Lutheran ülkelerde günün Reformasyonun yıldönümü olarak kutlanması sürmekte, ve haklı olarak sürmektedir. Bağışlama belgeleri üzerine çekişme kişiyi ve vesileyi bir araya getirdi: Ortaçağ Kilisesinin sonunun geldiğini duyurdu."

G.R. Elton
 Reformasyon Avrupası 1517-1559
 Çeviren: Aziz Yardımlı
 1. baskı; 13,5 x 19,5 cm; 296 sayfa
 ISBN 975 397 104 1 / 34 TL

Görgül bilimler kendilerine yeterli değildir. Bunun nedeni pozitif olgular üzerine dayanmaları, evrenseli tekil olandan türetmeleridir. Nagel Bilim Felsefesinin de a priori den uzak durması, aynı pozitif-görgül düzlemde kalması gerektiğini düşünür.

Ernst Nagel

Bilimin Yapısı

Çeviren: Aziz Yardımlı

1inci Basım

Ernest Nagel (1901-1985) Çek asıllı bir Amerikan felsefeci idi. Nagel on yaşında ailesi ile birlikte ABD'ye göç etti, 1919'da ABD yurttaşı oldu. Rockefeller Üniversitesindeki bir yılı dışında akademik kariyerinin bütünü Columbia Üniversitesinde geçirdi. Çalışmaları geometri ve olasılık, quantum mekaniği, indirgemeci ve tümevarımcı bilim kuramlarının konumu gibi matematik felsefesi alanları üzerinde yoğunlaştı. 1961'de yayımlanan ve bilim felsefesinin en temsilci çalışmalarından biri olarak görülen *Structure of Science* analitik bilim felefesini başlattı. Nagel *Bilimin Yapısı*'nda bilimsel kavramların biçimsel mantıksal yapısını inceler ve sağ-duyu (*common sense*) bakış açısından çeşitli bilimlerin bilgi savlarını değerlendirir.

Rudolf Carnap, Hans Reichenbach ve Carl Hempel ile birlikte mantıksal olguculuğun önemli adlarından biri olarak kabul edilen Nagel 1958'de James R. Newman ile birlikte *Gödel's Proof* başlıklı çalışmasını üretti. Ludwig Wittgenstein ve Rudolf Carnap gibi Avrupalı pozitivistleri ABD'ye tanıtan Nagel *Journal of Philosophy*'de

(1939-1956) ve *Journal of Symbolic Logic*'te (1940-1946) editörlük yaptı. *An Introduction to Logic and Scientific Method* (1934) başlıklı çalışması kendi alanındaki ilk ve en başarılı çalışmalardan biri olarak görülür. Mantığı ve matematiği dilbilimsel terimlerde yorumlama çalışmalarının sonucu *Logic Without Ontology* başlıklı denemesi oldu.

İÇİNDEKİLER (ANA BAŞLIKLAR):

- 1.** Giriş: Bilim ve Sağ-Duyu; **2.** Bilimsel Araştırmanın Kalıpları; **3.** Tümevarımcı Açıklama Kalıbı; **4.** Bilimsel Yasaların Mantıksal Karakteri; **5.** Deneyssel Yasalar ve Kuramlar; **6.** Kuramların Bilişsel Konumu; **7.** Mekanik Açıklamalar ve Mekanik Bilimi; **8.** Uzay ve Geometri; **9.** Geometri ve Fizik; **10.** Fiziksel Kuramda Nedensellik ve Belirlenimsizcilik; **11.** Kuramların İndirgenmesi; **12.** Mekanistik Açıklama ve Organizmik Biyoloji; **13.** Toplumsal Bilimlerin Yöntembilimsel Sorunları; **14.** Toplumsal Bilimlerde Açıklama ve Anlama; **15.** Tarihsel Araştırma Mantığında Problemler

Ernst Nagel
 Bilimin Yapısı (*Structure of Science*)
 Çeviren: Aziz Yardımlı
 1. baskı; 13,5 x 19,5 cm; 624 sayfa
 ISBN 978 975 397 116 4 • 68 TL

Burnet / Miletus Okulu / ISSN 2146-3514 / 104 S. / 6 TL
Descartes / Söylem / ISSN 2146-1244 / 112 S. / 6 TL
Descartes / Kurallar / ISSN 2146-1295 / 128 S. / 6 TL
Descartes / Meditasyonlar / ISSN 2146-121X / 128 S. / 6 TL
Freud / METAPSIKOLOJİ — 1 / ISSN 2146-1260 / 136 S. / 6 TL (RUHSAL OLAYLARIN İKİ İLKESİ • BİLİNÇALTI • NARSİSSİZM • İÇGÜDÜLER VE YAZGILARI)
Freud / METAPSIKOLOJİ — 2 / ISSN 2146-1317 / 112 S. / 6 TL (BASKI • BİLİNÇSİZ • DÜŞLER KURAMINA METAPSIKOLOJİK BİR EK)
Freud / METAPSIKOLOJİ — 3 / ISSN 2146-1198 / 120 S. / 6 TL (YAS VE MELANKOLİ • HAZ İLKESİNİN ÖTESİNDE)
Freud / METAPSIKOLOJİ — 4 / ISSN 2146-2941 / 120 S. / 6 TL (EGO VE İD • MAZOŞİZMİN EKONOMİK SORUNU • GİZEMLİ BLOKNOT • YADSIMA)
Freud / Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları / ISSN 2146-3492 / 136 S. / 6 TL
Freud / Bir Yanılsamanın Geleceği / ISSN 2146-3484 / 96 S. / 6 TL
Hegel / Tinin Görüngübilimi / Önsöz / ISSN 2146-1279 / 112 S. / 6 TL
Hegel / Tarih Felsefesi 1 — Giriş / ISSN 2146-118X / 128 S. / 6 TL
Hegel / Tarih Felsefesi 2 — Çin; Hindistan / ISSN 2146-3018 / 136 S. / 6 TL
Hegel / Tarih Felsefesi 3 — Yunan ve Roma Dünyaları / ISSN 2146-3565 / 144 S. / 6 TL
Hegel / Tarih Felsefesi 4 — Germanik Tin / ISSN 2146-3530 / 136 S. / 6 TL
Hegel / Doğa Felsefesi 1 — Mekanik / ISSN 2146-3433 / 116 S. / 6 TL
Hegel / Estetiğe Giriş / ISSN 2146-3506 / 144 S. / 6 TL
Kant / Arı Usun Eleştirisi (Aşkınsal Estetik) / ISSN 2146-1236 / 112 S. / 6 TL
Kaufmann / Goethe / ISSN 1306-5203 / 96 S. / 6 TL
Leibniz / Monadoloji (Fransızca-Türkçe - Almanca - İngilizce) / ISSN 2146-3425 / 112 S. / 6 TL
Maxwell / Özdek ve Devim / ISSN 2146-3549 / 144 S. / 6 TL
Newton / Principia / ISSN 2146-3476 / 144 S. / 6 TL
Platon / Parmenides / ISSN 2146-3441 / 92 S. / 6 TL
Plutark / Theseus • Romulus / ISSN 2146-1252 / 112 S. / 6 TL
Plutark / Likurgus • Numa / ISSN 2146-1309 / 112 S. / 6 TL
Plutark / Solon • Poplikola / ISSN 2146-1201 / 104 S. / 6 TL
Plutark / Themistokles • Camillus / ISSN 2146-295X / 112 S. / 6 TL
Plutark / Perikles • Fabius / ISSN 2146-345X / 120 S. / 6 TL
Plutark / Alkibiades • Coriolanus / ISSN 2146-3468 / 128 S. / 6 TL
Rousseau / Toplumsal Sözleşme / ISSN 1309-1287 / 160 S. / 6 TL
Rousseau / Eşitsizliğin Kökeni Üzerine Söylem / ISSN 2146-1228 / 128 S. / 6 TL
Rousseau / Bilimler ve Sanatlar • Ekonomi Politik / ISSN 2146-3026 / 112 S. / 6 TL
Spinoza / Törebilim 1 (Bölümler I-II) / ISSN 2146-2933 / 120 S. / 6 TL
Spinoza / Törebilim 2 (Bölüm III) / ISSN 2146-3557 / 104 S. / 6 TL
Spinoza / Törebilim 3 (Bölümler IV-V) / ISSN 2146-3522 / 128 S. / 6 TL

HEGEL

Tinin Görüngübilimi ÜÇÜNCÜ BASKI; TÜRKÇE-ALMANCA; 496 S; İNCE KAPAK 48 TL; KALIN KAPAK 58 TL**Mantık Bilimi (ANSİKLOPEDİ İ)** ÜÇÜNCÜ BASKI; 316 S; KALIN KAPAK 40 TL**Tüze Felsefesi** İKİNCİ BASKI; TÜRKÇE-ALMANCA; 416 S; İNCE KAPAK 48 TL**Tarih Felsefesi** İKİNCİ BASKI; 384 S; İNCE KAPAK: 40 TL; KALIN KAPAK: 45 TL**Mantık Bilimi (BÜYÜK MANTIK)** BİRİNCİ BASKI; 668 S; İNCE KAPAK 55 TL**Estetik Üzerine Dersler** HAZIRLANIYOR

KANT

Arı Usun Eleştirisi ÜÇÜNCÜ BASKI; TÜRKÇE-ALMANCA; 784 S; İNCE KAPAK 60 TL; KALIN KAPAK 68 TL**Yargı Yetisinin Eleştirisi** İKİNCİ BASKI; TÜRKÇE-ALMANCA; 408 S; İNCE KAPAK 38 TL; KALIN KAPAK 48 TL**Kılgısal Usun Eleştirisi** BİRİNCİ BASKI; TÜRKÇE-ALMANCA; 216 S; İNCE KAPAK 26 TL

DESCARTES

Söylem • Kurallar • Meditasyonlar DÖRDÜNCÜ BASKI; 288 S; 34 TL**Söylem • İnceleme • Monadoloji (DESCARTES, SPINOZA, LEIBNİZ)** ÜÇÜNCÜ BASKI; 129 S; 9 TL

SPINOZA

Törebilim/Ethica ÜÇÜNCÜ BASKI; TÜRKÇE-LATİNCE; 304 S; 28 TL

ROUSSEAU

Toplumsal Sözleşme ve Söylemler TÜRKÇE-FRANSIZCA (YAKINDA BASILIYOR)

(SÖYLEMLER: SANATLAR VE BİLİMLER • EŞİTSİZLİĞİN KÖKENİ • POLİTİK EKONOMİ)

HUME, HEIDEGGER

İnsan Doğası Üzerine Bir İnceleme / HUME BİRİNCİ BASKI; TÜRKÇE-İNGİLİZCE; 582 S; 45 TL**Varlık ve Zaman / HEIDEGGER** TÜRKÇE-ALMANCA (TÜKENDİ; YAKINDA BASILACAK)

FREUD

Metapsikoloji BİRİNCİ BASKI; 382 S; 34 TL**Bir Yanılsamanın Geleceği • Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları** BİRİNCİ BASKI; 200 S; 26 TL**Eşeysellik Üzerine Üç Deneme** BİRİNCİ BASKI; 134 S; 18 TL**Ruhbilimin Öncüleri / FANCHER** İKİNCİ BASKI; 320 S; 30 TL

MARCUSE

Tek-Boyutlu İnsan TOPLUMBİLİM-FELSEFE; DÖRDÜNCÜ BASKI; 224 S; 28 TL**Eros Ve Uygarlık** RUHBİLİM-FELSEFE; ÜÇÜNCÜ BASKI; 200 S; 18 TL**Us ve Devrim** TOPLUMBİLİM-FELSEFE; İKİNCİ BASKI; 316 S; 34 TL**Estetik Boyut** FELSEFE; BİRİNCİ BASKI; 80 S; 9 TL

COPELESTON

Ön-Sokratikler ve Sokrates DÖRDÜNCÜ BASKI; 132 S; 12 TL**Platon** BEŞİNCİ BASKI; 160 S; 18 TL**Aristoteles** ÜÇÜNCÜ BASKI; 136 S; 16 TL**Helenistik Felsefe** ÜÇÜNCÜ BASKI; 144 S; 12 TL**Descartes** ÜÇÜNCÜ BASKI; 184 S; 16 TL**Spinoza** DÖRDÜNCÜ BASKI; 112 S; 14 TL**Leibniz** ÜÇÜNCÜ BASKI; 112 S; 14 TL**Aydınlanma** İKİNCİ BASKI; 216 S; 16 TL**Kant** İKİNCİ BASKI; 272 S; 20 TL**Alman İdealizmi** ÜÇÜNCÜ BASKI; 200 S; 16 TL**Hegel** BEŞİNCİ BASKI; 112 S; 12 TL**Nihilizm ve Materyalizm** İKİNCİ BASKI; 216 S; 15 TL**Hobbes • Locke** İKİNCİ BASKI; 240 S; 16 TL**Berkeley • Hume** İKİNCİ BASKI; 224 S; 16 TL**Yararcılık ve Pragmatizm** BİRİNCİ BASKI; 160 S; 14 TL**Sartre** ÜÇÜNCÜ BASKI; 112 S; 12 TL

FELSEFE TARİHLERİ

Felsefe Tarihi / SAHAKIAN ÜÇÜNCÜ BASKI; 350 S; 18 TL**Bir Felsefe Tarihi / THILLY** İKİNCİ BASKI; 592 S; 38 TL**Modern Alman Felsefesi / BUBNER** İKİNCİ BASKI YAKINDA**Modern Fransız Felsefesi / DESCOMBES** İKİNCİ BASKI YAKINDA**İnsanı Anlamak - I / KAUFMANN** (GOETHE; KANT; HEGEL) ÜÇÜNCÜ BASKI; 256 S; 15 TL**İnsanı Anlamak - II / KAUFMANN** (NIETZSCHE; HEIDEGGER; BUBER) İKİNCİ BASKI; 208 S; 24 TL**Hegel Üzerine Yorumlar / KAUFMANN, AVINERI** YORUM; İKİNCİ BASKI YAKINDA

TARİH
Orta Çağların Tini / ARTZ İKİNCİ BASKI; 419 S; 36 TL
Yaşamlar - 1 / PLUTARK İKİNCİ BASKI YAKINDA
Yaşamlar - 2 / PLUTARK İKİNCİ BASKI YAKINDA
İskender'in Seferleri / ARRİAN BİRİNCİ BASKI; 256 S; 26 TL
Reformasyon Avrupası 1517-1559 / ELTON BİRİNCİ BASKI; 296 S; 34 TL

DOĞABİLİM; BİLİM FELSEFESİ
Özdek ve Devim / MAXWELL BİRİNCİ BASKI; TÜRKÇE-İNGİLİZCE; 167 S; 7,5 TL; TÜRKÇE 136 S; 15 TL
Doğal Felsefenin Matematiksel İlkeleri / NEWTON BİRİNCİ BASKI; 208 S; 14 TL
Özel ve Genel Görelilik Kuramı / EINSTEIN İKİNCİ BASKI; 152 S; 20 TL
Uzay, Zaman, Özdek I / MAXWELL, EINSTEIN, SCHRÖDINGER, BORN İKİNCİ BASKI; 132 S; 10 TL
Bilimin Yapısı / NAGEL, BİRİNCİ BASKI; 624 S; 68 TL
Kapalı Dünyadan Sonsuz Evrene / KOYRÉ BİRİNCİ BASKI; 243 S; 26 TL
Özel Görelilik Kuramı / BOHM BİRİNCİ BASKI; 208 S; 28 TL

on-line alış-veriş: www.ideasatis.com

Dizin	<i>Eşeysellik Üzerine Üç Deneme</i> Freud 72	<i>Kritik der praktischen Vernunft</i> 38
A	<i>Estetiğe Giriş</i> Hegel 19	<i>Kritik der reinen Vernunft</i> 37
Alexandre Koyré 75	<i>Estetik Boyut</i> Marcuse 62	<i>Kritik der Urteilskraft</i> 39
<i>Alkibiades • Coriolanus</i> 11	F	L
<i>Alman idealistleri</i> 64	<i>Fedon</i> Platon 45	Leibniz 28, 47
<i>Alman İdealizmi</i> (Copleston) 54	<i>Felsefe Tarihi</i> (Sahakian) 57	Leibniz Copleston 53
<i>Anlığın Yönetimi İçin Kurallar</i> 7	<i>FeELSEFİ BİLİMLER</i>	<i>Likurgus • Numa</i> Plutark 11
<i>Aristoteles</i> (Copleston) 49	<i>ANSİKLOPEDİSİ 1 (Mantık Bilimi)</i> Hegel 36	M
<i>Arı Usun Eleştirisi</i> (Seçmeler) 31	<i>Felsefi Bilimler Ansiklopedisi 2</i>	<i>Mantık Bilimi</i> (BÜYÜK MANTIK) Hegel 35
<i>Arı Usun Eleştirisi</i> (Türkçe-Almanca) 37	<i>Doğa Felsefesi I</i> Hegel 24	<i>Mantık Bilimi</i> (KÜÇÜK MANTIK) Hegel 38
Arrian 69	Frederick B. Artz 68	Marcuse 64, 65, 66, 67
<i>A Treatise of Human Nature</i> Hume 44	Freud 14, 15, 16, 17, 70, 71, 72	Maxwell 27, 48, 49
Avineri 47	G	<i>Mazoşizmin Ekonomik Sorunu</i> Freud 17
<i>Aydınlanma</i> (Copleston) 53	<i>Gizemli Bloknöt</i> Freud 15	<i>Mekanik</i> Hegel 26
B	<i>Goethe</i> Kaufmann 13	<i>Metapsikoloji</i> Freud 72
<i>Baskı</i> Freud 14	H	<i>Metapsikoloji — I</i> 16
<i>Berkeley • Hume</i> (Copleston) 52	<i>Haz İlkesinin Ötesinde</i> Freud 15	<i>Metapsikoloji — II</i> 16
<i>Bilimler ve Sanatlar Üzerine</i> Hume 18, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 32, 33, 34, 35, 36	Hegel (Copleston) 54	<i>Metapsikoloji — III</i> 17
<i>Söylem</i> Rousseau 5	<i>Hegel Üzerine Yorumlar</i> 47	<i>Metapsikoloji — IV</i> 17
<i>Bilinçaltı</i> Freud 14	Heidegger 41	<i>Miletus Okulu</i> Burnet 14
<i>Bilinçsiz</i> Freud 14	<i>Helenistik Felsefe</i> (Copleston) 48	<i>Modern Alman Felsefesi</i> Bubner 60
<i>Bir Felsefe Tarihi</i> (Frank Thilly) 56	<i>Hobbes • Locke</i> (Copleston) 51	<i>Modern Fransız Felsefesi</i> Descombes 61
<i>Bir Yanılsamanın Geleceği</i> Freud 17	Hume 44	<i>Monadoloji</i> Leibniz 28
<i>Bir Yanılsamanın Geleceği • Uygarlık ve Hoşnutsuzlukları</i> Freud 71	i	N
Born 47	<i>İçgüdüler ve Yazgıları</i> Freud 14	Nagel, Ernst 80
Burnet, John 12	<i>İlk Felsefe Üzerine Meditasyonlar</i> Descartes 8	<i>Narsissizm</i> Freud 16
C	<i>İnsan Doğası Üzerine Bir İnceleme</i> (Türkçe-İngilizce) Hume 44	Newton 32, 48
Copleston 48, 49, 50, 51, 52, 53, 54, 55	<i>İnsanı Anlamak I</i> Kaufmann 60	<i>Nihilizm ve Materyalizm</i> Copleston 57
D	<i>İnsanı Anlamak II</i> Kaufmann 61	O
Descartes 45	<i>İnsanlar Arasında Eşitsizliğin Kökeni ve Temelleri Üzerine Söylem</i> Rousseau 4	<i>Ön-Sokratikler ve Sokrates</i> Copleston 50
<i>Descartes</i> (Copleston) 50	<i>İskender'in Seferleri</i> Arrian 69	<i>Optik</i> (Seçmeler) Newton 48
<i>Dion</i> Plutark 45	J	<i>Ortaçağların Tini</i> Artz 70
<i>Düşler Kuramına Metapsikolojik Bir Ek</i> Freud 14	<i>Jean-Jacques Rousseau</i> 3, 4, 5, 42	<i>Özdek ve Devim</i> Maxwell 27, 48
E	John Burnet 12	<i>Özel ve Genel Görelilik Kuramı</i> Einstein 76
<i>Ego ve İd</i> Freud 15	K	P
Einstein 47, 74	Kant 37, 38, 39	<i>Parmenides</i> Platon 29
<i>Ekonomi Politik</i> (Rousseau) 5	<i>Kant</i> (Copleston) 53	<i>Perikles • Fabius</i> 13
Elton, G.R. 78	<i>Kapalı Dünyadan Sonsuz Evrene</i> Koyré 75	<i>Phänomenologie des Geistes</i> 34
<i>Eros ve Uygarlık</i> Marcuse 65	<i>Kaufmann</i> 47, 60, 61	<i>Philosophiae Naturalis Principia Mathematica</i> 32
	<i>Kılgısal Usun Eleştirisi</i> (Türkçe-Almanca) Kant 38	<i>Philosophie des Rechts</i> 37
		Platon 29, 47, 49
		<i>Platon</i> Copleston 51
		Plutark 11, 12, 13, 47, 68, 69

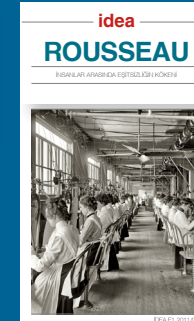
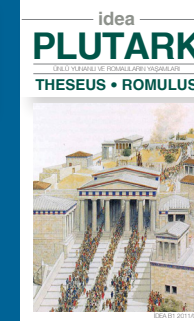
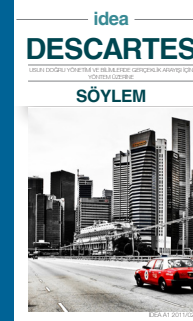
- Principia* (Seçmeler) Newton 48
R
Raymond Fancher 73
Reformasyon Avrupası 1517-1559 G.R. Elton 78
René Descartes 6, 7, 8, 43
Rüdiger Bubner 58
Ruhbilimin Öncüleri Fancher 73
Ruhsal Olayların İki İkesi Freud 14
S
Sahakian, William 57
Sartre (Copleston) 55
Savunma Platon 45
Schrödinger 47
Sein und Zeit 41
Solon • Poplicola Plutark 10
Söylem • İnceleme • Monadoloji 45
Söylem • Kurallar •
Meditasyonlar Descartes 43
Spinoza 28, 29, 40, 45
Spinoza (Copleston) 50
T
Tarih Felsefesi Hegel 32
Tarih Felsefesi Hegel 34
Tarih Felsefesi — I Giriş 20
Tarih Felsefesi — II Doğru
Dünya: Çin, Hindistan,
Persia 21
- Tarih Felsefesi* — III Yunan ve
Roma dünyası 22
Tarih Felsefesi — IV Germanik
Dünya 23
Tek-Boyutlu İnsan Marcuse 63
Themistokles • Camillus Plutark
10
Theseus • Romulus Plutark 9
Thilly, Frank 56
Tinin Görüngübilimi Hegel 32
Tinin Görüngübilimi (Seçmeler)
Hegel 18
*Toplumsal Sözleşme ve
Söylemler* (Türkçe-Fransızca)
Rousseau 42
*Toplumsal Sözleşme
ya da Politik Hakkın İlkeleri*
Rousseau 3
Törebilim/Ethica (Türkçe-
Latince) Spinoza 40
Törebilim — I (1. Tanrı Üzerine;
2. Anlığın doğası ve kökeni
üzerine) 28
Törebilim — II (3. Duyguların
doğası ve kökeni üzerine) 29
Törebilim — III (4. İnsanın köleliği
ya da duyguların gücü; 5.
Anlığın gücü ya da insanın
- özgürlüğü) 29
Tüze Felsefesi (Türkçe-Almanca)
Hegel 35
U
*Uzun Doğru Yönetimi ve
Bilimlerde Gerçeklik Arayışı
İçin Yöntem Üzerine Söylem*
Descartes 6
Us ve Devrim Marcuse 64
Uygurluk ve Hoşnutsuzlukları
Freud 16
Uzay, Zaman, Özdek 1 47
V
Varlık ve Zaman (Türkçe-
Almanca) Heidegger 41
VII. Mektup Platon 45
Vincent Descombes 59
W
Walter Kaufmann 13, 60, 61
Y
Yadsıma Freud 15
Yararcılık ve Pragmatizm
(Copleston) 52
Yargı Yetisinin Eleştirisi (Türkçe-
Almanca) 39
Yaşamlar — 1 Plutark 66
Yaşamlar — 2 Plutark 67
Yas ve Melankoli Freud 15

idea
CEP KİTAPLARI

İDEA YAYINEVİ

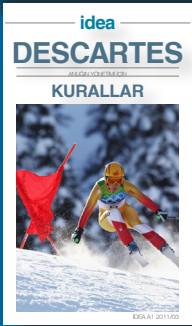
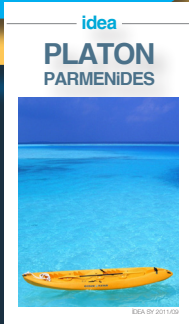
www.ideayayinevi.com

idea

KLASİK SET

35 Kitap

35 Kitap

Kapsam ayrıntıları için bkz. s. 81.

Çeviriler Aziz Yardımlı ve Meriç Mete tarafından.

İdea Yayınevi, Şarap İskelesi Sk. 2/106-107, 34425 Karaköy — İstanbul.

Tel: 0212 249 8919; 0212 343 1987. Fax: 0212 249 8919; 0212 233 5755.

www.ideayayinevi.com / www.ideasatis.com / iletisim@ideayayinevi.com.

Pakette bulunan ürünlerin her birinin güncel ederi 6 TL'dir. Toplam 4248 sayfada her biri tam metinler içeren 35 adet ürün bulunmaktadır. Mayıs 2012.